

Gazeta ⁽¹⁵³⁻¹⁵⁴⁾ 9-10

Politechniki

wrzesień-październik 2006

Pismo pracowników i studentów Politechniki Rzeszowskiej im. Ignacego Łukasiewicza

Politechnika Rzeszowska w sieci LINET - s. 4

*Mamy nowy
Wydział Matematyki i Fizyki Stosowanej - s. 5*

Personalalia, nominacje ... - s. 6-12

Nowa hala sportowa - s. 14

*Biotechnologia i spektrometr
na Wydziale Chemicznym - s. 16-18*

Kochał i łączył ludzi - s. 23

Konferencje, sympozja, seminaria - s. 26-38

Nagrody dla studentów - s. 43



55
LAT

Wyższego Szkolnictwa
Technicznego w Rzeszowie
1951-2006



*Europejski
system
rejestracji
wyładowań
atmosferycznych
w Politechnice
Rzeszowskiej*

13 czerwca 2006 r. *Studenckie święto* Wręczenie nagród
vide str. 43



Oficjalne rozpoczęcie uroczystości.



... za działalność w Samorządzie Studenckim.



Studentki to liczna grupa wśród wyróżnionych.



... za działalność w Akademickim Radiu i Telewizji "Centrum".



Sportowcy przy swoich trofeach.



... za działalność w SZPiT "Poloniny".



Zdjęcie ogólne.



Najliczniej prezentowany był Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa.

**REKTOR I SENAT
POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ
im. Ignacego Łukasiewicza**

serdecznie zapraszają

Studentów i Pracowników Uczelni

na

**UROCZYSTĄ INAUGURACJĘ
ROKU AKADEMICKIEGO
2006/2007**

w dniu 6 października 2006 roku (piątek)

PROGRAM UROCZYŚCÍ:

**Godz. 9⁰⁰ – Msza św. w Kościele św. Jacka oo. Dominikanów
ul. Dominikańska 15 w Rzeszowie**

**Godz. 11⁰⁰ – Uroczysta inauguracja 56. Roku Akademickiego
Zespół Sal Wykładowych PRz (bud. S)
al. Powstańców Warszawy 10 w Rzeszowie**

Dzień inauguracji jest dniem rektorskim

Środowiskowa Msza Święta, inaugurująca rok akademicki 2006/2007,
odbędzie się 17 października 2006 r. (wtorek) o godz. 18⁰⁰
w Katedrze Rzeszowskiej przy al. Sikorskiego w Rzeszowie

Politechnika Rzeszowska w sieci LINET (Lightning Location Network)

Zakład Podstaw Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej w grupie zespołów z kilku polskich politechnik nawiązał współpracę z Uniwersytetem w Monachium w zakresie rejestracji wyładowań piorunowych. Nowoczesny system LINET wdrażany pod kierownictwem prof. Hansa Betza z Instytutu Fizyki Uniwersytetu w Monachium będzie obejmował swym zasięgiem znaczną część Europy (Niemcy, Austrię, Węgry, Republikę Czeską i Polskę). Skuteczność systemu została potwierdzona w trakcie rejestracji wyładowań w Niemczech, Brazylii, Australii oraz w ubiegłym roku w Afryce Środkowej. Obecnie dobiega końca instalacja systemu na terenie naszego kraju. Anteny będą pracować w 6 wytypowanych miastach: Warszawie, Poznaniu, Gdańsku, Gliwicach, Białymstoku i Rzeszowie. Detektor w Rzeszowie zlokalizowano na dachu Wydziału Elektrotechniki i In-



Dwie wzajemnie prostopadłe pętle rejestrują pole magnetyczne w zakresie fal VLF/LF – widok z dachu WEiI.

Fot. własna

formatyki Politechniki Rzeszowskiej i jako pierwszy w Polsce został podłączony do głównego serwera w Mona-

chium. W dniu 27 kwietnia 2006 r. przekazane zostały automatycznie poprzez internet pierwsze dane z Polski, które rejestrowały wyładowania podczas trwającej w pobliżu Sanoka burzy. Oto treść listów gratulacyjnych, które otrzymaliśmy w tym samym dniu w języku polskim drogą elektroniczną od pracownika Instytutu Fizyki Uniwersytetu w Monachium dra Mirka Steinera:

"... pierwsze dane dotarły do Monachium koło południa, wielki entuzjazm u naszych studentów! O Rzeszowie w Monachium jeszcze nikt nie słyszał, na razie to jest pierwsza stacja na polskich terenach. Na wszystkich kartach w przyszłości stoi Rzeszów, nawet jak tego tutaj nikt nie potrafi wymówić! Wkrótce - sukces! Wszystkiego najlepszego życzy Mirko!

... Stacja Rzeszowska jest pierwszą stacją polską sieci europejskiej NowCast! Dzisiaj doszły do Uniwersytetu w Monachium oraz do DLRV pierwsze wyniki pomiarów, pochodzące z Rzeszowa, w wyniku tego rozszerza się zasięg obserwacji piorunów w Europie o 700 km w kierunku Polski! Na razie



Końcowe kalibrowanie sensora pola magnetycznego na budynku Wydziału Elektrotechniki i Informatyki.

Fot. własna

bada się jakość tych danych, szum i czułość detektora, ale przede wszystkim trzeba wyrazić nasze gratulacje wszystkim, którzy w akcji brali udział. Polska jest o porządną krok dalej! Takich sukcesów nam trzeba jak najwięcej! Serdeczne pozdrowienia z Monachium Mirko".

Systemy rejestracji wyładowań piorunowych

Na świecie działa wiele systemów rejestracji wyładowań piorunowych. Do najstarszych należy działająca w USA sieć National Lightning Detector Network. Systemy rejestracji działają również od wielu lat w Meksyku, na zaludnionych obszarach Australii, w Europie Zachodniej, Skandynawii i w niektórych krajach Europy Wschodniej.

Do roku 2000 dane statystyczne o wyładowaniach atmosferycznych na obszarze Polski były praktycznie ograniczone do informacji o liczbie dni burzowych w ciągu jednego roku.

W wyniku katastrofalnych skutków powodzi z 1997 r. Polska uzyskała z Banku Światowego 200 mln USD na odbudowę podstawowej infrastruktury, osłonę przeciwpowodziową i systemy wczesnego ostrzegania o zagrożeniach. W ramach tego projektu IMGW wdrożył w 2001 r. system detekcji lokalizacji i rejestracji wyładowań atmosferycznych PERUN (Perun w mitologii



Widok identycznej anteny zainstalowanej na budynku Politechniki Warszawskiej.

Fot. własna

słowiańskiej to bóg piorunów, błyskawic i grzmotów), który jest jednym z komponentów Systemu Monitoringu i Osłony Kraju - SMOK (www.imgw.pl). Od 2000 r. w Polsce działają również trzy anteny typu LPATS IV w ramach programu EUCLID (European Cooperation for Lightning Detection - www.euclid.org), który obejmuje swym zasięgiem 13 krajów europejskich.

Wdrażany obecnie w Polsce system LINET jest najnowocześniejszym rozwiązaniem klasy 3D umożliwiającym

dokładne rozróżnianie pomiędzy wyładowaniami wewnątrz chmur a wyładowaniami doziemnymi. Przygotowywana umowa o współpracy umożliwi pracownikom Politechniki Rzeszowskiej bezpłatny dostęp do zasobów serwera w Monachium. Dane o lokalizacji i parametrach wyładowań piorunowych będą wykorzystane w trakcie badań naukowych i do celów dydaktycznych.

Grzegorz Masłowski

MAMY NOWY WYDZIAŁ -

Wydział Matematyki i Fizyki Stosowanej

Na przedwakacyjnym posiedzeniu Senat PRZ podjął uchwałę o powołaniu nowego, szóstego wydziału w Politechnice Rzeszowskiej pod wymienioną w tytule nazwą. Kształcenie na WMiFS realizowane będzie w ramach dwóch kierunkach studiów: *fizyki technicznej* ze specjalnością "fizyczne podstawy

diagnostyki i miernictwa" oraz *matematyki* z dwiema specjalnościami "matematyka nauczycielska z informatyką" i "zastosowanie matematyki w ekonomii". Na dziekana Wydziału Matematyki i Fizyki Stosowanej JM Rektor powołał prof. dr. hab. Tadeusza Paszkiewicz, dotychczasowego kierowni-

ka Katedry Fizyki. Funkcje prodziekanów pełnić będą: dr hab. Jarosław Górnicki, prof. PRZ - prodziekan ds. nauki i dr Aneta Szynal-Liana - prodziekan ds. nauczania. Z przyjemnością prezentujemy władze nowego Wydziału na str. 6, a uchwałę Senatu publikujemy na str. 14.

Marta Olejnik

PERSONALIA

WŁADZE NOWEGO WYDZIAŁU MATEMATYKI I FIZYKI STOSOWANEJ



prof. dr hab. Tadeusz Paszkiewicz
prof. zw. PRz
dziekan



dr hab. Jarosław Górnicki
prof. PRz
prodziekan ds. nauki



dr Aneta Szynal-Liana
prodziekan
ds. nauczania

NOMINACJE PROFESORSKIE W PAŁACU PREZYDENCKIM

W dniu 20 czerwca 2006 r. z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Pana Lecha Kaczyńskiego akt nadania tytułu naukowego, postanowieniem

z dnia 8 czerwca 2006 r., otrzymał prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak.

W dniu 22 czerwca 2006 r. akt nadania tytułu naukowego, postanowieniem

z dnia 8 czerwca 2006 r., otrzymali: prof. dr hab. inż. Bogumił Bieniasz i prof. dr hab. inż. Janusz Rak.

O nominacjach piszemy na str. 8-12.

DOKTORATY



Mgr inż. Sławomir Miechowicz, asystent w Katedrze Konstrukcji Maszyn na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn* nadany przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej w dniu 14 czerwca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Efektywność*

wybranych technik stereolitografii laserowej w zastosowaniach medycznych. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski, prof. zw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali prof. dr hab. inż. Józef Gawlik, prof. zw. Politechniki Krakowskiej, i prof. zw. dr inż. dr h.c. Kazimierz E. Oczóś, prof. zw. PRz.

Mgr inż. Sławomir Górka, asystent w Zakładzie Informatyki na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*, nadany przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej w dniu 14 czerwca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Wpływ parametrów pomiaru na dokładność odwzorowania struktury geometrycznej powierzchni z wykorzystaniem metod stykowych*. Promotorem w przewodzie doktorskim był dr hab. inż. Paweł Pawlus, prof. nadzw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali dr hab. inż. Czesław Łukianowicz, prof. nadzw. Politechniki Koszalińskiej, i dr hab. inż. Janusz Porzycki, prof. nadzw. PRz.





Mgr inż. Grzegorz Bład, asystent w Zakładzie Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *elektrotechnika*, nadany przez Radę Wydziału Elektrotechniki i Informatyki Politechniki Rzeszowskiej w dniu 21 czerwca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Dyskretny model*

RC niestacjonarnego zagadnienia brzegowego wymiany ciepła w wielowarstwowych mikroelektronicznych strukturach grubowarstwowych. Promotorem w przewodzie doktorskim był dr hab. inż. Jerzy Potencki, prof. nadzw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali prof. dr hab. Stanisław Apanasewicz, prof. zw. PRz, i dr hab. inż. Andrzej Dziedzic, prof. nadzw. Politechniki Wrocławskiej.

Mgr Dorota Jakubczyk, asystentka w Katedrze Fizyki na Wydziale Matematyki i Fizyki Stosowanej, uzyskała stopień naukowy doktora nauk fizycznych z zakresu dyscypliny naukowej *fizyka*, nadany przez Radę Naukową Instytutu Fizyki na Wydziale Fizyki, Astronomii i Informatyki Stosowanej Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu w dniu 21 czerwca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Geometryczna interpretacja układu pseudocząstek Bethego i oza-glowanych konfiguracji strunowych w modelu jednowymiarowego magnetyka Heisenberga*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Tadeusz Lulek, prof. zw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali dr hab. Dariusz Chruściński, prof. nadzw. Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu, i dr hab. Marek Szopa, prof. nadzw. Uniwersytetu Śląskiego w Katowicach.



Mgr Krystyna Skoczylas, asystentka w Zakładzie Finansów i Bankowości na Wydziale Zarządzania i Marketingu, uzyskała stopień naukowy doktora nauk ekonomicznych z zakresu dyscypliny naukowej

ekonomia, nadany przez Radę Wydziału Zarządzania i Informatyki Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu w dniu 22 czerwca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Controlling logistyczny w zarządzaniu zaopatrzeniem w przedsiębiorstwie handlowym*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. Adam Kopiński, prof. zw. Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu. Rozprawę doktorską recenzowali prof. dr hab. Jerzy Gierusz z Uniwersytetu Gdańskiego i prof. dr hab. Edward Nowak, prof. zw. Akademii Ekonomicznej we Wrocławiu.

Mgr inż. Tomasz Kapuściński, asystent w Katedrze Informatyki i Automatyki na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *informatyka*, nadany przez Radę Wydziału Elektrotechniki, Informatyki i Telekomunikacji Uniwersytetu Zielonogórskiego w dniu 5 lipca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Rozpoznawanie Polskiego Języka Miganego w systemie wizyjnym*. Promotorem w przewodzie doktorskim był dr hab. inż. Marian Wysocki, prof. nadzw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali: prof. dr hab. inż. Marek Domański, prof. zw. Politechniki Poznańskiej, i dr hab. inż. Andrzej Obuchowicz, prof. nadzw. Uniwersytetu Zielonogórskiego. Rada Wydziału wyróżniła pracę doktorską.



Mgr inż. Przemysław Mazurek, asystent w Katedrze Samolotów i Silników Lotniczych na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn* nadany przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej w dniu 12 lipca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Badania nośności granicznej węzłów ustrojów nośnych*. Promotorem w przewodzie doktorskim był prof. dr hab. inż. Henryk Kopecki, prof. zw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali prof. dr hab. inż. Stefan Joniak, prof. zw. Politechniki Poznańskiej, i dr hab. inż. Adam Marciniak, prof. nadzw. PRz. Rada Wydziału wyróżniła pracę doktorską.





Mgr inż. Mieczysław Płocica, asystent w Katedrze Konstrukcji Maszyn na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa, uzyskał stopień naukowy doktora nauk technicznych z zakresu dyscypliny naukowej *budowa i eksploatacja maszyn*, nadany przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej w dniu 12 lipca 2006 r. Temat rozprawy doktorskiej: *Wirtualny i rzeczywisty ruch śrubowy odtaczania*

w obróbce uzębienia przekładni stożkowych o zmiennej wysokości zębów. Promotorem w przewodzie doktorskim był śp. prof. dr hab. inż. **Zdzisław Wójcik**, prof. zw. PRz. Rozprawę doktorską recenzowali: prof. dr inż. dr h.c. Kazimierz Wiczerowski, prof. zw. Politechniki Poznańskiej, i dr hab. inż. Adam Marciniak, prof. nadzw. PRz. Rada Wydziału wyróżniła pracę doktorską.

Bronisław Świder

Nominacje profesorskie

Profesor Andrzej Sobkowiak

Prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak - kierownik Zakładu Chemii Fizycznej na Wydziale Chemicznym - otrzymał w dniu 20 czerwca 2006 r. w Pałacu Prezydenckim tytuł naukowy profesora nauk chemicznych, nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego postanowieniem z dnia 8 czerwca 2006 r.

Prof. Andrzej Sobkowiak urodził się 8 listopada 1951 r. w Rzeszowie. W Rzeszowie uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 10 i do I Liceum Ogólnokształcącego, a w 1973 r. ukończył z wyróżnieniem studia na Wydziale Technologii Chemicznej ówczesnej Wyższej Szkoły Inżynierskiej w Rzeszowie, gdzie został zatrudniony na stanowisku naukowo-technicznym. Rozpoczął wówczas pracę naukową pod kierunkiem Profesora Bolesława Fleszara. W tym samym roku podjął magisterskie studia eksternistyczne na Wydziale Matematyki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego, które ukończył dwa lata później.

W latach 1979-1988 był sekretarzem Komitetu Okręgowego Olimpiady Chemicznej w Rzeszowie, wkładając duży wysiłek w organizację pracy tego Komitetu. W 2005 r. został jego przewodniczącym. W tym czasie prof. Andrzej Sobkowiak rozpoczął pracę nauczyciela akademickiego.



Powołany w 1978 r. na stanowisko starszego asystenta w Zakładzie Chemii Ogólnej Politechniki Rzeszowskiej, prowadził ćwiczenia rachunkowe i ćwiczenia laboratoryjne z chemii ogólnej dla studentów kierunków niechemicznych. Wynikiem tej pracy był opublikowany w 1986 r. przez Wydawnictwo Politechniki Rzeszowskiej skrypt jego autorstwa - *Chemia ogólna. Zbiór zadań*, który był wznawiany w latach 1991 i 1997.

Stopień doktora nauk chemicznych uzyskał w 1982 r. na Wydziale Matematy-

ki, Fizyki i Chemii Uniwersytetu Łódzkiego po przedstawieniu rozprawy doktorskiej zatytułowanej *Elektrochemiczne hydroksylowanie niektórych związków aromatycznych*, której promotorem był Profesor Bolesław Fleszar. Rada tego samego Wydziału nadała Andrzejowi Sobkowiakowi stopień doktora habilitowanego nauk chemicznych z zakresu chemii, chemii fizycznej i elektrochemii w 1994 r. po przedłożeniu rozprawy zatytułowanej *Elektrochemiczne i widmowe badania reakcji tlenu cząsteczkowego i nadtlenu wodoru ze związkami organicznymi, katalizowanych kompleksami metali przejściowych*. Po uzyskaniu stopnia doktora habilitowanego został powołany na stanowisko profesora nadzwyczajnego w Politechnice Rzeszowskiej.

W latach 1988-1991 prof. Andrzej Sobkowiak odbył staż naukowy w Department of Chemistry, Texas A&M University w College Station (Texas, USA), pracując w grupie prof. Donalda T. Sawyera. Nawiązane wówczas kontakty pozwoliły Mu na wielokrotne pobyty na uniwersytetach amerykańskich (Texas A&M University, Washington State University, University of Minnesota). Efektem stażu naukowego w USA było współautorstwo monografii zatytułowanej *Electrochemistry for Chemists* wydanej w USA przez oficynę John Wiley w 1995 r., przetłumaczonej na język japoński i wydanej w Tokio w 2003 r.

W 2000 r. Andrzej Sobkowiak objął kierownictwo nowo utworzonego Zakładu Chemii Fizycznej (po reorganizacji Katedry Chemii Fizycznej i Informatyki Chemicznej). Opracowywał i prowadził wykłady z chemii fizycznej dla studentów wszystkich specjalności realizowanych na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej. Zaangażował się wówczas w utworzenie specjalności *biotechnologia* na tym Wydziale.

W swojej dotychczasowej działalności naukowej opublikował ponad 50 oryginalnych prac naukowych w czasopiśmie o zasięgu międzynarodowym. Uczestniczył w ponad 30 konferencjach międzynarodowych, prezentując wyniki swoich badań, zrealizował 3 projekty badawcze finansowane przez Komitet Badań Naukowych, dwukrotnie otrzymywał granty NATO w programie *Collaborative Linkage Grant*, dwukrotnie również otrzymał granty aparaturowe przyznawane przez KBN.

W tym czasie wypromował 33 absolwentów studiów magisterskich i inżynierskich na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej oraz był promotorem dwóch rozpraw doktorskich. Obecnie pod Jego kierunkiem realizowane są dwie prace doktorskie. Jego działalność naukowa zdobyła uznanie w kraju i za granicą. W la-

tach 2002-2004 prof. A. Sobkowiak uczestniczył w pracach sekcji T09A KBN, a w 2003 r. został wybrany na przedstawiciela Wydziału Chemicznego Politechniki Rzeszowskiej w Komitecie Chemii Polskiej Akademii Nauk. Od 1996 r. do chwili obecnej uczestniczy również w pracach Komisji Elektroanalizy Komitetu Chemii Analitycznej Polskiej Akademii Nauk. Profesor A. Sobkowiak jest członkiem Management Committee akcji COST (Cooperation in Science and Technology) D21 - Metalloenzymes and Chemical Biomimetics (od 2000 r.) i D29 - Sustainable/Green Chemistry and Chemical Technology (od 2002 r.).

W 1981 r. został członkiem pierwszego, demokratycznie wybranego Senatu Politechniki Rzeszowskiej. Ponownie wybrany do Senatu w 1996 r., został przewodniczącym Senackiej Komisji ds. Współpracy z Zagranicą. Zorganizował wówczas w Politechnice Rzeszowskiej Punkt Kontaktowy 5. Programu Ramowego Unii Europejskiej. Punkt ten działa nieprzerwanie do chwili obecnej. W 1999 r. prof. Andrzej Sobkowiak został wybrany na stanowisko prorektora Politechniki Rzeszowskiej ds. ogólnych i współpracy z zagranicą. Oprócz realizacji podstawowych działań dotyczących realizacji programu Socra-

tes/Erasmus dla studentów oraz wymiany międzynarodowej pracowników, rozszerzył działania na obszar związany z problemami innowacyjności i transferu technologii. I tak, w 2000 r. kierował realizacją projektu "Wspieranie Innowacyjności na Podkarpaciu" finansowanego z funduszy PHARE - SCI-TECH II. Zapoczątkowany w ramach realizacji tego projektu konkurs *Innovator Podkarpacia*, mający na celu wyłanianie i nagradzanie innowacyjnych małych i średnich przedsiębiorstw województwa podkarpackiego, jest organizowany corocznie i jego 7. edycja odbędzie się w 2006 r. Kierował również zespołem przygotowującym Regionalną Strategię Innowacyjności Województwa Podkarpackiego. Od 1 września 2005 r. pełni funkcję rektora Politechniki Rzeszowskiej.

Szeroka aktywność prof. dr. hab. inż. Andrzeja Sobkowiaka w różnych dziedzinach spowodowała, że w 1992 r. otrzymał nagrodę naukową Polskiego Towarzystwa Chemicznego, w 1998 r. został odznaczony Złotym Krzyżem Zasługi, w 2001 r. Medalem Komisji Edukacji Narodowej, w 2003 r. medalem "Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej", a w 2005 r. Krzyżem Kawalerskim Orderu Odrodzenia Polski.

Anna Worosz

Profesor Bogumił Bieniasz

Prof. dr hab. inż. Bogumił Bieniasz - kierownik Zakładu Termodynamiki na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa - otrzymał w dniu 22 czerwca 2006 r. w Pałacu Prezydenckim tytuł naukowy profesora nauk technicznych, nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego postanowieniem z dnia 8 czerwca 2006 r.

Prof. dr hab. inż. Bogumił Bieniasz urodził się w 1940 r. w Głuchowie k. Łańcuta. Uczęszczał do Szkoły Podstawowej nr 4 im. T. Kościuszki i Liceum Ogólnokształcącego Męskiego im. ks. S. Konarskiego w Rzeszowie. Studia magisterskie o specjalności "samochody i ciągniki" ukończył w 1961 r. Na Wydziale Mechanicznym Politechniki Krakowskiej im. T. Kościuszki w Krakowie obroną pracy *Zaprojektować podwozie samochodu oso-*

bowego. Po ukończeniu szkolenia artyleryjskiego na Studium Wojskowym Politechniki Krakowskiej uzyskał stopień plutonowego rezerwy. W następnych latach uzyskał ostatecznie stopień podporucznika rezerwy w specjalności XII-3.

Po studiach pracował krótko w Rzeszowskiej Fabryce Sprzętu Gospodarskiego w Rzeszowie na stanowisku technologa, a następnie 2 lata na WSK "PZL-Rzeszów" w Dziale Prób i Badań Silników (TK-3) na stanowisku starszego konstruktora.

W grudniu 1963 r. rozpoczął pracę w obecnej Politechnice Rzeszowskiej na stanowisku asystenta początkowo w Zakładzie Konstrukcji Maszyn, a następnie w Zakładzie Termodynamiki Technicznej i Energetyki Ciepłej, kierowanym przez prof. dr. inż. Jana Madejskiego.

Pracę doktorską z wrzenia pęcherzykowego pt. *Wrzenie cieczy na powierzchni cieczy wysokowrzącej* obronił w Instytucie

Badań Jądrowych w Świerku w 1971 r. W 1980 r. uzyskał stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych z zakresu mechaniki, termodynamiki i wymiany ciepła, nadany przez Radę Wydziału Mechaniczno-Energetycznego Politechniki Śląskiej w Gliwicach na podstawie dotychczasowego dorobku i rozprawy habilitacyjnej pt. *Wykorzystanie elektrolizy i analogii między wymianą ciepła i masy w projektowaniu elementów wymienników ciepła z konwekcją wymuszoną*.

Profesor Bogumił Bieniasz odbył staż naukowy w Heat Transfer Division, National Engineering Laboratory, East Kilbride (Szkocja - Wielka Brytania), w sekcji skraplaczy energetycznych. Prowadził tam badania doświadczalne: konwekcyjnej wymiany ciepła podczas skraplania kropelkowego i konwekcyjnej wymiany masy przy jednofazowym przepływie w rurze o powierzchni spiralnej, z których zrodziły się

dwa raporty NEL. Odbył też staż naukowy w katedrze Thermodynamique et Turbomachines, Université Catholique de Louvain, Louvain-la-Neuve (Belgia), a ponadto 3-tygodniowy "Internationaler Hochschulferienkurs für Germanistik", Technische Universität, Karl-Marx-Stadt (NRD). Jest autorem 17 prac projektowych i doświadczałno-konstrukcyjnych zastosowanych w praktyce oraz 1 zgłoszenia patentowego.

mics", referaty zaś umieszczał w materiałach zjazdów, seminariów i konferencji organizowanych przez środowisko termodynamików. Ogółem posiada 41 publikacji.

Jest promotorem 6 ukończonych przewodów doktorskich, ostatnio został promotorem kolejnego - otwartego przez Radę Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej. Był recenzentem w 4 przewodach doktorskich, obecnie re-

Jest opiekunem specjalności "alternatywne źródła i przetwarzanie energii" na kierunku "mechanika i budowa maszyn" na macierzystym wydziale, sprawował nadzór nad opracowaniem planu studiów i programów przedmiotowych dla tej specjalności. Pierwszych 11 dyplomantów tej specjalności obroniło swe prace i zdało egzamin dyplomowy w czerwcu 2006 r.

Prowadzi wykłady z termodynamiki, wymiany ciepła oraz seminarium dyplomowe.

W ramach studiów EMES (European Mechanical Engineering Studies) prowadził po niemiecku 6 różnych wykładów monograficznych, w tym 4 wykłady 30-godzinne. W języku angielskim szkolił studentów z uniwersytetu w Portugalii, którzy studiowali w Politechnice Rzeszowskiej w ramach programów wymiany studentów.

Kierował 7 zespołowymi pracami naukowymi w ramach działalności statutowej i badań własnych, kierował realizacją 2 programów badawczych w ramach grantów promotorskich

W latach 1990-1998 był członkiem Komitetu Termodynamiki i Spalania Polskiej Akademii Nauk, a od 1999 r. do chwili obecnej jest członkiem Sekcji Termodynamiki KTiS PAN. Był członkiem Zespołu Dydaktyczno-Naukowego Wychowania Technicznego Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego w kadencji 1986-1989.

Pełnił szereg funkcji wychowawczych, był też rzecznikiem dyscyplinarnym PRz dla nauczycieli akademickich. Uczestniczył w pracach komitetu organizacyjnego IX Zjazdu Termodynamików w Polańczyku oraz organizował Seminarium Sekcji Termodynamiki KTiS PAN w Rzeszowie w 2001 r.

Opracował: 19 recenzji wydawniczych dla redakcji czasopism i zeszytów naukowych, 1 recenzję monografii, 9 recenzji dla Polskiej Bibliografii Analitycznej Mechaniki, 37 recenzji projektów badawczych Komitetu Badań Naukowych (KBN), 1 recenzję wniosku KBN o dofinansowanie współpracy i 1 recenzję całokształtu dorobku pracownika naukowego. Opracował 3 raporty końcowe projektów badawczych KBN.

Został odznaczony m.in. "Medalem Komisji Edukacji Narodowej". Jest żonaty, żona Ewa organizowała Bibliotekę Główną naszej uczelni i kierowała nią przez 28 lat. Ma dwoje dzieci mieszkających obecnie za granicą.

Marta Olejnik



Po habilitacji zajmował się początkowo: rozbiegiem wymiany masy w rurze, intensyfikacją wymiany masy i ciepła w kanale przez stosowanie różnych układów jego segmentów i jedną z ciepłych technik wyznaczania współczynnika przejmowania ciepła podczas konwekcji. Jednak największy wysiłek skupił na systematycznych, elektrolitycznych badaniach wysokobrotowego regeneratora, na podstawie których napisał monografię pt. *Konwekcyjna wymiana masy / ciepła w płytkowych wirnikach regeneratora obrotowego*, wydaną przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej w 2005 r. Wyniki tych badań mają znaczenie zarówno poznawcze, jak i praktyczne, gdyż mogą być wykorzystywane w projektowaniu regeneratorów ciepła.

Artykuły naukowe publikował w czasopismach "Mechanika Teoretyczna i Stosowana", "Int. J. Heat Mass Transfer", "Bulletin de l'Academie Polonaise des Sciences" i "Archives of Thermodyna-

cenjuje piątą pracę, tym razem dla Rady Wydziału Mechanicznego Politechniki Opolskiej.

Posiada 43-letni staż pracy dydaktycznej: był prodziekanem ds. dydaktycznych na specjalności "lotnictwo", a bezpośrednio potem dziekanem Wydziału Mechanicznego Politechniki Rzeszowskiej w kadencji 1984-1987. Jest współautorem i redaktorem 5 skryptów, naukowym redaktorem jednego podręcznika. Brał udział w tworzeniu od podstaw czterech laboratoriów. Laboratorium wymiany ciepła i masy dysponuje unikalnymi stanowiskami do badań konwekcyjnej wymiany masy techniką elektrolityczną i techniką sublimacyjną. Ciekawostką w laboratorium alternatywnych źródeł energii jest z kolei m.in. unikalna sieć termoelementów do ciągłej rejestracji dyskretnego rozkładu temperatury gruntu przy kolektorach wymiennika ciepła współpracującego z pompą grzejącą oraz duży zbiornik do magazynowania energii. Wypromował 7 dyplomantów.

Profesor Janusz Rak

Prof. dr hab. inż. Janusz Rak - kierownik Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków na WBiŚ - otrzymał w dniu 22 czerwca 2006 r. w Pałacu Prezydenckim tytuł naukowy profesora nauk technicznych, nadany przez Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej Lecha Kaczyńskiego postanowieniem z dnia 8 czerwca 2006 r.

Prof. Janusz Rak urodził się 10 stycznia 1952 r. w Warszawie, jest absolwentem Szkoły Podstawowej nr 3 i Technikum Mechaniczno-Elektrycznego w Rzeszowie. W grudniu 1977 r. rozpoczął pracę na stanowisku asystenta w Zakładzie Oczyszczania i Ochrony Wód w Politechnice Rzeszowskiej. W latach 1978-1979, w ramach Centralnego Programu Badań PR-7, brał udział w pracach naukowo-badawczych dotyczących przydatności diatomitów w oczyszczaniu wód i ścieków. W ramach programu CPBR PR-5 w latach 1979-1980 kontynuował działalność badawczą związaną z rozpoznaniem techniczno-eksploatacyjnym nowoczesnych typów filtrów stosowanych do oczyszczania wody basenowej. W 1984 r. na kongresie CHISA w Pradze przedstawił referat nt. analizy statystycznej awaryjności filtrów pośpiesznych, ukazała się też Jego pierwsza publikacja z tematyki niezawodności. W latach 1983-1985 odbył 18-miesięczny staż naukowy w Politechnice Krakowskiej (za podsumowanie dokonań w okresie stażu można uznać cykl 5 publikacji). Zostały one przedstawione na międzynarodowej konferencji "Niezwadność systemów wodociagowych i kanalizacyjnych" w 1986 r. W czerwcu 1986 r. obronił pracę doktorską pt. *Metody oceny niezawodności konwencjonalnych osadników wstępnych w miejskich oczyszczalniach ścieków*, której promotorem był prof. Artur Wiczysty. W latach 1986-1990, w ramach Centralnego Programu Badań Podstawowych "Metody analizy i użytkowania zasobów wodnych", prowadził badania dot. analizy niezawodności Zakładów Uzdantniania Wody (ZUZW). To właśnie w tym okresie wykrystalizował się temat przyszłej rozprawy habilitacyjnej. Wyniki tej części badań zostały opublikowane w monografii pod redakcją prof. A. Wiczystego w 1993 r.

Opierając się na przedstawionych osiągnięciach naukowych i związanych z nimi publikacjach, opracował rozprawę habilitacyjną pt. *Niezawodność systemu uzdatniania wód powierzchniowych*, która ukazała się w Zeszytach Naukowych Politechniki Rzeszowskiej w 1993 r. W maju 1994 r. z wynikiem pozytywnym odbył kolokwium habilitacyjne na Wydziale Inży-

wał z zespołem prof. A. Wiczystego. Począwszy od 1995 r., zajmował się bezpieczeństwem funkcjonowania SZW. W 1996 r., z ramienia władz Rzeszowa, przewodniczył zespołowi ds. kompleksowej poprawy jakości wody do spożycia. Wizytował wodociąg paryski i trzy główne jego ZUZW - Choisy-le-Roi, Neuilly i Mery, a także wodociągi niemieckie w Essen,



nierii Środowiska Politechniki Krakowskiej, gdzie uchwałą Rady Wydziału nadano Mu stopień naukowy doktora habilitowanego nauk technicznych w dyscyplinie naukowej "inżynieria środowiska", w specjalności "zaopatrzenie w wodę". Za najważniejsze osiągnięcie rozprawy habilitacyjnej uważa się podjęcie problematyki jakości wody do spożycia w ujęciu niezawodności dotrzymania jej parametrów normatywnych. Przedstawione modele niezawodnościowe w odniesieniu do ilości i jakości wody, jak wykazały następane lata, stały się nowym kierunkiem badań niezawodności systemów zaopatrzenia w wodę (SZW).

Po uzyskaniu stopnia dr. hab. nauk technicznych w dalszym ciągu współpracowa-

ł z zespołem prof. A. Wiczystego. Większość prac naukowych prof. Janusza Raka była w latach 1998-2001 związana z realizacją projektu badawczego KBN pt. "Metody oceny i podnoszenia niezawodności działania komunalnych systemów zaopatrzenia w wodę", realizowanego w Politechnice Krakowskiej, gdzie opracował część dotyczącą zasad określania niezawodności ZUZW. Wyniki tego grantu zostały opublikowane w postaci monografii Komitetu Inżynierii Środowiska PAN, wyróżnionej nagrodą MENiS w 2002 r.

1 stycznia 1995 r., po przejściu na emeryturę doc. M. Mysiaka, został kierownikiem Zakładu Urządzeń Sanitarnych. W 1997 r. podjął się opieki naukowej nad

trójką nowo przyjętych asystentów. Biorąc pod uwagę potencjał specjalistów z kierowanego przez Niego Zakładu, zdecydował się podjąć tematykę niezawodności funkcjonowania systemu dostawy ciepła i gazu ziemnego w ramach przewodów doktorskich, odpowiednio dr inż. Bożeny Babiarz i dr inż. Barbary Tchórzewskiej-Cieślak, zrealizowanych w Politechnice Krakowskiej. W ten sposób rozszerzył swoje zainteresowania naukowe o niezawodność systemu zaopatrzenia w ciepło (SZC) i systemu zaopatrzenia w gaz ziemny (SZGZ). Jednocześnie w Politechnice Białostockiej został zakończony doktorat dr. inż. Andrzeja Studzińskiego, dotyczący niezawodności uzdatniania wód podziemnych. W Politechnice Rzeszowskiej powstał zespół naukowy zajmujący się problematyką niezawodności systemów komunalnych.

Pierwszą publikacją związaną z ryzykiem był artykuł opublikowany w "Ochronie Środowiska" w 2003 r. Dał on początek cyklu 8 publikacji, które stały się podstawą Jego monografii *Istota ryzyka w funkcjonowaniu systemu zaopatrzenia w wodę* wydanej w 2004 r. Większość przedstawionych w niej metod szacowania ryzyka ma charakter autorski, gdyż jest to pierwsza monografia, która ukazała się w Polsce o tej problematyce. Profesor J. Rak nadal rozwija metody matrycowe szacowania ryzyka. Za najbardziej zaawansowaną metodę uważa cztero- i pięcioparametryczną matrycę ryzyka związanego z funkcjonowaniem SZW. Nowatorskim stwierdzeniem w tej metodzie jest uwzględnienie odwrotności proporcjonalnej ochrony (O) w stosunku do szacowanego ryzyka. W 2005 r. w serii Monografie Komitetu Inżynierii Środowiska PAN ukazała się praca Jego autorstwa pt. *Podstawy bezpieczeństwa systemów zaopatrzenia w wodę*. Jest ona podsumowaniem przemysłów naukowych związanych z bezpieczeństwem funkcjonowania wodociągów publicznych. System zaopatrzenia w wodę jest zaliczany do infrastruktury krytycznej zapewniającej bezpieczeństwo państwa. Szerokie spektrum autorskich metod oceny bezpieczeństwa SZW może być wykorzystywane podczas analiz różnego rodzaju scenariuszy kryzysowych.

Obecnie "niezawodnościowy" zespół badawczy, którym kieruje, rozwija nowe kierunki badań związanych z funkcjonowaniem SZW, a wśród nich zwłaszcza: pojęcie gwarancji w SZW, zastosowanie metod bayesowskich w ocenie niezawodności, badanie niezawodności funkcjonowania instalacji balneotechnicznych. Ostatnią monografią wydaną w 2005 r. jest praca napi-

sana z dr inż. Barbarą Tchórzewską-Cieślak *Metody analizy i oceny ryzyka w systemie zaopatrzenia w wodę*.

Za działalność naukowo-badawczą został siedmiokrotnie wyróżniony nagrodami rektora Politechniki Rzeszowskiej, a za monografię *Metody oceny i podnoszenia niezawodności działania komunalnych systemów zaopatrzenia w wodę* otrzymał nagrodę zespołową Ministerstwa Edukacji Narodowej i Sportu za współautorstwo.

Od 10 lat współpracuje naukowo z Politechniką Lwowską i Uniwersytetem Technicznym w Koszycach. Efekty tej współpracy zostały przedstawione w kilkunastu artykułach na cyklicznych konferencjach naukowych "Aktualne problemy budownictwa i inżynierii środowiska - jakość, niezawodność, bezpieczeństwo" Rzeszów-Lwów-Koszyce. Opublikowany dorobek naukowy prof. J. Raka liczy ogółem 188 prac, w tym 45 indywidualnych i 143 współautorskich oraz 6 monografii. Jest współautorem 1 projektu racjonalizatorskiego, 3 grantów KBN, 11 opracowań na zlecenie i 40 prac o charakterze wdrożeń inżynierskich. Te ostatnie dotyczą głównie rozruchów oczyszczalni ścieków. Jest promotorem 78 prac dyplomowych magisterskich i 27 inżynierskich.

Za pracę na rzecz rozwoju uczelni otrzymał w 2002 r. medal "Zasłużonym dla Politechniki Rzeszowskiej", natomiast za całokształt działalności naukowo-dydaktycznej i organizacyjnej odznaczony został w 2000 r. Złotym Krzyżem Zasługi oraz Medalem Komisji Edukacji Narodowej. Za aktywny udział w działalności Klubu Uczelnianego AZS otrzymał Srebrną i Złotą Odznakę AZS-u, podobnie za pracę w Polskim Zrzeszeniu Inżynierów i Tech-

ników Sanitarnych odznaczony został Srebrną i Złotą Odznaką PZITS.

Jest najmłodszym profesorem z tytułem naukowym na kierunku inżynierii środowiska.

Członkostwo w organizacjach naukowo-technicznych:

- Komitet Inżynierii Środowiska PAN od 2003 r.,
- Sekcja Inżynierii Sanitarnej Komitetu Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN od 1993 r.,
- Komisja Gospodarki Wodnej PAN O/Kraków od 1996 r.

Uprawnienia:

- Od 1989 r. wykładowca PZITS w specjalności: uzdatnianie wody i oczyszczanie ścieków.
- Biegły z listy Wojewody Podkarpackiego w zakresie sporządzania prognoz skutków wpływu ustaleń planu zagospodarowania przestrzennego na środowisko.
- Od 2004 r. członek Panelu Ekspertów z ramienia Marszałka Województwa Podkarpackiego ds. oceny merytorycznej projektów współfinansowanych z funduszy strukturalnych Unii Europejskiej w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego.
- Od 2002 r. przewodniczący Wojewódzkiej Komisji ds. Ocen Oddziaływania na Środowisko.
- Od 1998 r. członek Wojewódzkiej Komisji Ochrony Przyrody.

Prywatnie interesuje się sportem (siatkówka, szachy), życiorysami wielkich ludzi oraz z pasją pisze teksty popularyzujące inżynierię i ochronę środowiska na łamach "Gazety Politechniki".

Marta Olejnik

NOWY REDAKTOR NACZELNY

Przewodniczący Wydziału IV Nauk Technicznych Polskiej Akademii Nauk - prof. dr hab. inż. czł. koresp. PAN Władysław K. Włosiński powierzył z dniem 30 marca 2006 r. **prof. zw. dr. inż. dr. h.c. Kazimierzowi E. Oczosiowi** z Katedry Techniki Wytwarzania i Automatyk na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa pełnienie funkcji redaktora naczelnego kwartalnika *Advances in Manufacturing Science and Technology - Postępy Technologii Maszyn* wydawanego przez Komitet Budowy Maszyn PAN.

Prof. K.E. Oczos został również powołany na stałego członka Sądu Konkursowego przyznającego złote medale za innowacyjne wyroby na Międzynarodowych Targach Poznańskich.

Bronisław Świder

KRASP

Dokument nr 28/IV
Konferencji Rektorów Akademickich
Szkół Polskich

**Uchwała Prezydium KRASP
z dnia 20 czerwca 2006 r.
w sprawie konieczności
zwiększenia finansowania
szkolnictwa wyższego**

Przywołując uchwałę Zgromadzenia Plenarnego Konferencji Rektorów Akademickich Szkół Polskich z dnia 14 listopada 2005 r., apelującą "o nadanie - wśród priorytetów polityki gospodarczo-społecznej - wysokiej rangi sprawom nauki oraz edukacji, w tym szkolnictwa wyższego", **Prezy-**

dium KRASP zwraca się do Parlamentu RP i Rządu RP o zapewnienie w budżecie na rok 2007 zasadniczego wzrostu nakładów na szkolnictwo wyższe.

Istnieje pilna potrzeba zmiany polityki dotyczącej szkolnictwa wyższego w naszym Kraju z polityki przetrwania na politykę prorozwojową. Stosowana od lat zasada egalitaryzmu, znajdująca swój wyraz w podziale skromnych funduszy na szkolnictwo wyższe i naukę, powodują powiększanie się dystansu dzielącego polskie uczelnie od uczelni zagranicznych. Poprawa jakości kształcenia i rozwój kadry aka-

demickiej są możliwe jedynie poprzez wzrost dotacji przedmiotowej na działalność dydaktyczną.

Znaczne zwiększenie środków finansowych dla szkolnictwa wyższego winno być wykorzystane do realizacji przez Ministra Nauki i Szkolnictwa Wyższego tzw. algorytmu podziału dotacji budżetowej dla prorozwojowych celów Rządu oraz wzmocnienia kształcenia na najwyższym poziomie jako niezwykle istotnej korzyści społecznej.

Przewodniczący KRASP

Tadeusz Luty
prof. dr hab. inż. Tadeusz Luty

Z OBRAD SENATU

25 maja br. odbyło się posiedzenie Senatu PRz. JM Rektor wręczył nominacje na stanowisko profesora nadzwyczajnego na czas nieokreślony:

- dr. hab. inż. Pawłowi Pawlusowi (WBMiL),
- dr. hab. inż. Tadeuszowi Knapowi (WBMiL).

Następnie Senat pozytywnie zaopiniował wnioski o mianowanie na stanowisko profesora nadzwyczajnego:

- dr. hab. Vitalija Dugaeva na okres 5 lat (Katedra Fizyki),
- prof. dr. hab. Viktora V. Starkova na okres 5 lat (Katedra Matematyki),
- prof. dr. hab. Bronisława Wajnryba (Katedra Matematyki),
- dr. hab. Marii Kwaśnik na czas nieokreślony (Katedra Matematyki).

Senat wyraził zgodę w sprawie wniosku dziekana Wydziału Maszyn i Lotnictwa o mianowanie prof. dr. hab. inż. Vladimira Brusowa na stanowisko profesora zwyczajnego.

W dalszej kolejności Senat pozytywnie rozpatrzył wnioski Rady Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa w sprawie wszczęcia postępowania o nadanie tytułu doktora honoris causa Politechniki Rzeszowskiej prof. dr. hab. inż. Eugeniuszowi Świtońskiemu, profesorowi zwyczajnemu Politechniki Śląskiej w Gliwicach. Funkcję promotora doktoratu honoris causa Senat powierzył prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Markowskiemu, prof. zw. PRz, wyraził zgodę także na zaopiniowanie wniosku przez senaty trzech uczelni: Akademii Górniczo-Hutniczej, Politechniki Łódzkiej oraz Politechniki Szczecińskiej.

W dalszej części obrad Senat podjął następujące uchwały:

- w sprawie ustalenia planowanej liczby przyjęć studentów na I rok studiów w roku akademickim 2006/2007,

- w sprawie szczegółowych zasad pobierania opłat za świadczone usługi edukacyjne oraz trybu i warunków zwalniania z opłat,
- w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia pierwszego i drugiego stopnia w roku akademickim 2007/2008,
- w sprawie warunków i trybu rekrutacji na studia doktoranckie na Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa w roku akademickim 2006/2007 oraz 2007/2008,
- w sprawie korekty uchwały Senatu PRz z dnia 31 marca 2005 r. w sprawie szczegółowych zasad przyjmowania na studia laureatów i finalistów olimpiad przedmiotowych,
- w sprawie uchwalenia Statutu Politechniki Rzeszowskiej.

Członkowie Senatu wysłuchali także:

- informacji prorektora ds. współpracy międzynarodowej i regionalnej dr. hab. inż. Aleksandra Kozłowskiego, prof. PRz, dotyczących bieżących działań uczelni związanych ze studentami zagranicznymi w Politechnice Rzeszowskiej, nieobjętymi programem Socrates-Erasmus,
- propozycji działań Senackiej Komisji ds. Historii i Tradycji Uczelni, mających na celu pełniejsze dokumentowanie historii Politechniki Rzeszowskiej, przedstawionych przez przewodniczącego komisji dr. hab. inż. Andrzeja Tomczyka, prof. PRz.

Ponadto Senat wyraził pozytywną opinię w sprawie wniosku dziekana Wydziału Zarządzania i Marketingu dr. hab. Kazimierza Rajchela, prof. PRz, o wyrażenie zgody na przystąpienie wydziału do Podkarpackiej Regionalnej Organizacji Turystycznej.

Kolejne, przedwakacyjne posiedzenie Senatu odbyło się 22 czerwca br. Zebrani chwilą ciszy uczcili pamięć dr. hab. inż. Władysława Łakoty, prof. PRZ, prodziekana ds. nauczania Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska.

Następnie JM Rektor poinformował, że tytuł profesorski z rąk Prezydenta Rzeczypospolitej Polskiej odebrali:

- dr hab. inż. Janusz Rak (WBiIŚ),
- dr hab. inż. Bogumił Bieniasz (WBMiL).

Prorektor ds. ogólnych prof. dr hab. inż. Tadeusz Markowski przypomniał, że Prezydent RP postanowieniem z dnia 8 czerwca 2006 r. nadał JM Rektorowi prof. Andrzejowi Sobkowiakowi tytuł naukowy profesora nauk chemicznych. Wręczenie nominacji odbyło się 20 czerwca br.

Ponadto Senat:

- podjął uchwałę w sprawie zasad ustalania w roku akademickim 2006/2007 zakresu obowiązków nauczycieli akademickich, w tym rodzajów zajęć dydaktycz-

nych objętych zakresem tych obowiązków, wymiaru zadań dydaktycznych dla poszczególnych stanowisk, zasad obliczania godzin dydaktycznych oraz w sprawie zasad i trybu powierzania zajęć dydaktycznych w wymiarze przekraczającym liczbę godzin ponadwymiarowych określoną w ustawie,

- powołał Wydział Matematyki i Fizyki Stosowanej; funkcję dziekana WMiFS JM Rektor powierzył prof. dr. hab. inż. Tadeuszowi Paszkiewiczowi,
- wysłuchał sprawozdania z ubiegłorocznej wydawniczej oraz poligraficznej działalności Oficyny Wydawniczej PRZ, przedstawionego przez mgr Barbarę Mazewską.

Podsumowując obrady, JM Rektor złożył członkom Senatu podziękowania za rok wspólnej pracy na rzecz Politechniki Rzeszowskiej.

Agnieszka Pikor

UCHWAŁA nr 25/2006 SENATU POLITECHNIKI RZESZOWSKIEJ z dnia 22 czerwca 2006 r. w sprawie utworzenia Wydziału MATEMATYKI I FIZYKI STOSOWANEJ

Po rozpatrzeniu wniosku Rektora sformułowanego na podstawie propozycji Katedry Fizyki i Katedry Matematyki z dnia 12 czerwca 2006 r. oraz po stwierdzeniu spełniania przez wnioskowane jednostki obowiązujących wymagań:

- kadrowych do prowadzenia studiów pierwszego stopnia na kierunkach: fizyka techniczna, matematyka,
 - w zakresie stosunku liczby nauczycieli akademickich zatrudnionych w pełnym wymiarze czasu pracy, posiadających tytuł naukowy profesora lub stopień naukowy doktora habilitowanego prowadzących zajęcia dydaktyczne na kierunkach fizyka techniczna, matematyka do planowanej liczby studentów na tych kierunkach,
 - w zakresie prowadzenia badań naukowych,
 - w zakresie posiadania przez Bibliotekę Główną PRZ księgozbioru obejmującego literaturę podstawową dla zajęć prowadzonych przez wydział
- oraz spełnienia:
- warunków lokalowych i laboratoryjnych umożliwiających prawidłową realizację kształcenia planowanej liczby studentów,
 - zabezpieczenia bazy socjalno-bytowej dla planowanej liczby studentów,
 - warunków do obsługi administracyjnej pracowników i studentów

Senat Politechniki Rzeszowskiej na podstawie art. 84 ust. 1 ustawy z dnia 27 lipca 2005 r. Prawo o szkolnictwie wyższym (Dz.U. nr 164, poz. 1365) tworzy z dniem

1 września 2006 r. w Politechnice Rzeszowskiej Wydział "MATEMATYKI i FIZYKI STOSOWANEJ".

Z dniem 1 września 2006 r. Wydział MATEMATYKI i FIZYKI STOSOWANEJ, na podstawie uchwał:

- z dnia 19 czerwca 2006 r. Rady Wydziału Zarządzania i Marketingu o zniesieniu kształcenia od roku ak. 2006/2007 na kierunku matematyka,
- z dnia 14 czerwca 2006 r. Rady Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa o zniesieniu kształcenia od roku ak. 2006/2007 na kierunku fizyka techniczna,

przejmują osoby przyjęte w wyniku rekrutacji na I rok studiów w roku ak. 2006/2007:

1. Przez Wydział Zarządzania i Marketingu na kierunek matematyka,
2. Przez Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa na kierunek fizyka techniczna oraz studentów ww. kierunków, którzy odbywali w roku ak. 2005/2006 studia na Wydziale Zarządzania i Marketingu oraz Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa.

W skład powołanego Wydziału wchodzi dotychczasowe jednostki funkcjonujące w strukturze Politechniki Rzeszowskiej jako jednostki międzywydziałowe, tj. Katedra Fizyki oraz Katedra Matematyki; tym samym status wymienionych jednostek ulega przekształceniu w jednostki wydziałowe.

A. Sobkowiak Rektor
Prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak

NOWA

Rozmowa z prof. dr. hab. inż. Tadeuszem Markowskim - prorektorem ds. ogólnych

● **Na osiedlu akademickim naszej uczelni przy ul. Poznańskiej trwa budowa nowego obiektu sportowego pn. "Hala Sportowa", która jest realizowana w ramach Centrum Sportowo-Dydaktycznego Politechniki Rzeszowskiej. Zatem, jako prorektora odpowiedzialnego za rozwój inwestycji prowadzonych przez Politechnikę Rzeszowską, proszę o kilka istotnych informacji związanych m.in. z terminem oddania tego obiektu do użytku.**

W ramach Centrum Sportowo-Dydaktycznego Politechniki Rzeszowskiej rozbudowana zostanie istniejąca baza sportowo-dydaktyczna uczelni. Ze względu na skalę przedsięwzięcia realizacja inwestycji podzielona została na dwa etapy, przy czym pierwszy etap obejmuje budowę hali sportowej, drugi etap dotyczy budowy krytej pływalni. Roboty budowlane pierwszego etapu rozpoczęto z dniem przekazania wykonawcy placu budowy, co nastąpiło 7 października 2004 r. Zgodnie z umową o wykonawstwo robót budowlanych, zakończenie budowy przewidziano na 30 września 2006 r. Przekazanie społeczności akademickiej do użytkowania hali sportowej

nastąpi wraz z rozpoczęciem nowego roku akademickiego 2006/2007.

● **Z jakich środków finansowana jest ta inwestycja i jakie koszty z tym są związane?**

Inwestycja, poza środkami własnymi uczelni, finansowana jest z dwóch źródeł. Są to:

1. Środki Funduszu Rozwoju Kultury Fizycznej w wysokości 2.300.000,00 zł, przekazywane przez Ministerstwo Sportu w ramach umowy zawartej 19 października 2004 r. Wniosek o dofinansowanie hali sportowej złożony został do ówczesnego Ministerstwa Edukacji Narodowej w kwietniu 2004 r.



Wymiary budynku: długość 63,18 m, szerokość 45,22 m, wysokość 11,81 m.

Wymiary hali sportowej: długość 42,54 m, szerokość 40,84 m, powierzchnia areny 1.737,33 m².

Pierwsza kondygnacja pomieści halę sportową i magazyn sprzętu sportowego, na drugiej kondygnacji będzie łącznik z zapleczem socjalnym.

Jak widać, wymiary hali sportowej są imponujące, co pozwoliło - po zastosowaniu podnoszonej kurtyny - na wydzielenie boisk przeznaczonych do uprawiania różnych dyscyplin sportu, takich jak: siatkówka (2 boiska), koszykówka (2 boiska), piłka ręczna (1 boisko), tenis ziemny (2 boiska). Ponadto

HALA SPORTOWA

niebawem

2. Środki Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego w ramach Zintegrowanego Programu Operacyjnego Rozwoju Regionalnego w wysokości 6.317.894,86 zł, które gwarantuje umowa z 4 marca 2005 r.

● **Nowy obiekt połączony jest ze starą halą sportową, gdzie w chwili obecnej można korzystać z jednego pełnowymiarowego boiska do koszykówki i piłki siatkowej. To trochę za mało dla studentów naszej uczelni. Co nowego pomieści budowany obiekt i jaka jest jego kubatura oraz powierzchnia?**

Budowany obiekt sportowy stanowi - co podkreślam drugi raz - rozbudowę istniejącej bazy sportowej, która jest niewystarczająca dla potrzeb dydaktycznych Studium Wychowania Fizycznego i Sportu. Obecna baza sportowa ogranicza działalność sportową i wychowawczą studentów, zaspokajając zaledwie 40% dzisiejszych potrzeb dydaktycznych. Wykonanie kompleksu zdecydowanie poprawi warunki prowadzenia zajęć dydaktycznych i rozwoju fizycznego młodzieży studenckiej oraz środowiska studenckiego. Dane ogólne hali sportowej są następujące:

- kubatura budynku - 26.868,50 m³,
- powierzchnia zabudowy - 2.497,66 m²,

- powierzchnia budynku netto - 2.703,64 m², w tym:

♦ powierzchnia użytkowa - 1.971,36 m²,

♦ powierzchnia ruchu (klatka schodowa, korytarze, wiatrołap itp.) - 324,46 m²,

♦ powierzchnia usługowa, tzw. pomocnicza, czyli przebieralnie, natryski, sanitariaty, pomieszczenia gospodarcze - 497,82 m².

w budynku znajdować się będzie również siłownia.

● **Decyzja o pozwoleniu na budowę hali sportowej wydana została przez Prezydenta Miasta Rzeszowa 27 lutego 2004 r. Chętnie poznamy autora dokumentacji technicznej i generalnego wykonawcę inwestycji.**

Autorem dokumentacji technicznej jest Biuro Konstrukcyjno-Wdrożeniowe i Wykonawcze "KON-CHEM" z Lutory-



Hala w budowie.

Fot. M. Misiakiewicz

ża (gm. Boguchwała), a generalnym wykonawcą jest "SKANSKA" SA Oddział Budownictwa Ogólnego w Rzeszowie z siedzibą w Rudnej Małej.

● **Czy inne dyscypliny sportu mogą w przyszłości znaleźć tu swoje miejsce?**

Tak. Oprócz uprzednio wymienionych można będzie prowadzić np. rozgrywkę tenisa stołowego.

● **Z Rzeszowa pochodzi wielu świetnych pływaków i skoczków do wody, w tej dyscyplinie sportu Rzeszów się specjalizuje. Rozmawiano też o tym w czasie wizyty wiceministra Adama Giersza w kwietniu 2003 r. Czy usytuowanie na terenie Politechniki krytej pływalni spełni wieloletnie oczekiwania związane z organizowaniem tu mistrzostw pływackich?**

Dokumentacja techniczna krytej pływalni, którą posiada uczelnia, to projekt budowlano-wykonawczy niezależnego budynku użyteczności publicznej typu wielozadaniowego z funkcjami: nauki pływania, sportu i zawodów sportowych.

Wyposażenie hali basenowej stanowi:

a) basen do skoków o wymiarach 20 x 50 m i głębokości 5 m z pełnym programem platform i trampolin w układzie zawodniczym i treningowym z możliwością wykorzystania go do celów treningowo-rozgrzewkowych dla sekcji pływackich,

b) basen pływacki długości 25 m, 8-torowy, głębokości 1,3 - 1,8 m,

c) basen do nauki pływania,

d) zespół baseników rozgrzewająco-masujących.

Technologia krytej pływalni spełnia wszelkie przepisy oraz wymagania dotyczące organizacji mistrzostw i zawodów sportowych obowiązujące na dzień sporządzenia dokumentacji. Nie bez znaczenia jest również fakt, że w budynku zaprojektowano zespół widowni z siedziskami dla 500 osób.

● **Czy Centrum Sportowo-Dydaktyczne Politechniki Rzeszowskiej udostępnione zostanie społeczności miasta i regionu?**

Politechnika Rzeszowska identyfikuje się z miastem Rzeszowem i całym regionem południowo-wschodnim. Z tych m.in. względów obiekty sportowe będą udostępnione nie tylko społeczności akademickiej, ale także mieszkańcom naszego regionu oraz gościom przebywającym na tym terenie.

● **Dziękuję za rozmowę.**

Marta Olejnik

Kolejny kierunek studiów na Wydziale Chemicznym

BIO'TECHNOLOGIA

Uchwałą Senatu Politechniki Rzeszowskiej z dnia 27 kwietnia 2006 r. uruchomiony został na Wydziale Chemicznym Politechniki Rzeszowskiej nowy kierunek studiów: *biotechnologia*, specjalność: oczyszczanie i analiza produktów biotechnologicznych.

Wydział Chemiczny Politechniki Rzeszowskiej ze swoim bogatym dorobkiem naukowym i technicznym, zwłaszcza w zakresie technologii i inżynierii chemicznej, jest naturalnym zapleczem dla podjęcia kształcenia kadry biotechnologów. Wydział jest bar-

dzo dobrze przygotowany do prowadzenia przedmiotów technologicznych, wymaganych podczas kształcenia inżynierów w ramach kierunku *biotechnologia*, takich jak inżynieria chemiczna i bioprosesowa, modelowanie molekularne, biopolimery i biomateriały oraz technologie informacyjne. Dotyczy to również aparatury (np. NMR nowej generacji, kalorymetria, fotoreaktor).

Najmłodsza jednostka organizacyjna Wydziału, istniejąca od 2003 r. Katedra Biochemii i Biotechnologii skupia nauczycieli akademickich o specjalnościach umożliwiających prowadzenie zajęć z przedmiotów biologicznych, takich jak biologia komórki, biochemia, enzymologia, immunologia, mikrobiologia ogólna i przemysłowa, biologia molekularna z genetyką, hodowle tkanek, inżynieria białek. Zespół Katedry prowadzi badania naukowe (również we współpracy z innymi jednostkami badawczymi) z zakresu modyfikacji biomakromolekuł, ich oczyszczania, identyfikacji oraz analizy ich właściwości z zastosowaniem szerokie-



Jedno z laboratoriów.

Fot. własna

go zakresu metod i technologii (chromatografia powinowactwa, elektroforeza jedno- i dwukierunkowa, immunobloting, ELISA, hodowle komórkowe).

Wydział i cała uczelnia zainwestowały znaczne środki finansowe w celu przygotowania bazy dydaktycznej dla kształcenia na kierunku *biotechnologia*.

Dotychczas zorganizowano bazę laboratoryjną pozwalającą na prowadzenie zajęć dydaktycznych z zakresu biochemii, mikrobiologii i biotechnologii:

- » laboratorium biologii komórki, mikrobiologii ogólnej i biotechnologii,
- » laboratorium biochemii, biokatalizy i enzymologii

oraz dydaktyczne laboratoria specjalistyczne:

- » laboratorium immunologii,
- » laboratorium hodowli niepatogenicznego nicienia *Caenorhabditis elegans*.

Dodatkowo, Katedra ma możliwość korzystania z laboratoriów należących do innych jednostek organizacyjnych uczelni oraz laboratorium diagnostyki medycznej (zlokalizowanego na terenie Wojewódzkiego Szpitala Specjalistycznego im. F. Chopina w Rzeszowie).

Katedra Biochemii i Biotechnologii ma możliwość korzystania z nowoczesnych sal wykładowych z wyposażeniem multimedialnym, co pozwala na wykorzystywanie posiadanych materiałów (prezentacje *power point*) w procesie dydaktycznym. Tworzone jest zaplecze sal wykładowych w postaci zbiorów umożliwiających demonstracje z zakresu biotechnologii i bioinformatyki.

Oprócz infrastruktury i wyposażenia zgromadzonego w siedzibie Wydziału, przejęto i wyremontowano nowe budynki w Albigowej k. Łańcuta, w których jest tworzone nowoczesne Centrum Biotechnologii Politechniki Rzeszowskiej.

W budynku laboratoryjnym Centrum wyposażonym w odpowiednią infrastrukturę (sterylizatornia, pokój chłodnia, uzdatnianie wody, utylizacja odpadów) znalazły pomieszczenie cztery specjalistyczne laboratoria ba-



Centrum Biotechnologii w Albigowej.

Fot. własna

dawcze: laboratorium hodowli komórek i immunologiczne, laboratorium oczyszczania i analizy białek, laboratorium bioinformatyki, laboratorium analizy produktów biotechnologicznych oraz laboratorium analizy termicznej polimerów i biopolimerów.

Uzyskano finansowe wsparcie w ramach funduszy strukturalnych UE, dzięki któremu Centrum jest obecnie wyposażane w nowoczesną aparaturę i sprzęt o wartości ponad 2 mln zł.

Studia na kierunku *biotechnologia* rozpoczynają się w październiku br. W pierwszych latach kształcenie odbywać się będzie na poziomie pierwszego stopnia (studia inżynierskie: po 7 semestrach absolwenci otrzymają tytuł zawodowy inżyniera), a w perspektywie kilku lat planuje się uruchomienie studiów II stopnia, magisterskich, które trwać będą 4 semestry. Limit przyjęć na I rok studiów w roku akademickim 2006/2007 ustalony został na 75 osób.

Absolwent kierunku studiów *biotechnologia* uzyskuje interdyscyplinarne przygotowanie pozwalające na pracę w dziedzinach wymagających łączenia wiadomości dotyczących procesów chemicznych i mechanizmów funkcjonowania żywych organizmów z zastosowaniem nowoczesnych technik eksperymentalnych i informatycznych.

Szczególny nacisk będzie położony na zagadnienia związane z uzyskiwaniem, oczyszczaniem i analizą bioproduktów wykorzystywanych w procesach technologicznych, przemyśle farmakologicznym i produkcji żywności. Absolwent uzyska wiedzę umożliwiającą stosowanie szerokiego zakresu różnych technik analizy produktów biotechnologicznych, a także nowoczesnych metod diagnostycznych z zachowaniem wysokich standardów etycznych. Pozwoli mu to na podjęcie pracy w szerokim zakresie specjalizacji we wszystkich gałęziach gospodarki, w których stosowane są nowoczesne metody izolacji, oczyszczania i analizy produktów biotechnologicznych: w przemyśle farmaceutycznym, ochronie środowiska oraz w laboratoriach badawczych i kontrolnych. Ponieważ położono również duży nacisk na naukę teoretyczną i praktyczną języków obcych (wykłady i zajęcia anglojęzyczne oraz wymiana studentów w ramach programów Socrates-Erasmus), absolwenci będą mogli podejmować pracę również poza granicami, w krajach UE oraz w państwach stowarzyszonych.

*Elżbieta Walajtys-Rode
Dorota Antos
Henryk Galina*

SPEKTROMETR na Wydziale Chemicznym

W ostatnich sześciu latach Wydział Chemiczny Politechniki Rzeszowskiej (WCh PRz) znacznie zwiększył swoją rangę. W latach 2002-2005 w strukturze Wydziału działało jedyne w województwie podkarpackim Centrum

br., a kierowanie Laboratorium Spektroskopii powierzono prof. dr. hab. inż. Stanisławowi Wołowcowi.

W uroczystej inauguracji działalności laborato-



Przecięcie wstęgi przez JM Rektora i dziekana WCh.



Uroczysta inauguracja. Spektrometr, chluba Wydziału.

Doskonałości, które stanowiło międzynarodowe forum wymiany myśli naukowej. W ramach działalności Centrum odbyło się wiele konferencji naukowych, w których uczestniczyli naukowcy z wielu krajów Unii Europejskiej. Międzynarodowe kontakty zaowocowały też dalszym wzrostem poziomu naukowego Wydziału. Efektem intensyfikacji badań w tym głównym ośrodku naukowym było przyznanie przez Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego środków na zakup nowoczesnego spektrometru jądrowego rezonansu magnetycznego (NMR) z Funduszu Nauki i Technologii Polskiej.

Wydział Chemiczny PRz zakupił za 3 mln zł spektrometr NMR Bruker AvanceII 500. Laboratorium NMR rozpoczęło swoją działalność 22 czerwca

rium uczestniczyli przedstawiciele Rady Nauki i Szkolnictwa Wyższego - profesorowie Henryk Górecki i Zbigniew Florjańczyk oraz władze uczelni na czele z rektorem prof. dr. hab. inż. Andrzejem Sobkowiakiem i dziekanem Wydziału Chemicznego prof. dr. hab. inż. Henrykiem Galiną oraz zaproszonymi gośćmi.

Spektrometr NMR jest podstawowym instrumentem badawczym chemików, a zakupione urządzenie jest najnowocześniejszym światowym osiągnięciem technicznym. Spektrometr ten będzie używany przez pracowników Wydziału Chemicznego do



Prezentacja urządzenia przez prof. S. Wołowca.

Fot. M. Misiakiewicz

pracy badawczej. Jednocześnie Wydział będzie mógł świadczyć odpłatne usługi dla jednostek badawczych i przemysłowych spoza Politechniki. Zapotrzebowanie na badania metodą NMR

jest w regionie podkarpackim ogromne; wiele zakładów o profilu chemicznym oczekiwało możliwości dokonywania szybkich analiz materiałów przemysłowych. Wydział Chemiczny PRz

zamierza też wykorzystać laboratorium NMR do analiz produktów przetworstwa ropy naftowej naszego regionu.

Stanisław Wołowicz

Od Redakcji:

Z Urzędu Lotnictwa Cywilnego wpłynęło na ręce JM Rektora pismo będące rezultatem wizyty przedstawicieli władz lotniczych złożonej z Ośrodka Kształcenia Lotniczego PRz w listopadzie 2005 r. Treść pisma z przyjemnością podajemy do wiadomości społeczności akademickiej naszej uczelni.

Warszawa, 6 czerwca 2006 r.

*Rektor Politechniki Rzeszowskiej
Jego Magnificencja
dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak
profesor nadzwyczajny PRz*

Szanowny Panie Rektorze

Proszę przyjąć wyrazy uznania za osiągnięcia w dziedzinie bezpiecznego szkolenia lotniczego studentów-pilotów, prowadzonego w Ośrodku Kształcenia Lotniczego przy Politechnice Rzeszowskiej.

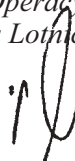
Wysoki poziom organizacji i profesjonalne podejście do wykonywanych zadań, idące w parze z wysokimi kwalifikacjami oraz merytorycznym przygotowaniem do wykonywania obowiązków służbowych kadry instruktorskiej zostały zauważone i wysoko ocenione w czasie wstępnej wizyty standaryzacyjnej przeprowadzonej przez audytorów Zrzeszenia Władz Lotniczych (JAA) - LIST, którzy w dniu 8 listopada 2005 r. wizytowali OKL.

Bardzo wysoko ocenili oni również pracę włożoną w implementowanie złożonej procedury szkolenia studentów-pilotów zgodnie ze standardami JAR-FCL 1. Audytorzy szczególnie podkreślili fakt, że szkolenie lotnicze jest bardzo dobrze zorganizowane oraz prowadzone efektywnie i na bardzo wysokim poziomie bezpieczeństwa.

W mojej ocenie Ośrodek Kształcenia Lotniczego Politechniki Rzeszowskiej, dzięki ciężkiej pracy wysoko wykwalifikowanej kadry instruktorskiej, wypracował standard prowadzenia szkolenia lotniczego, który jest wzorem do naśladowania dla innych organizacji, prowadzących szkolenie lotnicze nie tylko w Polsce, ale również poza jej granicami. Ponadto działalność profilaktyczna w zapobieganiu negatywnym zdarzeniom lotniczym zasługuje na najwyższe uznanie, za co Ośrodek został wyróżniony w Biuletynie Informacyjnym Bezpieczeństwa Lotów Nr 01-2006. Piloci wykształceni w OKL, prezentujący wysokie umiejętności pilotażowe i wpojone im w okresie szkolenia poczucie odpowiedzialności za wykonywane czynności, są bardzo poszukiwanymi i wysoko cenionymi pracownikami przez przewoźników lotniczych.

Życzę Panu dalszych sukcesów i dużo satysfakcji z pracy i osiągnąć Ośrodka Kształcenia Lotniczego na polu szkolenia lotniczego połączonego z osiąganiem znakomych wyników w zakresie bezpieczeństwa dla wspólnego dobra lotnictwa cywilnego w Polsce.

*WICEPREZES ds. Operacyjno-Lotniczych
Urzędu Lotnictwa Cywilnego*


Czesław Mikrut

Nagrody i wyróżnienia Ministra Budownictwa

W dniu 22 maja 2006 r. w siedzibie NOT w Warszawie odbyła się uroczystość wręczenia dorocznych nagród i wyróżnień ministra ds. budownictwa za rok 2005. Była to kolejna edycja konkursu trwającego od 40 lat, mimo że dość często zmienia on gospodarza w ślad za zmianami systemu organizacyjnego resortu budownictwa. A więc mieliśmy konkursy o nagrody ministra budownictwa i przemysłu materiałów budowlanych, ministra gospodarki przestrzennej i budownictwa, ministra spraw wewnętrznych i administracji, ministra rozwoju regionalnego i budownictwa, ministra infrastruktury, a w ostatniej edycji ministra transportu i budownictwa, choć w tzw. międzyczasie to ministerstwo zostało podzielone na dwa i nagrody wręczał minister budownictwa Antoni Jaszczak.

W konkursie startują prace dyplomowe, magisterskie, doktorskie, habilitacyjne oraz publikacje z dziedziny architektury i urbanistyki, budownictwa, gospodarki przestrzennej, mieszkaniowej i komunalnej, geodezji i kartografii, ekonomiki inwestycji, a ostatnio także z dziedziny nieruchomości. Ten piękny jubileusz świadczy o tym, że idea nagradzania osiągnięć osób naukowo związanych z budownictwem jest trwała, a nagrody zyskały miano prestiżowych. W 2005 r. do Komisji Nagród zgłoszono rekordową liczbę 242 prac, z których nagrodzono 52, a wyróżniono 72.

Nagrody i wyróżnienia są odzwierciedleniem stanu nauki, edukacji i zaplecza naukowo-badawczego budownictwa. Konkurs jest bowiem forum porównawczym działalności dydaktycznej kilkudziesięciu wydziałów uczelni, możliwości wdrożeniowych dla budownictwa, dysertacji doktorskich i habilitacyjnych, a także aktywności autorów i wydawców publikacji naukowych.

Z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz nagrodzono i wyróżniono kilka prac. Nagrodę za pracę magisterską uzyskała praca autorów mgr. inż. Tomasz Musiała i mgr. inż. Emiliana Pajęczkowskiego, tytuł pracy: *Koncepcje udroźnienia ulicy Jabłońskiego w kierunku ulicy Czarneckiego w Rzeszowie z zastosowaniem metod tunelowania*; promotorem był dr inż. Krzysztof Trojnar.

Wyróżniono dwie prace magisterskie:

☐ autor: mgr inż. Adam Sikora, tytuł pracy: *Przekrycie powłokowe z blach faldowych czytelnicy Wydziału Budownictwa Politechniki Rzeszowskiej*, promotor: dr hab. inż. Adam Reichhart, prof. PRz,



Od prawej: minister budownictwa Antoni Jaszczak, dr inż. Zbigniew Bieniek, promotor dr hab. inż. Janusz Rębielak i wiceminister Piotr Styczeń - w chwili po wręczeniu wyróżnienia za pracę doktorską.

Fot. własna

☐ autor: mgr inż. Damian Ślęczka, tytuł pracy: *Analiza statyczna i dynamiczna masztu stalowego o wysokości $H = 320$ m*; promotor: prof. dr hab. inż. Leonard Ziemiański.

Nagrody otrzymali autorzy dwóch prac doktorskich:

☐ autor: dr inż. Izabela Skrzypczak, tytuł pracy: *Statystyczna i rozmyta kontrola wytrzymałości betonu*; promotor: dr hab. inż. Szczepan Woliński, prof. PRz,

☐ autor: dr inż. Zbigniew Bieniek, tytuł pracy: *Kształtowanie modularnych struktur przestrzennych*; promotor pracy: dr hab. inż. arch. Janusz Rębielak, prof. PWr.

Wyróżnienie za wysoki poziom naukowy i przedstawienie ważnej tematyki z zakresu konstrukcji stalowych uzyskała publikacja wydana przez Oficynę Wydawniczą PRz pt. *Sztwność i nośność stalowych ram przechyłowych o węzłach podatnych*, której jednym z autorów jest dr hab. inż. Aleksander Kozłowski, prof. PRz.

Nagrodzone prace godnie reprezentują polską myśl techniczną oraz są wzorcem do dalszej działalności naukowej i dydaktycznej.

Autorom nagrodzonych i wyróżnionych prac, promotorem oraz wydawcom składamy serdeczne gratulacje.

Jadwiga Kaleta
Aleksander Kozłowski



Od lewej: dr inż. Zbigniew Bieniek, mgr inż. Damian Ślęczka, prof. Marian Giżejowski (Politechnika Warszawska), mgr Genowefa Spólnik - redaktor wyróżnionej monografii wydanej w Oficynie Wydawniczej PRz, dr inż. Izabela Skrzypczak, dr hab. inż. Aleksander Kozłowski, prof. PRz - podczas bankietu po rozdaniu nagród.

Fot. własna

Odznaczenie HTW w Soest dla profesora Włodzimierza Kality

Prof. PRz dr hab. inż. Włodzimierz Kalita został uhonorowany przez Fachhochschule Südwestfalen, Hochschule für Technik und Wirtschaft odznaczeniem - Pierścieniem Zasługi przyznaniem przez Senat uczelni za wybitne osiągnięcia we wzajemnej, partnerskiej współpracy pomiędzy oddziałem uczelni w Soest i Politechniką Rzeszowską.

Uroczystość przekazania odznaczenia odbyła się na Wydziale Elektroenergetycznym HTW w Soest (Niemcy) 14 czerwca 2006 r. z udziałem władz tamtejszej uczelni na czele z rektorem, wiceburmistrza Soest, dziekana wydziału oraz pracowników naukowo-dydaktycznych i studentów. Uroczystość uświetnił występ grupy muzycznej wykonującej utwory Chopina (na otwarcie) i Bethowena oraz *Gaudeamus*. Pierścień Zasługi jest pierwszym odznaczeniem przyznaniem w historii tej uczelni. Otwierając uroczystość, dziekan prof. Bitzer podkreślił wieloletnie zasługi w tworzeniu podstaw współpracy między uczelniami zarówno na polu wymiany naukowej, dydaktycznej, jak też dwustronnej wymiany studentów w ramach praktyk semestralnych i dyplomowych. Na tym tle określił genezę ufundowania tego rodzaju odznaczenia przez Fachhochschule Südwestfalen (FS).

W kolejnym punkcie uroczystości wiceburmistrz Marita Stratman, mówiąc ciepło o dotychczasowych rezultatach bezpośredniej współpracy międzyuczelnianej, podkreśliła jej wagę w szerszym kontekście i symboliczne znaczenie dla budowy dobrych stosunków sąsiedzkich między naszymi społeczeństwami i krajami.

W laudacji wygłoszonej przez prof. Gerharda Sachsa została scharakteryzowana sylwetka zawodowa prof. PRz W. Kality, w tym jego znaczący dorobek naukowy i dydaktyczny, ze szczególnym podkreśleniem działalności

w przemyśle lotniczym, kontynuowanej obecnie w inspirowanym przez niego przedsiębiorstwie wdrożeniowo-produkcyjnym o bardzo nowoczesnym profilu produkcji z wykorzystaniem zaawansowanych technologii elektronicznych, w którym m.in. odbywają praktyki niemieccy studenci, w tym

go na uroczystości dr. inż. Bogusława Wisza, który w latach 1991-1993 jako profesor wizytujący prowadził zajęcia dydaktyczne w FS Soest (w tym czasie Uniwersytet Paderborn - Abteilung Soest) z zakresu elektrotechniki, a następnie czynnie uczestniczył w rozwoju wzajemnych kontaktów, szczególnie



Wręczenie medału przez rektora prof. J. Liese.

Fot. B. Wisz

z uczelni w Soest. Uwypuklono również efektywną wymianę naukową pomiędzy pracownikami FS Soest i PRz, obejmującą zwłaszcza zagadnienia kompatybilności elektromagnetycznej oraz nowoczesnych materiałów elektronicznych odzwierciedloną w wielu publikacjach naukowych, a także szczególnie intensywną obustronną wymianę studentów w ramach różnego rodzaju praktyk przy wykorzystaniu różnorodnych funduszy stypendialnych (w ciągu 12 lat praktyki odbyło ok. 40 studentów z Politechniki Rzeszowskiej i 20 studentów z uczelni w Soest).

W tym kontekście prof. G. Sachs podkreślił również zasługi na polu współpracy między uczelniami obecnie

w odniesieniu do wymiany studentów.

Wręczając Pierścień Zasługi, rektor prof. Jörg Liese podkreślił duży wkład profesora W. Kality w kształtowanie wielce korzystnych stosunków partnerskich między obiema uczelniami, wyrażając przy tym przekonanie, że będą się one równie intensywnie rozwijać w przyszłości.

Dziękując za uzyskane wyróżnienie, prof. W. Kalita zaakcentował swoje, sięgające jeszcze czasów realnego socjalizmu, przekonanie o konieczności budowy racjonalnych - przyjaznych, mądrych i efektywnych stosunków między naszymi społeczeństwami, realizowanych zwłaszcza w bezpośrednich kontaktach międzyludzkich.

Przekonanie to znalazło swoje odzwierciedlenie w podjętej, blisko 30 lat temu, planowej i aktywnej współpracy z uczelnią w Zwickau, a następnie w Soest. Dzisiaj, podsumowując owoce tej aktywności, może wyrazić ogromną satysfakcję: oprócz wymiernych osiągnięć naukowych, ma wielu przyjaciół w Niemczech, a niemieccy studenci odbywają interesujące praktyki zawodowe w kierowanym przez niego Zakładzie Systemów Elektronicznych i Telekomunikacyjnych w Politechnice Rzeszowskiej oraz w nowoczesnej firmie elektronicznej, której jest współzałożycielem. Życząc FS w Soest, a zwłaszcza pracownikom i studentom Wydziału Elektroenergetyki, sukcesów w dalszym rozwoju i osobistej pomyślności, z całym przekonaniem mówi o nadziei kontynuowania wzajemnie korzystnej współpracy, w którą zaangażują się kolejni, młodszy pracownicy obydwu uczelni oraz ich studenci. Na zakończenie, w imieniu rektora naszej uczelni prof. Andrzeja Sobkowiaka i swoim własnym, wręczył rektorowi HTW prof. Jörgowi Liese model lampy naftowej Ignacego Łukasiewicza, którego imię nosi rzeszowska uczelnia techniczna.



Uroczystość nadania odznaczenia została poprzedzona cyklem wykładów fakultatywnych z wybranych zagadnień mikroelektroniki hybrydowej, wygłoszonych dla studentów w ramach Programu Socrates, a następnie pracowników Wydziału Elektroenergetyki FS w Soest zarówno przez prof. PRZ W. Kalitę, jak też dr. inż. B. Wisza, który wiele lat temu, jako visiting profesor uczestniczył w tworzeniu podstaw dzisiejszej współpracy.

Marta Olejnik

CEEPUS

Środkowoeuropejski Program Studiów Uniwersyteckich

Program CEEPUS jest pierwszym programem współpracy wielostronnej w dziedzinie edukacji krajów Europy Środkowej, ustanowionym na podstawie wielostronnej umowy międzynarodowej, podpisanej w 1993 r. przez Austrię, Bułgarię, Polskę, Węgry, Słowację i Słowenię, a w późniejszym terminie przez Czechy, Rumunię i Słowację. W ramach Programu CEEPUS:

- ❖ tworzone są sieci współpracy międzyuczelnianej z udziałem partnerów z co najmniej 3 krajów,
- ❖ przyznawane są stypendia na staże krótkoterminowe, studia semestralne i praktyki,
- ❖ prowadzone są seminaria doskonalące, kursy specjalistyczne.

Funkcjonowanie Programu opiera się na następujących zasadach:

- ❖ brak transferu pieniędzy (współpraca bezdewizowa) - każdy kraj uczestniczący zapewnia odpowiednią pulę miesięcy stypendialnych i pokrywa koszty podróży swoich stypendystów do miejsca i z miejsca

odbywania stażu oraz koszty pobytu obcokrajowców w ramach zadeklarowanej puli stypendialnej,

- ❖ nie tworzy się w krajach uczestniczących żadnych dodatkowych struktur zarządzających Programem, do obsługi wykorzystywane są istniejące jednostki organizacyjne, w których strukturach wyodrębniane są Krajowe Biura Programu CEEPUS (NCO).

Po upływie drugiego pięcioletniego okresu obowiązywania Porozumienia CEEPUS zaproponowano, aby zasady organizacji i przebiegu współpracy międzyuczelnianej w ramach nowego Programu CEEPUS II były podobne do poprzednio obowiązujących. Większy nacisk będzie położony na uznawalność okresu kształcenia odbytego w zagranicznych uczelniach partnerskich i zaliczonych tam egzaminów.

Obecnie sygnatariuszami Porozumienia CEEPUS II są: Austria, Albania, Bułgaria, Chorwacja, Czechy, Macedonia, Polska, Rumunia, Serbia

i Czarnogóra, Słowacja, Słowenia oraz Węgry.

Złożone aplikacje ocenia komisja powołana przez Biuro Uznawalności Wykształcenia i Wymiany Międzynarodowej (BUWiWM). Biuro CEEPUS działające w strukturach BUWiWM refunduje uczelni koszty stypendiów dla cudzoziemców zgodnie z Decyzją nr 48 Ministra Edukacji Narodowej z dnia 19 lipca 2005 "W sprawie wysokości stypendiów przysługujących cudzoziemcom będącym stypendystami strony polskiej" oraz koszty przejazdu (najtańszym środkiem lokomocji) dla Polaków wyjeżdżających za granicę.

Druki, adresy, oryginalny tekst porozumienia można znaleźć na stronie internetowej pod adresem www.ceepus.org/ceepus. Jesienią 2006 na stronie BUWiWN www.buwiwm.edu opublikowane będą terminy aplikacji na rok 2007/2008.

Wszystkich zainteresowanych zachęcam do zapoznania się z ww. ofertą.

Urszula Kluska

Można odejść na zawsze by stale być blisko.

ks. J. Twardowski

Kochał i łączył ludzi

Kiedy dowiadujemy się o śmierci osoby, z którą byliśmy w jakiś sposób związani, to nie jeden raz przychodzi nam na myśl ponadczasowy wers księdza Jana Twardowskiego z wiersza *Śpieszmy się* - śpieszmy się kochać ludzi tak szybko odchodzą... I każdy z osobna zadaje sobie wtedy pytanie, czy tej właśnie Osobie, którą podziwiał, którą szanował, którą darzył sympatią, dał odczuć za życia, że ją właśnie szanował i lubił.

Wydaje się, że po niespodziewanej wiadomości o śmierci naszego Profesora i Prodziekana, która zasmuciła tyle osób, dla zdecydowanej większości z nich odpowiedź była jasna. Tak, zdążyłem Mu okazać moją sympatię. Pewnie nie mówiliśmy Mu tego wprost, ale swoją postawą, rzetelnym wypełnianiem nałożonych przez Niego obowiązków dawaliśmy wyraz naszej pozytywnej postawy wobec Jego osoby.

I nie mogło być inaczej, bo właśnie On, pan profesor Władysław ŁAKOTA wymyślił wyjazdy integracyjne pracowników Wydziału. To On wypromował świetne zabawy studentów "BETONY kontra ŚCIEKI" (studenci z kierunku budownictwo przeciwko studentom z kierunku inżynieria środowiska). To On zaproponował sentymentalne OSTATNIE WYKŁADY dla studentów kończących studia.

Tegoroczny, trzeci wyjazd integracyjny odbyliśmy już bez Niego. Rozmawialiśmy ze sobą o Nim, pocieszając się, że wróci do zdrowia. Nie pora na to, aby teraz opisywać, co zwiedziliśmy.

Od Redakcji:

Wspomnienie Profesora Władysława Łakoty zamieszczone zostanie w następnym numerze "Gazety Politechniki".



... i kwiaty od studentów.

Fot. własna



Tak Wydział żegnał swego Prodziekana.

Fot. M. Olejnik



W oczekiwaniu na wyprowadzenie z kaplicy...

Fot. własna

Może tylko wypada nadmienić, że dr Marek Gosztyła i prof. PRZ Michał Proksa zadali sobie trud pokazania nam w Przemyślu tego, czego oczy zwykłych turystów nie mają najmniejszych szans oglądać.

Czy będziemy kontynuować zainicjowane przez Niego wyjazdy? Chyba tak. Będzie to jakby wypełnianiem Jego woli poznawania się pracowników Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska na niwie koleżeńskej.

Jerzy Gajdek

Od Redakcji:

Na spotkaniu poświęconym ochronie środowiska w Dynowie Politechnika Rzeszowska uhonorowana została statuetką "Kropla Sanu". Statuetkę wręczono obecnemu na spotkaniu prorektorowi ds. nauczania prof. dr. hab. inż. Leszkowi Woźniakowi, będącemu zarazem wojewódzkim ekspertem ochrony środowiska w dziedzinie zagospodarowania odpadów. O wyróżnieniu z przyjemnością informujemy na łamach "GP".

Związek Gmin Turystycznych Pogórza Dynowskiego

zrzeszający Gminy:
*Miejską Dynów, Wiejską Dynów, Dubiecko, Krzywca,
Nozdrzec oraz Dydnia*

nadaje

Politechnice Rzeszowskiej

Błękitny San

statuetkę "Kropla Sanu"
jako dowód uznania za zasługi i zaangażowanie
w ochronę środowiska, rozwój turystyki oraz promocję terenu
doliny środkowego Sanu.

Serdecznie dziękujemy za aktywne włączenie się w tworzenie
naszej wspólnej inicjatywy "Błękitny San".
Mamy nadzieję, że dotychczasowa współpraca przyniesie owocne
efekty, a tym samym przyczyni się do realizacji dalszych działań
służących naszemu regionowi.

Przewodniczący
Zgromadzenia Związku

Zbigniew Blecharczyk

Prezes
Zarządu Związku

mgr Anna Kowalska

Dynów, 23 lipca 2006 r.

PROMOCJA UCZELNI

2 czerwca br. podczas "Dni Rzeszowa" Politechnika Rzeszowska zaprezentowała atrakcyjny program promocyjny. Pracownicy PRz przygotowali bogaty program artystyczny i informacyjny, promujący naszą uczelnię.

Nasze stoisko znajdowało się w Rynku. Podczas trwania imprezy pracownicy i studenci uczelni udzielali wszelkich informacji na temat Politechniki Rzeszowskiej, jej oferty edukacyjnej i zasad rekrutacji na rok akademicki 2006/2007.

Akademickie Radio Centrum Politechniki Rzeszowskiej prowadziło wiele konkursów dla dzieci, młodzieży i osób do-

podczas
DNI

RZESZOWA



Widoczny akcent naszej uczelni.

Fot. M. Misiakiewicz



Występ Zespołu Pieśni i Tańca "Poloniny".

Fot. M. Misiakiewicz

rosłych, prezentację ogólną uczelni poprzez emisję reklam Politechniki Rzeszowskiej, konferansjerkę oraz bieżące komentowanie wydarzeń. Ciekawy występ Studenckiego Zespołu Pieśni i Tańca Politechniki Rzeszowskiej "Poloniny" spotkał się z uznaniem publiczności. Ponadto Zespół dokonał prezentacji strojów ludowych. W programie przygotowanym przez naszą uczelnię wystąpił także zespół Klang.

Anna Worosz

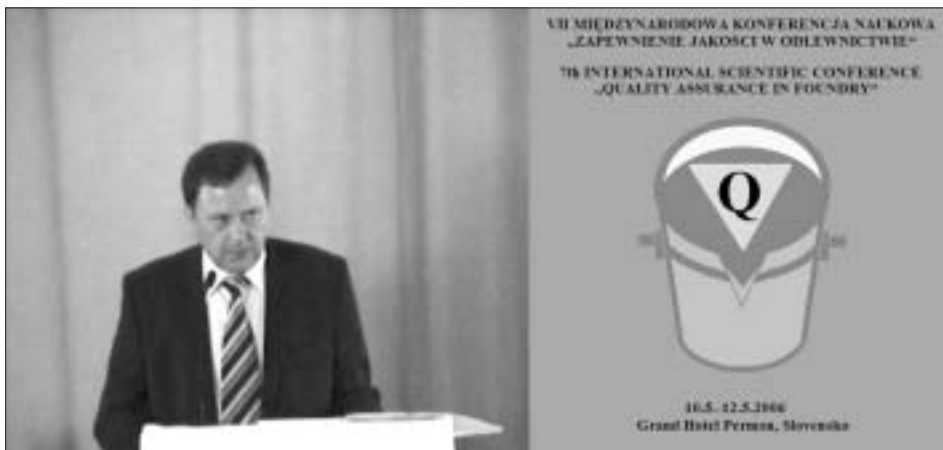
KONFERENCJE-SYMPOZJA-SEMINARIA

KONFERENCJA

Zapewnienie jakości w odlewnictwie

W dniach 10-12 maja 2006 r. w miejscowości Podbanske na Słowacji odbyła się VII Międzynarodowa Konferencja Naukowa pt. "Zapewnienie Jakości w Odlewnictwie". Konferencja stanowi forum odlewnicze, na którym przedstawiane są szeroko ujęte zagadnienia teoretyczne i praktyczne stosowane w nowoczesnym odlewnictwie.

Potrzeba zajęcia się kontrolą jakości w odlewnictwie w sposób kompleksowy jest od wielu lat sygnalizowana przez środowisko odlewnicze, szczególnie ze względu na rosnącą rolę produkcji odlewów na eksport oraz starań coraz większej liczby odlewni o uzyskanie certyfikatów jakości. Stąd też wszystkie działania zmierzające do zapewnienia jakości wyrobów odlewniczych cieszą się szerokim poparciem odlewników, gdyż stwarzają większe szanse w rywalizacji z partnerami z zagranicą.



Konferencję otwiera prof. dr hab. inż. A.W. Orłowicz.

Fot. własna

Zakres zagadnień interesujący odlewników jest ogromny. Dotyczy przygotowania i kontroli jakości ciekłego metalu, doboru i przygotowania mas formierskich, kształtowania struktury drogą krystalizacji pierwotnej i wtórnej, naprawy odlewów badań nie-

niszczących i badań niszczących oraz wdrażania systemu zapewnienia jakości.

Organizatorem konferencji była Katedra Odlewnictwa i Spawalnictwa WBMiL PRz, współorganizatorami zaś Techniczna Uniwersytetu w Kościach, Wydział Odlewnictwa AGH w Krakowie, Politechnika Śląska, Politechnika Wrocławska, Katedra Slévárenskí Technickéj Univerzity v Ostravie, Žilinska Univerzita v Žilinie, Komisja Odlewnictwa PAN Oddział w Katowicach, Sekcja Teorii Procesów Odlewniczych Komitetu Metalurgii PAN w Krakowie, Instytut Odlewnictwa w Krakowie oraz Stowarzyszenie Producentów Komponentów Odlewniczych KOM-CAST.

Konferencja zgromadziła blisko 200 uczestników reprezentujących uczelnie i jednostki naukowe, a uczestniczyli w niej naukowcy z Wydziału Odlewnictwa AGH, Wydziału Inżynierii Mechanicznej i Robotyki AGH, Wysokej Szkoły Banskéj - Technickéj Univerzity v Ostravie, Technickéj Univerzity v Liberci, Slovenskéj Technickéj Univerzity v Bratislavie, Technickéj Univerzity v Koscicach, Po-



Obrady prowadzi dr h.c. prof. dr hab. inż. Zbigniew Górny. Z lewej prof. dr hab. inż. Stanisława Kluska-Nawarecka, po prawej prof. dr hab. inż. Andrzej Białobrzęski.

Fot. własna

litechnik: Śląskiej, Częstochowskiej, Warszawskiej, Wrocławskiej, Szczecińskiej, Rzeszowskiej, Białostockiej, Wojskowej Akademii Technicznej w Warszawie, Akademii Morskiej w Szczecinie, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Uniwersytetu Rzeszowskiego, Uniwersytetu Warmińsko-Mazurskiego w Olsztynie, Instytutu Odlewnictwa w Krakowie, Instytutu Metalurgii i Inżynierii Materiałowej PAN w Krakowie, Akademii Techniczno-

Rolniczej w Bydgoszczy, Akademii Techniczno-Humanistycznej w Białym-Białej. Uczestnikami konferencji byli również prezesi i inżynierowie szeregu firm branży odlewniczej, w tym m.in. z Zakładu Metalurgicznego WSK Rzeszów Sp. z o.o., Odlewni Polskich SA, Odlewni Żeliwa "Wulkan" SA, SILSTOP Sp. z o.o., FERRO-TERM Sp. z o.o., PROMEN, GUZERA Odlewnictwo, WSK "PZL-Rzeszów" SA, FEDERAL-MOGUL Gorzyce SA, In-

nowacja Nowa Dęba, Przedsiębiorstwa Dostaw Materiałów Odlewniczych PE-DMO SA, ALCAN Decin EXTRUSIONS s.r.o., KERAMOST A.S.

W programie konferencji znalazły się 173 referaty i postery. Wyróżnione referaty nagrodzono okolicznościowymi odlewami.

Tegoroczna konferencja odbyła się na Słowacji. Następną zobowiązali się zorganizować odlewnicy z Czech.

Andrzej Trytek

KONFERENCJA

Konferencja w Sninie

W dniach 16-19 maja br. odbyła się w Sninie na Słowacji XI Międzynarodowa Konferencja "Professional's Training Within National Education Innovation Improvement", zorganizowana przez Państwowy Uniwersytet Zakarpacki w Użgorodzie (Ukraina). Tematyka konferencji dotyczyła problemu przygotowania specjalistów w różnych systemach kształcenia uniwersyteckiego Europy Środkowo-

Wschodniej, a referaty zostały wygłoszone m.in. przez wykładowców z Węgier, Słowacji, Czech, Polski, Rumunii i Ukrainy.

Podczas konferencji zostały wygłoszone m.in. referaty pt. *Student mobility systems in professional's training* (J. Kalembkiewicz) oraz *Wiedza i procesy edukacyjne jako czynniki umacniające pozycje konkurencyjną każdego podmiotu* (W. Filar).

Przewodniczącym komitetu organizacyjnego konferencji był prof. Fedir Vashchuk, rektor Uniwersytetu Zakarpackiego w Użgorodzie.

Zainteresowanych Państwa uprzejmie informuję, że informacje nt. wymienionej konferencji dostępne są na stronie www.ZAKDU.uz.ua lub u niżej podpisanego w pok. 145 na Wydziale Chemicznym (tel. wew. 1541).

Jan Kalembkiewicz



akademickie
inkubatory
przedsiębiorczości

Rola i miejsce Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości na uczelniach wyższych

Zagadnienie Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości wzbudza w naszym kraju coraz większe zainteresowanie. Fakt ten podkreślano wielokrotnie 19 maja 2006 r. w Warszawie na ogólnopolskiej konferencji: "Przedsiębiorczość Akademicka w Polsce - Perspektywy rozwoju".

Spotkanie zgromadziło m.in. przedstawicieli Ministerstwa Nauki i Szkolnictwa Wyższego oraz Ministerstwa Gospodarki, polskich i zagranicznych uczelni wyższych, a także zrzeszeń studenckich i organizacji wspierających akademicką przedsiębiorczość. W wypowiedziach prelegentów dominowała

kwestia przedsiębiorczej aktywności studentów i pracowników nauki ujmowanej w wielorakim kontekście. Głównymi tematami, poruszonymi podczas wystąpień, były m.in.: ochrona patentowa, uniwersytety trzeciej generacji, przykłady firm mających styczność ze sferą Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości (AIP). Praktyczny charakter wyrażanych opinii pozwolił na dokładne wskazanie szans i zagrożeń pojawiających się w trakcie kreowania, wdrażania i utrzymywania działalności Inkubatorów.

Podkreślano również istotę upowszechniania praktyki zgłoszeń patentowych oraz tworzenia na uczelniach firm technologicznych, tzw. spin-off lub spin-out.

Obydwa instrumenty warunkują sprawne funkcjonowanie akademickiej przedsiębiorczości, gdyż są sposobami komercjalizacji naukowego know-how. W związku z możliwością osiągnięcia korzyści (dzięki funkcjonującym inkubatorom) akcentowano następujące rodzaje czynników motywujących do tworzenia firm typu spin-off:

- ▶ opłaty licencyjne występują jedynie od licencji wdrożonych,
- ▶ istnieje możliwość wcześniejszego generowania zysku niż w przypadku opłat licencyjnych,
- ▶ stworzone firmy ponoszą stosunkowo małe opłaty za licencje na wynalazki uniwersyteckie,
- ▶ opłaty licencyjne są łatwe do egzekwowania, zasady przejrzyste,

» istnieje większa elastyczność w budowaniu modelu biznesowego danej firmy,

» osiąga się blisko dziesięciokrotnie wyższy dochód niż z licencji.

Jednocześnie podkreślano konieczność przeprowadzenia dokładnej analizy potencjału naukowego przed podjęciem decyzji o utworzeniu inkubatorów. Na uzasadnienie takiej strategii podano najistotniejsze czynniki o potencjalnie ograniczającym oddziaływaniu, m.in.:

» istnieje trudność realizacji przedsięwzięć biznesowych opartych na technologiach uniwersyteckich,

» rozmiar realizowanej wartości dodanej nie podlega rozważaniom w kategoriach tworzenia ogromnego bogactwa dla uniwersytetów,

» w ujęciu globalnym liczba firm spin-off ogranicza się do małej grupy uczelni,

» bezpośrednie wsparcie finansowe ze strony uniwersytetu nie jest polecanym rozwiązaniem,

» świadczona pomoc uniwersytetu jest ważna dla firm tworzonych przez pracowników i studentów,

» punktem krytycznym jest jak najwcześniejsze zidentyfikowanie potencjalnego konfliktu interesów.

Duży nacisk położono na znaczenie i właściwe podejście do kwestii patentowania wynalazków, w kontekście tworzenia AIP. Wskazywano na powszechny w Polsce brak wiedzy o możliwości korzystania z ochrony patentowej. Nawet gdy wiedzę taką posiadało, stwierdzało się:

» brak odpowiedniej współpracy z rzecznikiem patentowym,

» brak właściwego wykorzystania i przekazywania informacji patentowej,

» brak wiedzy z zakresu sposobu zawierania umów z jednostkami zagranicznymi.

Wskazywane trudności przyczyniają się do niekorzystnego transferu wiedzy naukowej za granicę, często przy całkowitej utracie praw własności do wynalazku.

Aby ograniczyć to zjawisko, projektuje się i realizuje działania korygujące oraz zapobiegawcze.

Sformułowane w trakcie dyskusji wnioski i rekomendacje stanowią podsumowanie problematyki Akademickich Inkubatorów Przedsiębiorczości, będąc równocześnie swoistą wizją oczekiwanych zmian w przyszłości. Najważniejsze z nich zestawiono poniżej.

1. Bez względu na to, jak ukształtuje się mechanizm komercjalizacji poprzez spółki spin-off, krzewienie zachowań przedsiębiorczych w środowisku osób powiązanych z uczelniami (pracownicy naukowcy, studenci, doktoranci) jest wysoce wskazane i mało ryzykowne. Wiedza i nawyki wynikające z tradycji tego środowiska powinny zostać tak ukierunkowane, aby służyły tworzeniu małych firm, a nie poszukiwaniu pracy etatowej (chodzi tu głównie o studentów). Aby tak się działo, potrzebne są kampanie czysto promocyjne, jak też bardziej skuteczne nauczanie przedsiębiorczości przez:

- » nowoczesne i atrakcyjne programy,
- » formy nauczania,
- » kontakt z praktykami,
- » staże biznesowe,
- » dostęp do infrastruktury inkubatorów itd.

2. Zmiany w mechanizmach funkcjonowania uczelni będą niewątpliwie korzystne dla krzewienia przedsiębiorczości zarówno wśród pracowników, jak i studentów. Zmiany takie zachodzą bardzo wolno, dlatego wydaje się mało pragmatyczne, aby rozwój przedsiębiorczości akademickiej opierać na takim specyficznym i niepewnym fundamencie.

3. Zamiast proponować system regulacyjny, konieczne jest - oprócz promocji - wspieranie inicjatyw i projektów o charakterze infrastrukturalnym (np. parki naukowe, inkubatory), które nie są w sensie organizacyjnym i regulacyjnym zależne od wspomnianego środowiska. Inicjatywy te muszą być poprawnie skonstruowane, profesjonalnie zarządzane i systematycznie ewaluowane.

4. Istnienie takich racjonalnie zorientowanych projektów, wolnych od środowiskowego tradycjonalizmu i ostracyzmu, stanie się odskocznią dla najbardziej biznesowo zorientowanych

osób. Będzie to także atrakcyjną ofertą dla naukowców powracających z zagranicy. Powstające i odnoszące rynkowe sukcesy spółki spin-off staną się najlepszą promocją przedsiębiorczości akademickiej.

5. Konieczność weryfikowania gospodarczej użyteczności znacznego popytu na środki funduszy strukturalnych, zgłaszanego przez środowiska badawczo-naukowe, staje się dużym wyzwaniem dla władz publicznych. Konieczne jest zwrócenie uwagi nie tylko na:

- » profesjonalizm oceny projektów przedkładanych do finansowania,
- » niezależność ocen,
- » sposób osadzenia projektów w polskiej rzeczywistości,
- » czynniki warunkujące skuteczność danego rozwiązania.



Niektóre, nawet najbardziej efektywne zagraniczne innowacje mogą się nie sprawdzić w Polsce ze względu na brak specyficznego kontekstu społeczno-gospodarczego i kulturowego, którego niestety nie można łatwo przenieść w przeciwieństwie do samego rozwiązania prawno-organizacyjnego.

Istniejące zaangażowanie w proces poprawy innowacyjności gospodarki rokuje szybszy postęp komercjalizacji badań naukowych. Jednocześnie stwarza to szanse całkowitego wykorzystania środków Unii Europejskiej przewidzianych dla Polski w ramach funduszy strukturalnych. Wspiera to także osiąganie założonych w Strategii Lizbońskiej celów zwiększenia ogólnych wydatków na badania i rozwój.

Sylwia Dziedzic
Leszek Woźniak
Bożydar Ziółkowski

KONFERENCJA

WYTWARZANIE ELEMENTÓW MASZYN ze stopów metali o specjalnych właściwościach

W dniach 17-19 maja 2006 r. odbyła się, organizowana w cyklu pięcioletnim, VII Konferencja Naukowo-Techniczna pod nazwą "Wytwarzanie elementów maszyn ze stopów metali o specjalnych właściwościach". Organizatorem konferencji był Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa Politechniki Rzeszowskiej wraz z Wytwórnią Sprzętu Komunikacyjnego WSK "PZL-Rzeszów" SA. Patronem konferencji było Stowarzyszenie Grupy Przedsiębiorców Przemysłu Lotniczego "Dolina Lotnicza", skupiające firmy przemysłu lotniczego, ośrodki naukowo-badawcze i szkoleniowo-edukacyjne Podkarpacia. Wśród patronów konferencji były ponadto: Polskie Towarzystwo Zarządzania Produkcją, Akademia Inżynierska w Polsce oraz Stowarzyszenie Inżynierów i Techników Mechaników Polskich SIMP.

Tematyka konferencji obejmowała zagadnienia różnorodnych technologii wytwarzania złożonych elementów



Prof. Politechniki Krakowskiej Cz. Niżankowski podczas prowadzenia sesji plenarnej.

Fot. własna

i wyrobów pracujących w warunkach dużych obciążeń lub w szczególnym

(destrukcyjnym) środowisku, m.in. dotyczących przemysłu lotniczego, zbrojeniowego, środków transportu, w tym:

- konstituowanie specjalnych właściwości objętościowych i powierzchniowych stopów metali,
- konstrukcyjno-technologiczne przedsięwzięcia mające na celu polepszenie trwałości i niezawodności wyrobów,
- specjalne technologie zapewniające ekonomiczną obrabialność różnorodnych stopów metali,
- wytwarzanie narzędzi i oprzyrządowania do produkcji elementów o specjalnym przeznaczeniu,
- metodologia badań, pomiary i testowanie właściwości stopów, części i gotowych wyrobów w celu zapewnienia wymaganego poziomu jakości,
- aspekty ekologiczne, ekonomiczne i bezpieczeństwa procesów wytwarzania elementów i wyrobów o specjalnym przeznaczeniu,



Uczestnicy konferencji na schodach pałacyku w Olszanic.

Fot. własna

■ zarządzanie systemem produkcyjnym w celu zapewnienia niezawodności procesów wytwarzania.

Do udziału w konferencji organizatorzy zaprosili zainteresowanych tematyką zarówno z ośrodków akademickich, badawczo-rozwojowych, jak i związanych bezpośrednio z przemysłem. Liczymy na owocną wymianę doświadczeń, prezentację wyników badań oraz właściwe ukierunkowanie dalszych prac rozwojowych w tej dziedzinie.

Konferencja odbyła się w Olszanicy k. Leska, w atrakcyjnym, secesyjnym pałacu z 1905 r., w otoczeniu bieszczadzkiej przyrody. Zostało wygłoszonych 26 z 32 nadesłanych referatów. Obradom towarzyszyła owocna i oży-

wiona dyskusja. Uczestnikami konferencji byli, co szczególnie cieszy, przedstawiciele przemysłu. Prelegenci z firm: WSK "PZL-Rzeszów" SA, Sandvik Coromant i Pratt & Whitney Kalisz przedstawili nowinki ze swojej branży oraz problemy, nad którymi obecnie pracują. Materiały konferencji zostały opublikowane przez Oficynę Wydawniczą Politechniki Rzeszowskiej jako Zeszyt Naukowy Mechanika nr 66.

Organizatorzy pragną podziękować firmie WSK "PZL-Rzeszów" SA za współorganizowanie i dofinansowanie naszej konferencji oraz wszystkim uczestnikom za udział i zaangażowanie, które uzasadnia celowość tego rodzaju spotkań i wymiany informacji.

Kierujemy również podziękowania do wszystkich uczestników tej konferencji z następujących ośrodków naukowych: Politechniki Warszawskiej, Politechniki Gdańskiej, Politechniki Wrocławskiej, Instytutu Zaawansowanych Technologii Kraków, Politechniki Poznańskiej, Uniwersytetu Zielonogórskiego, Politechniki Śląskiej, Ośrodka Badawczo-Rozwojowego Sprzętu Mechanicznego w Tarnowie, Politechniki Koszalińskiej, Politechniki Lubelskiej, Uniwersytetu Rzeszowskiego, Instytutu Odlewnictwa w Krakowie, Akademii Techniczno-Humanistycznej w Białymostku, Politechniki Częstochowskiej i Politechniki Rzeszowskiej.

*Paweł Pawłus
Lidia Galda*

KONFERENCJA

Modułowe technologie i konstrukcje w budowie maszyn



Uczestnicy konferencji przed budynkiem AOS w Bezmiechowej.

Fot. własna

W dniach od 7 do 9 czerwca 2006 r. odbyła się IV Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna nt. "Modułowe Technologie i Konstrukcje w Budowie Maszyn" organizowana w cyklu 4-letnim. Konferencja odbyła się w malowniczo położonym Akademickim Ośrodku Szybowcowym Po-

litechniki Rzeszowskiej w Bezmiechowej.

Wśród organizatorów konferencji był Wydział Budowy Maszyn i Lotnictwa PRZ (w imieniu którego całość spraw organizacyjnych prowadziła Katedra Technologii Maszyn i Organizacji Produkcji), a także OBR Podstaw

Technologii i Konstrukcji Maszyn TEKOMA Warszawa i inni.

Tematyka konferencji obejmowała następujące zagadnienia:

1. Problemy teoretyczne dotyczące podstaw, zasad i procedur modularyzacji konstrukcji wyrobów, procesów technologicznych, wyposażenia

i oprzyrządowania technologicznego, układów roboczych i in.

2. Zagadnienia praktyczne związane z projektowaniem, wytwarzaniem i eksploatacją zmodulizowanych urządzeń technologicznych, wyrobów i procesów.

3. Efekty techniczno-ekonomiczne i społeczno-organizacyjne zastosowań zmodulizowanych konstrukcji i technologii w procesach wytwarzania, a zwłaszcza montażu, oraz w eksploatacji systemów zmodulizowanych.

4. Problemy jakości i niezawodności systemów zmodulizowanych oraz ich powiązania z procesami normalizacyjnymi (unifikacja, typizacja) w konstrukcjach i technologiach.

5. Problemy modularyzacji w procesach zarządzania produkcją - wyodrębnianie i współdziałanie modułów zarządzania różnymi dziedzinami działalności (jakość, środowisko, bezpieczeństwo, koszty, park maszynowy, zasoby, technologie itp.).

Przewodniczącym Komitetu Organizacyjnego był prof. dr hab. inż. Jerzy Łunarski, zastępcami przewodniczącego byli prof. dr hab. inż. Wiktor Szabajkiewicz oraz mgr inż. Ryszard Świerkowski (OBR TEKOMA). Pozostali członkowie to: mgr inż. Tadeusz Różyński (OBR TEKOMA), mgr inż. Małgorzata Barańska (OBR TEKOMA), dr inż. Dorota Stadnicka (sekretarz), mgr inż. Katarzyna Antosz. Przewodniczącym Komitetu Naukowo-Programowego był prof. dr hab. inż. Jan Żurek z Politechniki Poznańskiej.

W konferencji uczestniczyło 49 osób, w tym m.in. profesorowie: W. Bożydarnik (rektor UT w Łucku), B. Palczewski, V. Kyrylovych, W. Morozow z Ukrainy, M. Hajduk ze Słowacji, B. Korpos z Węgier, T. Mendebajew z Kazachstanu, W. Timiriazew, J. Bakalin z Rosji, A. Maliarenko z Białorusi oraz K. Tubielewicz, J. Godzimirski, J. Jezierski, A. Streubel, W. Taranenko, M. Styp-Rekowski z Polski.

Komitet Naukowo-Programowy zakwalifikował do prezentacji na konferencji 81 referatów.



Dziekan Wydziału Informatyczno-Komputerowych Technologii w Żytomirskim Instytucie Inżynieryjno-Technologicznym prof. Valeriy Kyrylovych tuż przed wzniesieniem się w przestworza oraz już w powietrzu.

Fot. własna

Referaty zostały opublikowane w kwartalniku "Technologia i Automatyzacja Montażu" nr 2, 2006, wysoko cenionym przez uczestników konferencji, a zwłaszcza przez gości zagranicznych, jako jedyne na tak wysokim poziomie czasopismo zajmujące się zagadnieniami montażu, oraz w Zeszytach Naukowym Politechniki Rzeszowskiej "Mechanika" z. 67 pt. "Modułowe technologie i konstrukcje w budowie maszyn". Część referatów zostanie również opublikowana w kwartalniku "Technologia i Automatyzacja Montażu" nr 3, 2006.

Referaty były prezentowane w trzech sesjach dotyczących ogólnych problemów modularyzacji, problemów modularyzacji w procesach wytwarzania oraz problemów jakości w zmodulizowanych systemach.

Pracownicy i doktoranci Politechniki Rzeszowskiej przedstawili na konferencji następujące referaty:

1. J. Łunarski - "Modularyzacja - ważne narzędzie konkurencyjności" oraz "Automat pakujący kartusze w pudła kartonowe".

2. W. Szabajkiewicz - "Mechanizm konstytuowania wskaźników jakości wyrobów maszynowych".

3. B. Konefał (doktorant WBMiL) - "Strukturalna optymalizacja automatyzowanego procesu montażu".

4. R. Kluz - "Dobór parametrów powierzchni pomocniczej podczas montażu czopowo-tulejowych części maszyn".

5. M. Pyć (doktorant WBMiL) - "Normalizacja w produkcji maszyn budowlanych (na przykładzie spycharki gąsienicowej)".

Uczestnicy konferencji w przerwach między obradami mieli możliwość podziwiania bieszczadzskich krajobrazów, również podczas zorganizowanej wycieczki do cerkwi, czemu sprzyjała słoneczna pogoda. Ośrodek Szkolenia Szybowcowego w Bezmiechowej wzbudził podziw gości, a przelot szybowcem z naszym niezastąpionym pilotem p. Mieczysławem Górakiem, dyrektorem OKL PRz, pozostał niezapomniane wrażenie.

Większość uczestników wyraziła chęć uczestnictwa w kolejnych imprezach poświęconych problemom montażu maszyn, podkreślając rangę i potrzebę organizowania tego rodzaju konferencji.

*Sekretarz Komitetu Organizacyjnego
Dorota Stadnicka*

KONFERENCJA

Olwijskie Forum - 2006

W dniach 6-11 czerwca 2006 r. w Jałcie na Ukrainie odbyła się Międzynarodowa Konferencja Naukowa "Olwijskie Forum - 2006", zorganizowana przez Uniwersytet w Mikołajewie, w której udział wzięła przedstawicielka PRz prof. dr hab. inż. Gałyna Kalda. Tematyka konferencji dotyczyła bezpieczeństwa ekologicznego, a referaty wygłosili m.in. wykładowcy z Polski, Ukrainy, Rosji i Stanów Zjednoczonych.

Podczas konferencji prof. G. Kalda z Zakładu Zaopatrzenia w Wodę i Odprowadzania Ścieków na WBiIS wygłosiła 3 referaty:

1. "Ryzyko jako miara bezpieczeństwa środowiska" (autorzy prof. dr hab. inż. J. Rak, dr inż. B. Tchórzewska-Cieślak, prof. dr hab. inż. G. Kalda).

2. "Ekologiczny stan źródeł mineralnych wód Chmelniczyny" (współautorzy prof. dr hab. inż. J. Rak, dr inż.

B. Tchórzewska-Cieślak, prof. dr hab. inż. G. Kalda).

3. "Analiza radiacyjnego stanu środowiska terenu Ukrainy" (autorzy prof. dr hab. inż. V. Shevelya, prof. dr hab. inż. G. Kalda).

Artykuły są opublikowane w zeszycie prac naukowych Uniwersytetu Mikołajewskiego t. 40, nr 28, str. 8-12 (1); str. 20-26 (2); str. 87-92 (3).

Gałyna Kalda

KONFERENCJA

KONSTRUKCJE METALOWE

W dniach 21-23 czerwca 2006 r. odbyła się w Politechnice Rzeszowskiej XI Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna "Konstrukcje Metalowe - Rzeszów 2006". Stanowi ona kontynuację tradycji międzynarodowych konferencji konstrukcji metalowych, zapoczątkowanej w 1958 r.

Dwie ostatnie konferencje odbyły się w Krakowie (1995) i w Gdańsku (2001).

Celem konferencji było zapewnienie szerokiego forum do dyskusji i wymiany doświadczeń w zakresie najnowszych osiągnięć dotyczących badań, metod analizy i projektowania,

normalizacji, edukacji, wykonawstwa, montażu, utrzymania i rehabilitacji konstrukcji stalowych, aluminiowych i zespolonych. Organizatorem konferencji był Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska PRz oraz Komitet Inżynierii Lądowej i Wodnej PAN, Komitet Konstrukcji Metalowych przy ZG Polskiego Związku Inżynierów i Techników Budownictwa, Polska Izba Konstrukcji Stalowych oraz Polska Izba Inżynierów Budownictwa.

Komitetowi Naukowemu składającemu się z 71 osób przewodniczył prof. Jerzy Ziółko z Politechniki Gdańskiej z zastępcami - dr. hab. inż. Marianem Giżejowskim z Politechniki Warszawskiej oraz dr. hab. inż. Aleksandrem Kozłowskim, prof. PRz. Komitet Organizacyjny działał pod przewodnictwem Aleksandra Kozłowskiego, Lucjana Ślęczki (Politechnika Rzeszowska) i Stanisława Sroki (Trans-system SA).

Zarejestrowano 210 uczestników konferencji, spośród których na konferencję przybyły 192 osoby. Około 35 osób reprezentowało przemysł, pozostali (157) reprezentowali różnego typu uczelnie - 118 zarejestrowanych osób pochodziło z Polski, 92 osoby z zagranicy.



Ceremonia otwarcia konferencji. Przemawia prof. S. Kuś, przewodniczący Komitetu Honorowego konferencji, od lewej profesorowie A. Kozłowski, J. Ziółko, M. Giżejowski, A. Reichhart.

Fot. własna

Obrady konferencji podzielone były na sesje plenarne i tematyczne. Podczas sesji plenarnych zaprezentowano referaty zamawiane:

1. "Konstrukcje z elementów profilowanych na zimno" - Antoni Biegus, Polska,

2. "Advanced analysis of steel frames - from theory to practice" - W.F. Chen, S.L. Chan (referat wygłosił Siu-Lai Chan), Hongkong,

3. "Modelling, analysis and design of steel semi-continuous frames" - Marian A. Giżejowski, Anna M. Barszcz, Aleksander Kozłowski, Lucjan Ślęczka (referat wygłosił M.A. Giżejowski), Polska,

4. "Contemporary aluminium structures: state-of-the art in application, research and codification" - Federico M. Mazzolani, Włochy.

5. "Wybrane zagadnienia obliczania i projektowania konstrukcji ciężnych" - Szymon Pałkowski, Polska,

6. "Conceptual Design of Light Structures" - Jörg Schlaich, Niemcy,

7. "Project orientation of the company as a factor of competitive advantage on the global market - case study" - Stanisław Sroka, Polska.

Kolejny autor - David A. Nethercot (Wielka Brytania) z powodu swojej choroby nie mógł zaprezentować oso-



Sala obrad konferencji. W pierwszym rzędzie siedzą - prezes Transsystem SA S. Sroka i JM Rektor PRz prof. A. Sobkowiak.

Fot. własna

biście referatu pt. "Resolving complex behavioural issues in composite construction by appropriate numerical modeling".

Gościem konferencji był także prof. Andrzej Nowak z Nebraska University, USA, który w trakcie specjalnej sesji zaprezentował referat pt. "Programy nauczania na wydziałach budowlanych uczelni amerykańskich - możliwości i wyzwania na przyszłość".

Podczas 17 sesji tematycznych zaprezentowano 111 referatów indywidualnych, zakwalifikowanych przez Komitet Naukowy konferencji. Spośród nich 53 były zaprezentowane przez autorów z Polski, 58 przez autorów z zagranicy (wg pierwszego autora, niektóre przygotowały zespoły mieszane).

Materiały konferencyjne zostały wydane przez wydawnictwo Balkema z Holandii, członka Taylor&Francis Group, w postaci 408-stronicowej książki, zawierającej pełne wersje referatów zamawianych oraz dwustronicowe streszczenia referatów indywidualnych. Ich pełne wersje zawarte są na dołączonej do książki płycie CD. Redaktorami wydawnictwa byli: Marian A. Giżejowski, Aleksander Kozłowski, Lucjan Ślęczka i Jerzy Ziółko.

Materiały konferencyjne zostały podzielone na następujące rozdziały:

1. Referaty zamawiane - 8 referatów.
2. Nośność, stateczność i stan podkrytyczny - 13 referatów.
3. Węzły i łączniki - 13 referatów.
4. Konstrukcje zespolone stalowo-betonowe - 8 referatów.
5. Konstrukcje z kształtowników giętych i blach profilowanych na zimno - 6 referatów.
6. Konstrukcje aluminiowe - 6 referatów.



Zmontowany na czas konferencji budynek firmy AmTech.

Fot. własna

7. Zwicherung i wpływ elementów usztywniających na nośność prętów - 6 referatów.

8. Dynamika, obciążenia udarowe i sejsmiczne - 6 referatów.

9. Mosty i kładki - 6 referatów.

10. Właściwości stali konstrukcyjnych, zagadnienia metalurgiczne i zachowanie się konstrukcji w pożarze - 7 referatów.

11. Konstrukcje przemysłowe i przestrzenne - 7 referatów.

12. Wpływ imperfekcji i analiza nieliniowa - 4 referaty.

13. Optymalizacja i eksperckie systemy oceny nośności konstrukcji - 7 referatów.

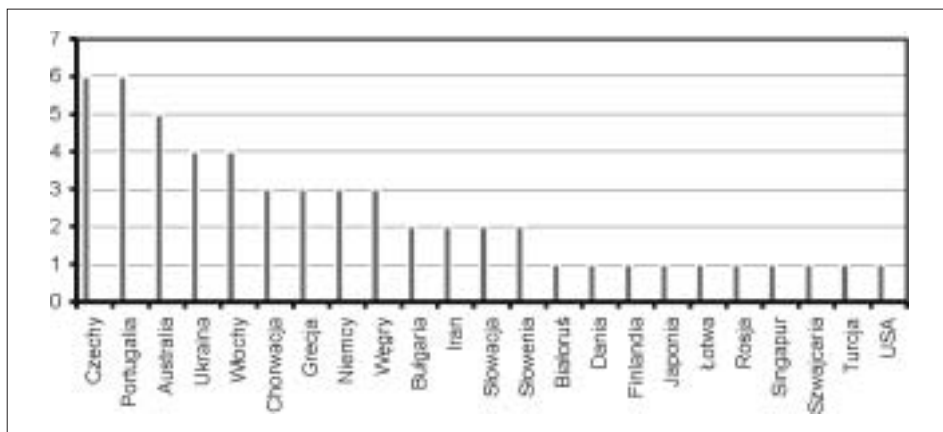
14. Analiza i ocena bezpieczeństwa konstrukcji - 8 referatów.

15. Obciążenie wiatrem na konstrukcje - 4 referaty.

16. Konstrukcje cięgnowe i sprężone - 5 referatów.

17. Zagadnienia różne: architektura, szklane fasady, tolerancje wykonawcze - 5 referatów.

Sponsorem tytularnym i współorganizatorem konferencji było przedsiębiorstwo Transsystem SA z Woli Dalszej k. Łańcuta, największy ekspor-



Na rysunku pokazano zestawienie "geograficzne" referatów pochodzących z zagranicy, wg państwa pochodzenia.

ter konstrukcji stalowych w Polsce, producent systemów transportu wewnętrznego dla zakładów przemysłu motoryzacyjnego całego świata. Pozostałymi, głównymi sponsorami byli najwięksi producenci i dostawcy stali w Polsce, firmy Mittal Steel Poland i Arcelor, regionalni producenci elementów i konstrukcji stalowych: AmTech, Śrubex, Hilti oraz inni. Firma AmTech, producent cienkościennych elementów do budowy domków jednorodzinnych i nadbudów budynków, specjalnie na cele prezentacji podczas

konferencji wzniosła 1-piętrowy, przykładowy budynek jednorodzinny.

Tradycją tych konferencji są wycieczki techniczne. Organizatorzy przygotowali wycieczkę do Bóbrki k. Krosna - kolebki światowego przemysłu petrochemicznego. Po drodze uczestnicy konferencji zwiedzili zabytki sakralnego budownictwa drewnianego w Bliznem i Haczowie.

Więcej informacji o konferencji pod adresem: www.icms2006.prz.rzeszow.pl

Aleksander Kozłowski

KONFERENCJA

"WODA 2006" WATER SUPPLY AND WATER QUALITY

XIX Krajowa, VII Międzynarodowa Konferencja Naukowo-Techniczna pt. "Zaopatrzenie w wodę, jakość i ochrona wód" tym razem odbyła się w górskiej stolicy Polski - Zakopanem - w dniach 18-21 czerwca br., w miejscu naznaczonym piękną przyrodą, wspaniałym folklorem oraz tradycją spotkań wielu wybitnych twórców kultury, nauki i sportu. O niezwykłości tego miejsca świadczą piękne góralskie kościoły, muzea oraz nazwiska ludzi spoczywających na historycznym cmentarzu.

Korzenie konferencji sięgają roku 1956, a od 1994 r. konferencje mają charakter międzynarodowy.

Przez minione 40 lat zaprezentowano ponad 2700 referatów (ok. 4000 au-

torów), a wiele z nich było publikowanych w renomowanych czasopismach naukowo-technicznych krajowych i zagranicznych. W dotychczasowych 18 konferencjach wzięło udział ok. 8400 uczestników z 80 krajów świata.

"...brak wody może być najważniejszą kwestią, z którą ludzkość będzie miała do czynienia w najbliższej przyszłości".

Jan Paweł II

Konferencje utrzymywane są na wysokim poziomie merytorycznym i organizacyjnym, o czym świadczą opinie jej uczestników oraz czytelników materiałów konferencyjnych.

Inicjatorem i głównym organizatorem omawianej konferencji jest Oddział Wielkopolskiego PZITS, Instytut Inżynierii Środowiska Politechniki Poznańskiej oraz Canadian Society for Civil Engineering. Patronat naukowy nad konferencją objął Komitet Inżynierii Środowiska PAN z jej przewodniczącym prof. Lucjanem Pawłowskim.

Autorami 150 publikacji zamieszczonych w 2-tomowych materiałach konferencyjnych w obecnej edycji konferencji są przedstawiciele nauki z krajowych i zagranicznych uczelni, a także z instytutów badawczych, przedsiębiorstw wodociągowych i firm badawczo-wdrożeniowych.

Znaczącą liczbę 12 referatów prezentowali pracownicy Politechniki Rzeszowskiej: prof. dr hab. inż. Janusz Rak, dr inż. Jadwiga Kaleta, dr inż. Bogumił Kucharski, dr inż. Dorota Papiaciak, dr inż. Alicja Puskarewicz i dr inż. Barbara Tchórzewska-Cieślak.

Przygotowane na konferencję publikacje wskazują na nowe problemy badawcze zaopatrzenia w wodę i jakości wód związane z kompleksowym systemem środowiska wodnego i jego ochroną, ze złożonością organizacji przestrzennej życia społeczno-gospodarczego i jego poziomem sanitarno-higienicznym.

Wymiana poglądów i bardzo ożywione, mniej oficjalne dyskusje odbywały się w trakcie uroczystej kolacji w "Szałasie Holnym", do którego uczestnicy konferencji dowożeni byli dorożkami.

W drugim dniu obrad, co stało się już tradycją konferencji, została uroczystie wręczona nagroda SEEN-PZITS AQUARINA im. Krzysztofa Lipińskiego. Nagroda przyznawana jest wybitnym przedstawicielom zarówno polskiego, jak i zagranicznego środowiska naukowego i inżynierskiego za osiągnięcia w dziedzinie ochrony środowiska oraz istotny wkład osobisty w rozwój nauki, osiągnięcia dydaktycz-

ne, wdrożenia innowacyjne i aktywność zawodową oraz działalność na rzecz środowiska.

W ostatnim dniu konferencji odbyły się wycieczki techniczne do wodociągów zakopiańskich, geotermii podhalańskiej oraz na pokaz bezwypokopowej renowacji wodociągu prowadzonej przez firmę Per Aarslef Polska.

Wspólne obrady, wymiana poglądów, uczestnictwo w dyskusjach spowodowały, że konferencja stała się niezapomnianą przygodą zawodową oraz pozostawiła wspomnienia zachęcające do uczestnictwa w następnych jej edycjach.

Jadwiga Kaleta

KONFERENCJA

Na R O D O S

Nawet ludziom znającym urodę wysp Morza Śródziemnego Rodos utrwała się żywo w pamięci swą wyróżniającą się przynależnością do greckiej cywilizacji i silnymi związkami z Peloponezem. Szczytowy rozkwit jej własnej kultury i zasobności przypada na III i II wiek BC. Oczywiście to nie jest miejsce, aby się nad tymi sprawami rozwódzić - idzie tu bowiem przede wszystkim o sprawozdanie z udziału w poważnej międzynarodowej konferencji, którą w trwającym już 15 lat cyklu organizuje prof. Pol D. Spanos - Rice University, Houston, Texas - pt. "Computational Stochastic Mechanics". Organizator chętnie sytuuje je na jednej z wysp greckich (a było już Corfu i było Santorini), każdorazowo dokładając wiele wysiłku, aby oprócz aspektu zawodowego przydać swej konferencji atrakcyjności turystyczno-krajoznawczej i jak dotąd - udaje mu się to wyjątkowo dobrze.

Konferencja przebiegała w dniach 21-23 czerwca br. w postaci tematycznych sesji dwugodzinnych obejmujących po 8 referatów, zgrupowanych przez prof. P.D. Spanosa - poczynając od problematyki platform wiertniczych ropy naftowej, poprzez niezawodność, stochastyczną dynami-



Rodos.

Fot. własna

kę, stochastyczne materiały, metodę Monte Carlo, układy z losowością, stochastyczny element skończony po problematykę trzęsień ziemi, analizowaną również od strony ekonomicznej i marketingowej. Razem z prof. Lucią Faravelli z Uniwersytetu w Pawii prowadziłem czwartą z kolei sesję tej konferencji, podczas której wygłoszo-

no siedem referatów dotyczących problemów optymalizacji (należących do tematyki badań operacyjnych wykładanych na Wydziale Zarządzania i Marketingu PRz - ale pewnie nie tylko) i wielu praktycznych problemów dynamiki w ujęciu stochastycznym o poważnym matematycznym zapleczu. Własny referat poświęcony zasto-

sowaniu metody Monte Carlo do symulowania taktyk szybowcowych - pokrewnych problemom matematycznej teorii zasobów należących do tematyki ekonomicznej - a będący przedmiotem obronionej na naszym Wydziale Budowy Maszyn i Lotnictwa 24 kwietnia br. pracy doktorskiej mojej podopiecznej dr inż. H. Bober - przedstawiłem na sesji siódmej, poświęconej metodzie Monte Carlo. Można jednak powiedzieć, że metoda ta stanowiła swoisty "nadzbior" tematyczny Konferencji, nie tylko bowiem autorzy tych ośmiu referatów, które Chairman zestawiał do prezentacji na tej sesji, ale wielu innych korzystało z metody Monte Carlo w najróżnorodniejszy sposób. Referat będzie wydrukowany w monografii konferencji, a ponadto aplikuję o jego druk w miesięczniku z listy filadelfijskiej *Journal of Probabilistic Engineering Mechanics*, którego prof. P.D. Spanos jest edytorem. Nazwisko autora niniejszego tekstu figuruje wśród członków Komitetu Naukowego tej Konferencji. Osobiście wysłuchałem ponad 70 referatów - co pochłonęło 8 + 8 + 3 godziny.

Udział w Konferencji należy obiektywnie uznać za bardzo udany i przynoszący naszej Alma Mater wiele prestiżu, a mnie osobiście - wiele korzyści profesjonalnych. Konferencja taka daje niebываły *boost* - dopływ świeżej problematyki - "prosto z warsztatów" - wielu wysoko postawionych ośrodków naukowych, wśród których główne miejsce zajmuje USA. Po nich najliczniej były reprezentowane Włochy - po kilku uczestników przybyło z Norwegii, Danii, Niemiec, Francji, Grecji, Holandii, Japonii, Indii, Chin, Brazylii, Singapoore, po jednym z Chile, Izraela, Libanu, Anglii, Australii, Cypru, Południowej Afryki. Polskę reprezentowały trzy ośrodki: Wrocław, Warszawa i Rzeszów. Prof. P. Śniady (Wrocław) przybył na Konferencję w towarzystwie trzech wychowanków prezentujących dwa referaty. Z Instytutu Podstawowych Problemów Techniki PAN przybył tym razem prof. S. Jendo, który "podmienił" zwykle biorącego udział w tych konferencjach prof. K. Sobczyka - co nie wychodzi na jedno.

Był na Rodos jeszcze jeden polski uczonec - pracujący na University of the Witwaterstand w Johannesburgu - prof. R. Iwankiewicz, obok około 15 osób o długim stażu w tej tematyce (do których jest zaliczany piszący te słowa) -



Prof. Loren Lutes.

Fot. własna

przybyła spora grupa naukowców w sile wieku, dopełniającą frakcję stanowiła młodzież, wśród której najliczniej prezentowane były Włochy zarówno ze względu na bezpośrednie sąsiedztwo, jak i na wyraźną naukową ekspansywność tego kraju. Co-Chairmanem Konferencji był prof. Mario Di Paola - University of Palermo, współautor trzech kontrybucji. Doskonale fachowiec prof. Arvid Naess (Norwegian University, Trondheim) osobiście prezentował dwa referaty. Dodam, że prof. P.D. Spanos wystąpił jako współautor czterech referatów. On sam bardzo chętnie na tych konferencjach widzi ludzi rozpoczynających naukową karierę. Warto też powiedzieć, że na tych konferencjach nie widzi się słabych referatów. A trafiają się zgoła "wystrzałowe" zarówno co do treści, jak i co do formy. Chyba najbardziej spektakularna była prezentacja, którą przywiózł z Pasadeny dr Gregory L. Davis, pt. "Monte Carlo Simulation of the Mars Exploration Rover Termi-

nal Descent Sequence". Zawierała dwie animacje lądowania robotów marsjańskich. Oprócz ludzi, z którymi powitania są zawsze ciepłe, przy okazji tej konferencji poznałem kilka osobistości, których dotąd nigdy nie spotkałem.

Wśród nich był prof. A. Der Kiureghian z Berkeley oraz prof. George Cai z Florydy, współpracownik profesora Y.K. Lina (tym razem nieobecnego). Po raz kolejny spotkałem prof. Lorena Lutesa - Texas A&M Univ., z którym dzielimy inicjały. Przywiózł świetny referat, mimo przejścia na emeryturę. Kilku osób z grona prominentnego zabrakło. Nie przyjechał, z powodów kłopotów rodzinnych, nestor tych konferencji prof. Masanobu Shinozuka. Inne obowiązki zatrzymały niezawodnego prof. G. Schueller - Innsbruck, jeszcze kilku. Może jeszcze spotkamy się za 4 lata? Na koniec powiem, że blisko połowa uczestników to matematycy "siedzący w aplikacjach" - niekiedy wybitni i zasłużeni, jak leciwy prof. Ove Ditlevsen z Danii czy prof. G. Athanassoulis z Aten. Dodam na koniec uwagę o pogłębiającym się rysie interdyscyplinarności, co by zasługiwało na dłuższy komentarz.

Ludomir Ludański

I Seminarium Sieci Naukowej Aeronautica Integra

Akademicki Ośrodek Szybowcowy w Bezmiechowej wpisnął się już trwale jako miejsce różnorodnych konferencji i seminariów organizowanych przez środowisko akademickie naszej uczelni. Symbolika tego miejsca nabiera szczególnego znaczenia, gdy na obradach spotykają się ludzie związani z lotnictwem, co już niejednokrotnie się zdarzyło. Tak też się stało w ostatnim tygodniu maja br., kiedy został zainaugurowany cykl seminariów organizowanych przez Sieć Naukową Aeronautica Integra. Ponieważ podstawową misją Sieci Aeronautica Integra jest integracja środowisk zajmujących się szeroko rozumianym lotnictwem i kosmonautyką, forma seminarium stanowiła możliwość wymiany myśli, dyskusji o problemach i przekazywania wiedzy w trakcie bezpośrednich rozmów.

Zaproszenie do udziału przyjęli przedstawiciele wszystkich krajowych ośrodków akademickich kształcących kadry dla lotnictwa zarówno cywilnego, jak i wojskowego. Problematyka związana z tym kształceniem, jakże żywa z racji reform szkolnictwa wyższego, których jesteśmy również uczestnikami, zdominowała tematykę zgłoszonych referatów. Tematyka ta w swoim zakresie nie ograniczyła się jedynie do kalejdoskopu programów nauczania i siatek godzin, lecz poprzez prezentację dorobku materialnego i naukowego otarła się również o aspekty filozoficzne i etyczne związane z edukacją młodzieży. Pozostające w mniejszości referaty o czysto naukowym charakterze stanowiły chwilę wytchnienia podczas obrad.

Wyjeżdżających uczestników seminarium Rzeszów zagnał ulewnym deszczem i grzmotami przetaczającego się frontu burzowego. Jednak nauka nie trwała długo i zarówno zwiedzanie sanockiego zamku, jak

i sam przyjazd do Ośrodka odbyły się bez przeszkód.

Zasadniczym dniem obrad była sobota. Seminarium otworzył dziekan Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa prof. Feliks Stachowicz, w kilku słowach charakteryzując Wydział. W imieniu organizatorów uczestników seminarium powitał przewodniczący Sieci prof. Marek Orkisz.

Pierwszym prelegentem był prof. Jerzy Lewitowicz z Instytutu Technicznego Wojsk Lotniczych, który wskazał, jak ważne we współczesnym lotnictwie jest myślenie eksploatacyjne. Kolejne referaty zaprezentowane w dwóch blokach obejmowały problematykę kształcenia studentów na specjalnościach lotniczych. Słuchacze mieli możliwość zapoznania się z historią i dniem dzisiejszym zarówno takich prekursorów, jak Politechnika Warszawska, Wojskowa Akademia Techniczna czy Wyższa Szkoła Oficerska Sił Powietrznych w Dęblinie, jak i uczelni nieco młodszych, jak Akademia Obrony Narodowej i PWSZ w Chełmie. Pomimo swoistości każdej z uczelni, jednym ze wspólnych motywów przewijających się w referatach była troska o poziom przyszłego absolwenta wynikający z nowych standardów kształcenia. Wywołało to wśród uczestników dyskusję na temat wciąż kurczącej się liczby godzin, a wraz z tym ograniczanego zakresu wykładanej wiedzy. Okazuje się, iż problem ten nie dotyczy jedynie naszego kraju. Autor niniejszego tekstu, uczestnicząc tydzień wcześniej w konferencji na Słowacji, miał możliwość wysłuchania referatu z Uniwersytetu Technicznego w Pradze, gdzie prelegent, na przykładzie stopniowej likwidacji przedmiotów z mechaniki ciała stałego, w barwny sposób zapowiadał nadchodzącą katastrofę. Referat ten wśród południowych sąsiadów spowodował dyskusję

podobną do tej, jaka odbyła się w Bezmiechowej. Oprócz tego, w omawianej serii referatów zaprezentowano dorobek naukowy oraz bazę laboratoryjno-badawczą poszczególnych instytucji. Na nadchodzący, wraz z wprowadzeniem samolotu myśliwskiego F-16, skok jakościowy w kształceniu pilotów w WSOSP w Dęblinie wskazał dr Marek Grzegorzewski.

Blok poobiedni przeniósł środek ciężkości referatów bliżej zagadnień naukowych. Prof. Krzysztof Arczewski (Politechnika Warszawska) w interesujący sposób, na przykładzie elementarnej belki Bernoulliego, pokazał alternatywną metodę wykładania zagadnień z mechaniki. W następnych prelekcjach słuchaczy zapoznano z pracami badawczymi prowadzonymi przez Instytut Techniki Lotniczej i Mechaniki Stosowanej PW. Korzystając z rezerw czasowych, historię szybowiska w Bezmiechowej zaprezentował zebrany dr Mirosław Rodzewicz - członek zespołu konstrukcyjnego dra Romana Świtkiewicza i jeden z powojennych odkrywców Bezmiechowej.

Jako ostatnie zostały zaprezentowane referaty gospodarzy. Zaznajomiono zebranych z dorobkiem i bazą "lotniczych" katedr (Awioniki i Sterowania, Samolotów i Silników Lotniczych oraz Aerodynamiki i Mechaniki Płynów), a także przybliżono działalność Ośrodka Kształcenia Lotniczego. Kropkę nad "i" w dyskusji o standardach kształcenia w lotnictwie z punktu widzenia naszej uczelni postawili profesorowie Jan Gruszecki i Henryk Kopeccki.

W końcowej dyskusji stwierdzono celowość podobnych spotkań. Obrady zamknął prof. Marek Orkisz, zapraszając na uroczystą kolację.

Wszystkie prezentowane referaty zostaną opublikowane w piśmie *Journal of Aeronautica Integra*.

Jerzy Bakunowicz

Wykłady w ramach działalności OR PTM

W ramach działalności naukowej i popularnonaukowej Oddziału Rzeszowskiego Polskiego Towarzystwa Matematycznego odbyły się ostatnio na Politechnice Rzeszowskiej odczyty prof. Stefana Jackowskiego, prof. Michała Zarichnyi oraz prof. Nataschy Movchan. Prof. Stefan Jackowski, reprezentujący Wydział Matematyki Uniwersytetu Warszawskiego i będący obecnym prezesem Polskiego Towarzystwa Matematycznego, wygłosił w semestrze letnim odczyt popularnonaukowy pt. *Mozaiki, kryształy i grupy*. W wykładzie zapoznał nas z szeroko rozumianym pojęciem symetrii i jego obecnością w życiu. Wiele przykładów zastosowania symetrii można znaleźć na pałacowych posadzkach. Podobnie kryształy substancji chemicznych wypełniają trójwymiarową przestrzeń. Jedną z centralnych dziedzin współczesnej matematyki - teoria grup - pozwala precyzyjnie opisywać takie formy geometryczne.

Kolejnym wykładem prof. S. Jackowskiego był wykład naukowy pt. *Wiek topologii algebraicznej*, w którym przedstawił rozwój topologii w ostat-

nich 100 latach oraz jej związki z innymi działami matematyki.



Prof. S. Jackowski podczas wykładu.

Fot. własna

Prof. M. Zarichnyi z Uniwersytetu Lwowskiego im. Ivana Franki wygłosił 1 czerwca wykład pt. *Topologia asymptotyczna*. Prof. Zarichnyi jest kontynuatorem tradycji lwowskiej szkoły matematycznej, której głównymi przedstawicielami są: Stefan Banach,

Hugo Steinhaus, Stanisław Mazur, Kazimierz Bartel, Antoni Łomnicki, Kazimierz Kuratorski, Włodzimierz Stożek, Stanisław Ulam, Władysław Orlicz, Juliusz Paweł Schauder, Marek Kac, Herman Auerbach, Stanisław Ruziewicz, Stefan Karczmarz, Stanisław Saks (przy okazji gorąco polecam ciekawą witrynę internetową o Lwowie <http://www.lwow.com.pl/>).

Topologia asymptotyczna zajmuje się badaniami własności przestrzeni metrycznych lub ogólniejszych struktur w "wielkiej skali". Tematem odczytu były niezmienniki asymptotycznych oraz istnienie przestrzeni uniwersalnych dla wymiaru asymptotycznego.

Prof. N. Movchan (Uniwersytet w Liverpool, UK) 8 czerwca br. wygłosiła kolejny wykład dotyczący zastosowań matematyki. Tematyka wykładu pt. *Moving cracks on imperfect interfaces* obejmowała analizę zachowania bimateriałów (czyli złożonych z dwóch różnych materiałów) poddawanych naprężeniom i przemieszczeniom. Wyniki teoretyczne ilustrowane były obliczeniami numerycznymi oraz przykładami praktycznymi.

Stanisława Kanas

PAMIĘTNE LĄDOWANIE TADEUSZA GÓRY

Raport z Litwy

Przed trzema laty, a dokładnie 24 maja 2003 r., na murku wzniesionym obok hangaru Akademickiego Ośrodka Szybowcowego PRZ w Bezmiechowej płk pil. Tadeusz Góra osobiście odsłonił tablicę upamiętniającą jego start z tego miejsca do rekordowego przelotu szybowcowego nagrodzonego pierwszym w świecie medalem Lilienthala. Odsłonięcie tablicy planowano o tydzień wcześniej - 18 maja, dokładnie w 65. rocznicę medalowego lotu, ale... Tadeusz Góra przebywał w tym

czasie o 578 kilometrów na północ od Bezmiechowej, w Małych Solecznikach na Litwie, czyli w miejscu zakończenia rekordowego przelotu. Towarzyszyłem mu w tej wyprawie, której celem było dokładne ustalenie punktu lądowania. Zrodził się bowiem pomysł, aby w Solecznikach, podobnie jak w miejscu startu w Bezmiechowej, umieścić tablicę przypominającą pamiętne lądowanie.

Był to zamiar trudniejszy w realizacji choćby z dwóch względów: należało

uzyskać akceptację strony litewskiej, a przede wszystkim ustalić miejsce lądowania. W Bezmiechowej płk T. Góra może z dokładnością do metra wskazać miejsce, z którego jego PWS-101 oderwał się od ziemi, rozpoczynając lot po medal Lilienthala. W Solecznikach nie był od tamtego dnia przez 65 lat! Pamiętał jednak, że przyziemienie szybowca nastąpiło w odległości ok. 100 metrów od dworku hrabiego Platerra, który po lądowaniu zaprosił go na obiad, a potem

odwiozł samochodem do rodziców w Wilnie. Ba, ale po dworku nie została nawet podmurówka! W tym miejscu są dziś zaniedbane obiekty gospodarskie byłego kołchozu.

W zmienionej zupełnie topografii uwagę moją zwróciła grupa drzew z dębem pośrodku. Rozglądającego się bezradnie pułkownika zapytałem, czy w otoczeniu dworku nie było przypadkiem - jak zazwyczaj w ziemskich majątkach - jakiejś alei, drzew, parku. Potwierdził.

- No, to ten dąb - wskazałem - jest jedynym świadkiem tamtego lądowania. Odmierzaliśmy krokami w kierunku południowym, skąd nadleciał, te 100 metrów od dębu, no i w miejscu rozpadającej się obórki Tadeusz Góra stwierdził:

- Tak. To było tutaj.

Tyle historii sprzed trzech lat.

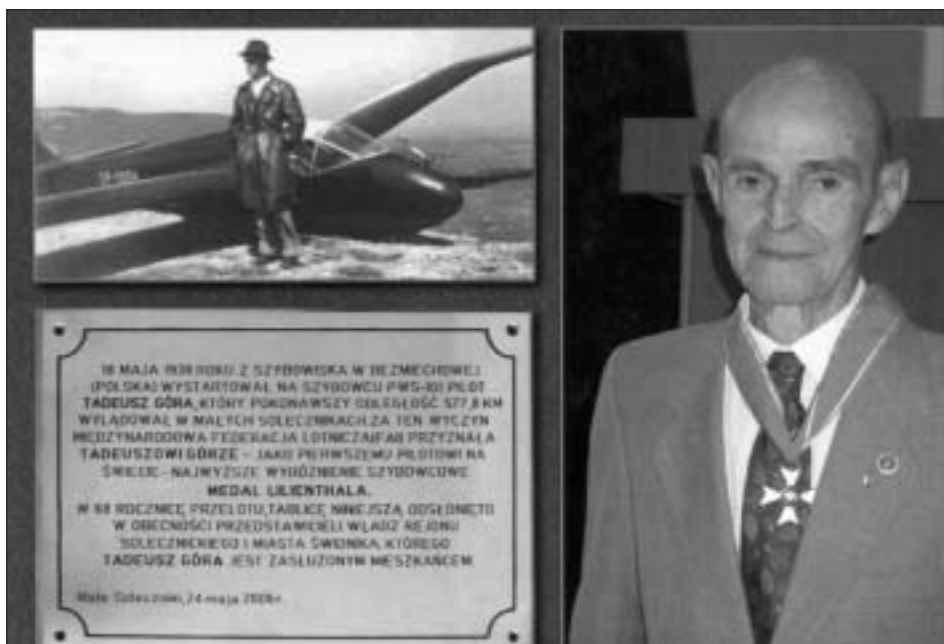


T. Góra pod dębem w miejscu lądowania w Solecznikach Małych.

Fot. własna

Pokonywanie barier

Zdawało się, że od pomysłu do realizacji nie powinno upłynąć więcej niż rok, bo najodpowiedniejszą datą odsłonięcia tablicy w Małych Solecznikach wydawała się kolejna, 66. rocznica wykonania przelotu. Przyjęto, że kształt i treść napisu na niej będą identyczne jak "bezmiechowska". Pierwsze



Karta pocztowa wydana na okoliczność odsłonięcia tablicy pamiątkowej w Solecznikach Małych k. Wilna.

kontrowersje pojawiły się, gdy padła propozycja, aby tablica była dwujęzyczna - tylko czy w języku francuskim (uważanym za oficjalny język FAI), czy w angielskim, jako bardziej dziś używanym. Jakoś nikt nie pomyślał, że napis powinien być po polsku i po... litewsku. Może ten drobny z pozoru szczegół sprawił, że starania o uzyskanie zgody władz litewskich na umieszczenie tablicy w Małych Solecznikach od początku miały... "pod górkę". Czas płynął, a sprawa nie mogła ruszyć z miejsca. Nie można powiedzieć, że nic się nie działo. Oto bowiem z inicjatywy pani Lucyny Matuszewskiej, dyrektorki Szkoły Podstawowej im. Szybowników Polskich w Bezmiechowej, nawiązana została współpraca ze szkołą polską w Solecznikach. Tymczasem zainteresowany sprawą tablicy konsul generalny RP w Wilnie - pan Stanisław Cygnarowski doradził, aby zamiast drogi dyplomatycznej wybrać... "niższy szczebel". Tak doszło do nawiązania partnerskiego porozumienia pomiędzy samorządami Świdnika i Solecznik, a efektem tego było wzajemne uzgodnienie, że pierwszym krokiem współpracy obu miejscowości będzie właśnie odsłonięcie wspomnianej tablicy. I ruszyła machina działań pilotowanych przez świdnicki Klub Se-

niorów Lotnictwa. Uzgodniono przede wszystkim, że tablice w języku polskim i litewskim umieszczone zostaną nie w położonym na odludziu miejscu lądowania Tadeusza Góry, lecz na budynku polskiej szkoły w centrum Małych Solecznik. Początkowe perturbacje ustąpiły miejsca sprawnym działaniom, które w końcu doprowadziły do ustalenia, że uroczyste odsłonięcie tablic nastąpi dokładnie w tym samym dniu co w Bezmiechowej - 24 maja, tylko roku 2006.

Trzecia wyprawa do Solecznik

Wszystko już było "dopięte na ostatni guzik". Rozesłano zaproszenia do oficjeli, tablice zostały wmurowane obok głównego wejścia do budynku szkoły polskiej w Małych Solecznikach, a na świdnickim lotnisku czekał przygotowany śmigłowiec z LPU "Heliseco", aby płka pil. Tadeusza Górę z towarzyszącymi mu osobami przetransportować bezpośrednio do Solecznik. Jakoś też udało się pogodzić wielu chętnych, którzy zabiegali o miejsca w autokarze wyruszającym na Litwę. I nagle, na trzy dni przed wyruszeniem w drogę, 88-letni płk Góra poczuł się niedysponowany. Gdyby to chodziło

o krótszy dystans, to pewnie by się zdecydował, bo bardzo chciał po raz trzeci zawitać do Solecznik.

Kiedy o północy 23 maja 2006 r. autokar dotarł na miejsce, nikt z oczekujących na bohatera pamiętnego przelotu sprzed 68 lat nie chciał wierzyć, że go nie zobaczy. Danuta Butko, dyrektor szkoły w Solecznikach, rankiem następnego dnia telefonowała na lotnisko w Wilnie, pytając, o której przyleci śmigłowiec ze Świdnika!

W samo południe 24 maja br., obok tablic przewieszonych wstęgami o barwach narodowych Polski i Litwy, stanął poczet sztandarowy Litewskich Sił Powietrznych. Przybyłych gości powitali: w imieniu Związku Polaków na Litwie - wicemer Rejonu Solecznickiego Zdzisław Palewicz i dyrektor szkoły - Danuta Butko. Stronę polską reprezentowali na uroczystości: ambasador RP w Wilnie - Janusz Skolimowski, konsul generalny - Stanisław Cygna-



Od prawej: Stanisław Cygnarowski - konsul generalny, Janusz Skolimowski - ambasador RP w Wilnie, Leonard Talmont - mer Solecznik, gen.pil. Ryszard Hać - komendant-rektor WSOSP w Dęblinie, płk pil. Arturas Leita - dowódca Sił Powietrznych Litwy oraz oficerowie litewskiego lotnictwa.

Fot. własna

Od Redakcji:

W sierpniu 2004 r. odbyła się uroczystość oddania do użytku Akademickiego Ośrodka Szybowcowego Politechniki Rzeszowskiej w Bezmiechowej i nadania mu imienia Tadeusza Góry, w Jego obecności (vide GP 9-10/2004). Uwieńczeniem zasług Patrona AOS było umieszczenie jego imienia w Alei Gwiazd Polskiego Lotnictwa w Wyższej Szkole Oficerskiej Sił Powietrznych w Dęblinie: uroczystość odbyła się 14 czerwca br.

rowski, prezes Krajowej Rady Lotnictwa - Jan Karpiński, komendant-rektor Wyższej Szkoły Oficerskiej Sił Powietrznych - gen. pil. Ryszard Hać, przewodniczący Rady Seniorów Lotnictwa - Ryszard Witkowski, burmistrz miasta Świdnika - Waldemar Jakson. Stronę litewską: dowódca Sił Powietrznych Litwy - płk pil. Arturas Leita, przedstawiciel Aeroklubu Litewskiego - Stasys Murza, mer Rejonu Solecznickiego - Leonard Talmont. Dziedzinniec przed szkołą szczerze wypełnili mieszkańcy Małych Solecznik, seniorzy lotnictwa ze Świdnika i Lublina oraz miejscowa młodzież. Wobec nieobecności płka pil. Tadeusza Góry zapoznałem zebranych z jego bogatym lotniczym życiorysem, po czym głos zabierali zarówno przedstawiciele władz, jak i przyjaciele znakomitego pilota. Wspólne odsłonięcia tablic

dokonali mer Rejonu Solecznickiego - Leonard Talmont i burmistrz miasta Świdnika - Waldemar Jakson. W trakcie uroczystości płk Arturas Leita nadał

płk. Tadeuszowi Górze medal okolicznościowy Litewskich Sił Powietrznych, a polskiej szkole w Małych Solecznikach przekazałem w imieniu naszego znakomitego niegdyś szybownika replikę jego medalu Lilienthala.

Gen. pil. Ryszard Hać na zakończenie uroczystości w Solecznikach przedstawił propozycję zorganizowania rajdu samolotowego na trasie Warszawa - Wilno z wizytą w... Solecznikach!

*Tekst i fot. Tadeusz Chwałczyk
Klub Seniorów Lotnictwa w Świdniku*

Pracownicy PRz stypendystami FULBRIGHTA

Program Fulbrighta opracowany został przez senatora J. Williama Fulbrighta, zatwierdzony następnie przez Kongres USA i podpisany przez prezydenta Harry'ego Trumana w dniu 1 sierpnia 1946 r. Główne cele programu to wspieranie i organizowanie wszelkiej działalności w zakresie studiów i badań naukowych pomiędzy ośrodkami naukowymi w Stanach Zjednoczonych i w Polsce. Wymiana naukowa dotyczy nauk ścisłych, rolniczych i technicznych, humanistycz-

nych, ekonomicznych i społecznych oraz sztuk pięknych.

Obecnie Program Fulbrighta obejmuje swoją działalnością ponad 150 krajów, a fundusze zatwierdzane są przez Kongres USA. W Polsce Program rozpoczął działalność w 1959 r. i jest wspierany finansowo przez rząd naszego kraju. Stypendium Fulbrighta uznawane jest obecnie za najbardziej prestiżowe stypendium dostępne dla polskich naukowców. Fundacja Fulbrighta pokrywa m.in. koszty utrzymania

nia stypendysty i częściowo jego rodziny, ubezpieczenia oraz udział w konferencjach naukowych (w trakcie realizacji stypendium). Z kolei Ministerstwo Nauki i Szkolnictwa Wyższego pokrywa koszty podróży. Wszelkie informacje o Fundacji i konkursach można znaleźć na stronie internetowej www.fulbright.edu.pl.

Największym zainteresowaniem cieszą się dwa programy: "Fulbright Junior Advanced Research Grants" przeznaczony dla słuchaczy studiów doktoranckich i asystentów oraz "Senior Fulbright Advanced Research Grants" przeznaczonych dla pracowników naukowych i naukowo-dydaktycznych ze stopniem doktora, zatrudnionych w uczelniach wyższych lub instytucjach naukowych. Stypendia są przeznaczone na realizację własnego projektu badawczego w wybranym ośrodku naukowym w USA. Kryteria formalne wymagają m.in. przedstawienia dokładnego opisu programu badawczego, przedłożenia zaproszenia z uczelni amerykańskiej oraz przesłania trzech listów rekomendacyjnych bezpośrednio na adres Fundacji.

Konkurs przeprowadzany jest w dwu etapach. Najpierw projekty badawcze poddane są ocenie merytorycznej przez niezależnych recenzentów

powołanych przez Fundację Fulbrighta. Istotne znaczenie ma tu nowatorstwo planowanych badań oraz uzasadnienie wyboru ośrodka, w którym będą realizowane. Najlepsze projekty przechodzą do następnego etapu - rozmowy kwalifikacyjnej. Odbywa się ona przed komisją, w skład której wchodzi pracownik Ambasady USA w Polsce, przedstawiciel Programu Fulbrighta i ekspert z danej dziedziny nauki. Od kandydata oczekuje się m.in. wskazania korzyści dla rozwoju jego kariery naukowej oraz możliwości kontynuacji badań po powrocie ze stypendium. Wszystkie dokumenty oraz rozmowa kwalifikacyjna są w języku angielskim.

Stypendia badawcze "Senior Fulbright Advanced Research Grants" przyznawane są maksymalnie na 5 miesięcy do realizacji w danym roku akademickim. W tym roku stypendia przyznano 13 osobom, wśród których po raz pierwszy znaleźli się również pracownicy Politechniki Rzeszowskiej:

- ❖ dr hab. inż. Dorota Antos, prof. PRZ - prodziekan WCh, pracownik Katedry Inżynierii i Sterowania Procesami Chemicznymi (4-miesięczne stypendium w University of Virginia), oraz

- ❖ dr inż. Jolanta Warchoń - adiunkt w Zakładzie Oczyszczania i Ochro-

ny Wód WBiŚ (5-miesięczne stypendium w New Mexico Institute of Mining and Technology).

Uroczyste wręczenie stypendiów polskim stypendystom wyjeżdżającym do USA odbyło się 5 czerwca br. w rezydencji Ambasadora Stanów Zjednoczonych Victora Ashe w Warszawie. Do wzięcia udziału w uroczystości zaproszono m.in. JM Rektora prof. Andrzeja Sobkowiaka, prodziekana WCh prof. Romana Petrusa oraz rodziny stypendystów.

Jolanta Warchoń

WSPÓŁPRACA NAUKOWO-BADAWCZA Polski i SINGAPURU

W 2005 r. została podpisana w Singapurze rządowa umowa o współpracy naukowej pomiędzy RP i Republiką Singapuru. Współpraca ma umożliwić wzajemny transfer osiągnięć naukowych. Projekty badawcze wybierane są przez Komitety Sterujące. Obecnie w skład polskiego Komitetu wchodzi: prof. Henryk Górecki z Politechniki Wrocławskiej, gen. bryg. prof. Bogusław Smólski z Wojskowej Akademii Technicznej i Jacek Mazur, dyrektor Departamentu Badań Naukowych MNiSzW.

Singapur znajduje się w czołówce państw inwestujących w nowoczesne technologie i rozwój naukowo-badawczy. Przez lata zaskarbił sobie miano centrum innowacyjności. Rozwój nauki jest dla Singapuru niekwestionowanym priorytetem. Polska, z doświadczeniem zespołów badawczych oraz zapleczem teoretycznym, jest dla Singapuru partnerem stwarzającym szczególne możliwości współpracy, z obopólnymi korzyściami.

Ambasador Polski w Singapurze Bogusław Majewski zachęca polskie uczelnie, aby w planach współpracy międzynarodowej uwzględnić Singapur - zarówno w zakresie umowy międzyrządowej, jak i współpracy dwustronnej z uczelniami i ośrodkami badawczymi. Dodatkowe pytania można kierować na adres: ambasador@pacific.net.sg.

Urszula Kluska



Dyplom w imieniu pani J. Warchoń odebrał mąż w towarzystwie syna (pośrodku). Od lewej stoją: prof. S. Jurga, wiceminister, i prof. M. Seweryński, minister nauki i szkolnictwa wyższego, z prawej ambasador USA V. Ashe.

Fot. własna

Turcja - kraj kontrastów i egzotyki

Od dwóch lat Politechnika Rzeszowska współpracuje z Uniwersytem Yasar w Izmirze - w Turcji. Izmir to prawie 4-milionowe, trzecie co do wielkości po Ankarze i Istambule miasto Turcji. Położone nad zatoką, rozciąga się na wzgórzach; połączenie drogą morską pomiędzy poszczególnymi punktami miasta jest znakomite. Bez przerwy kursują małe statki, które za niewielką opłatą po 10 minutach przewiozą pasażera na drugi brzeg. Dodatkowo w mieście kursuje komunikacja miejska i metro, które będzie jeszcze rozbudowywane.

Yasar University powstał dopiero kilka lat temu, ale ma ogromne wsparcie przemysłu i dzięki temu bardzo prędko się rozwija. Wszystkie zajęcia odbywają się w języku angielskim, studenci mają możliwość uczestniczenia w intensywnych kursach językowych przygotowujących do aktywnego uczestnictwa w zajęciach. Zajęcia są prowadzone w małych grupach w świetnie wyposażonych salach. Uczelnia nie posiada akademików, ale pomaga znaleźć mieszkanie. Wyżywienie w studenckiej kantinie jest bardzo smaczne i niedrogie.

Izmir to bardzo nowoczesne i liberalne miasto, część kobiet nosi chusty, ale znaczna większość ubiera się po europejsku. Wiele kobiet pracuje zawodowo, studiuje i prowadzi samochody. Kuchnia turecka jest bardzo smaczna, z mięs można spróbować wołowiny, drobiu i oczywiście jagnięciny. Ta ostatnia ze względu na specyficzny smak i zapach nie każdemu będzie smakować, ale prawdziwy turecki kebab musi się składać z cienkiego ciasta typu naleśnikowego i baraniny. Turcy spożywają dużo ryb, warzyw (szczególnie często pojawia się bakłażan, oberżyna, pomidory i ogórki), owoców. Wszystkie mięsa są duszone, grillowane, pieczone, ale nie smażone. Ciekawostką jest łączenie mięsa np. z jogurtem lub mlekiem. Typowa turecka pizza to cienkie ciasto wraz z serem lub mięsem. Wspaniale smakują soki przygotowane ze świeżych owoców.

Temperatura latem przekracza 40 °C, zimą może spaść do zera, ale zdarza się to rzadko, bo raczej jest to kilka stopni w plusie, tylko wiejący od morza chłodny wiatr wzmacnia uczucie zimna. Najlepszy czas do odwiedzenia tego miasta to wiosna, kiedy temperatu-

ra nie przekracza dwudziestu kilku stopni, wieje przyjemna, łagodna bryza morską.

Najważniejszymi zabytkami Izmiru są:

- wieża zegarowa - symbol miasta - ciekawa budowla wraz z ażurowymi zdobieniami,
- meczet Hisar z 1600 r.,
- wiele innych meczetów na Konaku, Kemeralti i w innych miejscach - wszystkie z XVII i XVIII w.,
- kościół św. Polikarpa z XVII w.,
- ruiny zamku Kadifecale, skąd rozciąga się przepiękny widok na cały Izmir.

W mieście jest także Kulturpark, gdzie jest zoo, wesołe miasteczko, ogrody, kawiarnie, staw z gondolami w kształcie łabędzi. Około godziny drogi samochodem od Izmiru jest Efez, gdzie znajduje się mały kamienny domek, oficjalnie uznany za ostatnie miejsce pobytu Maryi na ziemi. Poniżej domku są trzy źródła. Trzeba dobrze się zastanowić, z którego się napić wody, gdyż można tylko z jednego - każde z nich może zapewnić powodzenie w jednej dziedzinie: pomyślności, zdrowia lub miłości. Poniżej wzgórza, gdzie jest domek, są ruiny starożytnego Efezu, gdzie mieszkało kilka tysięcy mieszkańców, miasto miało wspaniałe ulice z pięknymi kolumnami, świątynie, odeon - miejsce na koncerty muzyczne, ogromny teatr dla 6000 widzów, łaźnie, szpital, sklepy, bibliotekę Celsjusza, nawet latryny z bieżącą wodą.

Pięć razy dziennie z meczetów słychać głos muezina nawołującego do modlitwy, jednakże życie w mieście nie zamiera, nadal wszyscy chodzą, pracują i kupują. Niewątpliwie bardzo ciekawym miejscem jest turecki bazar, gdzie można znaleźć wszystko: ciuchy, jedzenie, owoce, buty, zabawki, pamiątki i jeszcze milion różnych rzeczy. Sprzedawcy są bardzo uprzejmi, czasami nawet za bardzo, bo trudno odmówić zakupu. Można się jednak targować



Droga w Efezie z zachowanymi resztkami kolumnady.

Fot. własna

Ciąg dalszy na str. 54.

Nagrody dla studentów

zostały wręczone

Po raz kolejny zostały przyznane nagrody dla studentów studiów stacjonarnych - aktywnych i wyróżniających się w działalności na rzecz środowiska akademickiego Politechniki Rzeszowskiej. Uroczystość wręczenia przez JM Rektora prof. Andrzeja Sobkowiaka listów gratulacyjnych studentom wyróżniającym się w roku akademickim 2005/2006 w nauce, pracy w studenckim ruchu naukowym, w samorządzie studenckim oraz w działalności kulturalnej i sportowej odbyła się w dniu 13 czerwca 2006 r. Na wnioski dziekanów, opiekunów kół naukowych, prezesa KU AZS, kierownika Biura ds. Przesposobienia Obronnego Studentów wyróżniono 115 studentów, w których gronie znaleźli się przedstawiciele wszystkich kierunków studiów. Wśród wyróżnionych są uczestnicy sympozjów kół naukowych, organizatorzy szeregu imprez studenckich, m.in. targów edukacyjnych, przedstawiciele Akademickiego Radia i Telewizji "Centrum" oraz Studenckiego Zespołu Pieśni i Tańca "Połoniny", wreszcie osoby zaangażowane w działalność samorządu studenckiego, medaliści różnych dyscyplin sportowych oraz organizatorzy życia sportowego na uczelni.

Nagrody stanowią podsumowanie całorocznej działalności, są rezultatem ciężkiej, solidnej i systematycznej pracy. Wyróżnionym serdecznie gratulujemy, kadrze nauczycieli akademickich dziękujemy za opiekę i włożony trud oraz zaangażowanie w pracę z młodzieżą.

W czasie uroczystego rozdania nagród prorektor ds. nauczania prof. dr hab. inż. Leszek Woźniak poinformował, że nagrody za działalność studencką w roku akademickim 2005/2006 otrzymuje 115 studentów.

■ **Za działalność w Samorządzie Studenckim** (4 osoby): Aneta Pęk, Robert Prus, Adam Sarat, Krzysztof Skrzyński.

■ **Za działalność w samorządach wydziałowych i osiągnięcia w studenckim ruchu naukowym** nagrody otrzymali:

▶ z WYDZIAŁU BUDOWNICTWA I INŻYNIERII ŚRODOWISKA (8 osób): Wojciech Homik, Beata Krahel, Jakub Krupka, Adam Masłoń, Patrycja Poniatowska, Joanna Rymarowicz, Łukasz Szarek, Edyta Szeremeta.

▶ z WYDZIAŁU BUDOWY MASZYN I LOTNICTWA (31 osób): Marek Bałucki, Dariusz Borek, Tomasz Boś, Marcin Brańka, Paweł Chmura, Piotr Curyło, Andrzej Czoopor, Marcin Daleki, Paulina Duer, Agata Glanda, Tomasz Góra, Przemysław Jagieło, Łukasz Kozik, Krzysztof Kubik, Krzysztof Lew, Grzegorz Łobodziński, Sebastian Majewski, Konrad Matys, Michał Rybak, Patrycja Ryndak, Grzegorz Sieńko, Rafał Skicki, Łukasz Szuba, Marcin Szyszka, Mateusz Rżany, Łukasz Tyłski, Beata Wedman, Aneta Wójcik, Katarzyna Wyrwas, Rafał Żuk oraz Krzysztof Sypień za uczestnictwo w finale I Ogólnopolskiej Olimpiady Języka Niemieckiego,

▶ z WYDZIAŁU ELEKTROTECHNIKI I INFORMATYKI (9 osób): Piotr Bartman, Paweł Cebula, Przemysław Książek, Piotr Marek, Anna Niedziałek, Bartosz Pustelak, Jakub Świder, Krzysztof Ważny, Jacek Wywrot.

▶ z WYDZIAŁU CHEMICZNEGO (12 osób): Irena Bąk, Katarzyna Czaplą, Dominika Kobiałka, Wojciech Kucaba, Agnieszka Leś, Rafał Machlarz, Agnieszka Nowak, Joanna Paradowska, Urszula Paszek, Dominika Rylska-Malita, Joanna Tołpa, Wojciech Wiater.

▶ z WYDZIAŁU ZARZĄDZANIA I MARKETINGU (25 osób): Konrad Augustyniak, Mariola Baradziej,

Anna Cygan, Grzegorz Depa, Damian Gębarowski, Paulina Gurgul, Grzegorz Hammer, Anna Kołodziejczyk, Piotr Kulpa, Agnieszka Lipiec, Paweł Luchowski, Joanna Łysiak, Maciej Miga, Monika Przykaza, Alicja Rogoż, Barbara Rybka, Monika Sabat, Marta Sowa, Przemysław Szajwaj, Mirosław Szurek, Agnieszka Szymańska, Kinga Śliwa, Monika Wiśniewska, Agnieszka Wojtyniak, Anna Ziętek.

■ **Za osiągnięcia sportowe** nagrody przyznano 19 osobom. Są to: Magdalena Balana (WEiI), Paulina Chamerańska (WZiM), Jacek Czech (WEiI), Sebastian Duszkiewicz (WBiIŚ), Anna Gil (WBiIŚ), Anna Hogendorf (WCh), Anna Janas (WCh), Piotr Kosiorowski (WZiM), Michał Lebryk (WBiIŚ), Krzysztof Michnał (WZiM), Piotr Pastuła (WBMiL), Marcin Piecuch (WBiIŚ), Andrzej Słuja (WBiIŚ), Gabriel Sowa (WBiIŚ), Grzegorz Suchorzepka (WBiIŚ), Michał Szymbisty (WEiI), Justyna Turek (WZiM), Krzysztof Wanat (WEiI), Daria Wójcik (WCh).

■ **Nagrody za działalność w Akademickim Radiu i Telewizji "Centrum"** otrzymali także studenci: Paweł Grzybowski (WBMiL) i Marek Łuszcz (WZiM) oraz w Studenckim Zespole Pieśni i Tańca "Połoniny": Beata Krahel (WBiIŚ), Sylwia Książek (WEiI), Magdalena Kycko (WBiIŚ), Tomasz Pisaniak (WBMiL), Piotr Śmiałek (WEiI).

"Przyznane nagrody stanowią podsumowanie działalności studenckiej w roku akademickim 2005/2006. Są wyrazem uznania za pracę studentów w Samorządzie Studenckim, ruchu naukowym, kulturalnym i sporcie. Samorząd Studencki jako reprezentant ogółu studentów prowadzi działalność w zakresie spraw socjalno-bytowych, kulturalnych, naukowych i sportowych.

Był organizatorem kolejnych, VIII Targów Edukacyjnych. Prowadzi akcję "Pokój dla Żaka", jest inicjatorem szeregu imprez studenckich, m.in. cyklu imprez kulturalnych. Studenci zrzeszeni w organizacjach studenckich, tj. Akademickim Klubie Lotniczym oraz w Akademickim Związku Sportowym, organizują imprezy o charakterze

uczelnianym i środowiskowym, m.in. pokazy lotnicze, cykl rozgrywek sportowych. W ramach 26 kół naukowych działających w uczelni powstaje szereg ciekawych prac, które często prezentowane są podczas seminariów i konferencji naukowych w kraju oraz za granicą.

Wszystkim nagrodzonym studentom gratuluję osiągnięć, dziękuję kadrze nauczycieli akademickich za okazaną pomoc i opiekę nad działalnością studencką, dziekanom za pomoc finansową i okazaną życzliwość" - powiedział w czasie uroczystości prorektor Leszek Woźniak.

Barbara Pasaman

Uroczystość zakończenia pierwszego roku zajęć prowadzonych przez IBM w Politechnice Rzeszowskiej

W semestrze letnim 2006 r. prowadzona była druga część kursu IBM przeznaczona dla pracowników oraz studentów Politechniki Rzeszowskiej w ramach Inicjatywy Akademickiej IBM. W dniu 30 czerwca br. w sali Senatu PRz odbyła się uroczystość wręczenia dyplomów uczestnikom tego kursu. W uroczystości udział wzięły zarówno władze uczelni, jak i kierownictwo IBM Polska. W gronie gości byli także administrator systemów typu mainframe z Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu oraz przedstawiciel firmy CompFort Meridian. Z Politechniki Rzeszowskiej w uroczystości udział wzięli:

- ❑ JM Rektor - prof. dr hab. inż. Andrzej Sobkowiak,
 - ❑ prorektor ds. nauki - dr hab. inż. Jacek Kluska, prof. PRz,
 - ❑ dziekan Wydziału Elektrotechniki i Informatyki - dr hab. inż. Kazimierz Buczek, prof. PRz,
- natomiast z IBM Polska:
- ❑ Krzysztof Bulaszewski - dyrektor Działu Systemów i Technologii IBM Polska,



Wyróżnienie za najlepsze wyniki w nauce w II semestrze zajęć prowadzonych przez IBM otrzymał Patryk Wojtowicz, student WEiI.

Fot. M. Misiakiewicz

- ❑ Grażyna Głódź - dyrektor Centrum Edukacyjnego IBM,
- ❑ Renata Kuśmider - kierownik Działu ds. Relacji z Uczelniami,
- ❑ Wiesław Krasnodębski - specjalista zSeries,

- ❑ Michał Sierakowski - kierownik techniczny Platformy System w regionie CEMAAS.
- Gośćmi byli również:
- ❑ Marcin Drożan - administrator systemowy z Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu,
 - ❑ Ryszard Powiedziuk - inżynier systemowy z firmy CompFort Meridian.

Uczestnicy drugiego semestru zajęć prowadzonych przez wykładowców związanych z IBM doskonalili umiejętności z zakresu czterech kursów prowadzonych w ośrodkach szkoleniowych tej korporacji. Przeprowadzone zajęcia obejmowały działanie platformy CICS, działanie i administrację sztandarowej bazy danych firmy IBM-DB2 na syste-

Kilka słów o Inicjatywie Akademickiej IBM

Inicjatywa Akademicka jest programem firmy IBM stworzonym w celu wspierania edukacji w zakresie nowoczesnych technologii oraz rozwijania współpracy firmy z uczelniami wyższymi z całego świata. Poprzez specjalne programy edukacyjne Inicjatywa Akademicka promuje wybitne uzdolnienia studentów i absolwentów uczelni technicznych. Obecnie w wymianie wiedzy i doświadczeń pomiędzy IBM a ośrodkami akademickimi uczestniczy ponad 150 uczelni z całego świata, w tym 31 z Polski. Dzięki Inicjatywie Akademickiej studenci i pracownicy naukowcy z najlepszych uczelni otrzymują praktyczną wiedzę na temat zastosowania najnowszych rozwiązań IT (Information Technology).

mie z/OS (tematyka dwóch kursów) oraz technologii tworzenia aplikacji Javy na podstawie środowiska Rational Application Developer for WebSphere.

W trakcie trwania uroczystości, otwartej przez prorektora ds. nauki prof. PRz Jacka Kluskę, przeprowadzono prezentację rozwoju technologii IBM na rynkach polskich oraz światowych. Przedstawiono także praktyczne zastosowanie i możliwości komputera klasy mainframe na podstawie doświadczeń Uniwersytetu A. Mickiewicza w Poznaniu. Pan Krzysztof Bulażewski, dyrektor Działu Systemów i Technologii IBM Polska, wystosował również apel do studentów uczestniczących w zajęciach, aby nie opuszczali ojczyzny w poszukiwaniu pracy, gdyż dobrze wykształceni młodzi ludzie już w tym momencie mogą w naszym kraju liczyć na zatrudnienie w dobrych firmach za "uczciwe" pieniądze. Jako poparcie tej tezy przedstawiono szereg możliwości zatrudnienia absolwentów uczelni wyższych przez firmę IBM Polska - zarówno tych, którzy skończyli właśnie studia, jak i tych, którzy w październiku będą zaczynali ostatni rok zajęć. W trakcie trwania uroczystości wyróżniono trzech najlepszych studentów, którzy oprócz dyplomów IBM otrzymali upominki



Pamiątkowe zdjęcie w sali Senatu.

Fot. M. Misiakiewicz

w postaci gadżetów elektronicznych. Dodatkowo dwóch najlepszych studentów otrzymało możliwość uczestniczenia w 10 zajęciach, wybranych z dowolnych kursów prowadzonych przez firmę IBM w ośrodku szkoleniowym w Warszawie. Najlepszymi studentami w drugim semestrze zajęć byli: Patryk Wojtowicz, Łukasz Łojek oraz Marcin Wawryszczuk. Zwieńczeniem uroczystości było wręczenie dyplomów ukończenia kursu uczestnikom drugiego semestru zajęć.

W czasie pierwszego roku zajęć prowadzonych przez firmę IBM w Politechnice Rzeszowskiej wytworzyły się

bardzo dobre relacje pomiędzy obiema instytucjami. Stąd też planowane jest kontynuowanie wspólnych zajęć w kolejnym roku akademickim. Zakłada się również, że w niedalekiej przyszłości nauczyciele akademicy Politechniki Rzeszowskiej zostaną certyfikowani przez firmę IBM i będą mogli przejąć rolę wykładowców związanych z tą firmą. Rozwiązanie takie pozwoli na poszerzenie oferty edukacyjnej PRz. Dodatkowo zajęcia z tego zakresu będą dostępne dla dużej rzeszy studentów (w tym momencie możliwość uczestniczenia w zajęciach ma 20 osób).

Tomasz Kaczmarek

Studenci o sobie i nie tylko

Adres Samorządu Studentów PRz: DS "Promień", ul. Akademicka 1, pokój 1, tel. 017 865 13 57

Nowe koło naukowe na WEiI

Rozmowa ze studentami V roku kierunku studiów elektrotechnika na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki: Mirosławem Piwko - przewodniczącym Koła, Mirosławem Pondo - wiceprzewodniczącym, studentami-stażystami w WSK "PZL-Rzeszów" SA

● Na Wydziale Elektrotechniki i Informatyki nowe studenckie koło naukowe zaigruwało swoją działalność.

Tak, w ramach działalności Zakładu Metrologii i Systemów Pomiarowych kierowanego przez prof. PRz Adama

Kowalczyka studenci ostatnich lat studiów wiosną br. wystąpili z inicjatywą utworzenia Studenckiego Koła Naukowego pn. Koło Pomiarowców "6sigma". Po akceptacji naszego pomysłu przez dziekana Wydziału prof. PRz Kazimierza Buczka, w dniu 1 czerwca br.

odbyła się uroczysta inauguracja naszej działalności w Sali Rady Wydziału.

● Jak doszło do powstania Koła i jaki jest główny cel jego działalności?

Inspiracją do założenia Koła stało się duże zainteresowanie studentów te-

matyką przedmiotów prowadzonych przez dr. inż. Romana Tabisza pt. "przemysłowe systemy pomiarowo-diagnostyczne" i "systemy sterowania jakością" oraz nasze praktyczne doświadczenia z tej dziedziny zdobyte na stażu w WSK "PZL-Rzeszów" SA. Doświadczenia oraz realizacja prac dyplomowych z tego tematu potwierdziły tę wiedzę, którą zdobyliśmy na wykładach.

Zebraliśmy z naszego i o rok młodszego rocznika 18 kolegów, którzy byli zainteresowani założeniem takiego koła i o tej tematyce, i w rezultacie w kwietniu br. ustaliliśmy wspólnie statut Koła, który został w maju br. zatwierdzony przez Rektora uczelni.

Celem działalności Koła jest poznanie teoretycznych i praktycznych problemów związanych z zastosowaniem systemów pomiarowych w przemyśle oraz popularyzacja indywidualnych osiągnięć członków Koła w tym zakresie.

● Skąd taka nazwa Koła?

Nazwa Koła wzięła się od nazwy systemu "Six Sigma". Jest to strategia ciągłego doskonalenia wszystkich procesów firmy, aby osiągnąć światowej klasy efektywność i produkować najwyższej jakości wyroby dostarczane na czas w celu pełnego zadowolenia klientów. Zagadnienia, którymi zajmuje się nasze Koło, są jednym z elementów tej strategii, jak również nasze prace dyplomowe realizowane w WSK, powiązane z tą strategią.

● Jaki wpływ na zaangażowanie w utworzenie Koła miał Panów staż w WSK i jak wielu studentów kierowanych jest tam na praktyki/staż?

W skład zarządu naszego Koła wchodzi studenci-stażyści w WSK. Zarząd Koła został wybrany drogą głosowania na pierwszym walnym zgromadzeniu. Staże mają na celu - oprócz zdobywania doświadczenia zawodowego - nawiązanie współpracy firmy z Politechniką, wiedza bowiem zdobyta na uczelni może być tam wykorzystana w rzeczywistych warunkach przemysłowych.

Z drugiej strony, firma stawia konkretne wymagania dotyczące przygoto-

wania merytorycznego swoich przyszłych pracowników. Zakładając Koło, chcieliśmy powiązać te dwie sprawy, rozwijać wiedzę na temat systemów stosowanych w przemyśle i dzielić się praktyczną wiedzą zdobytą w trakcie stażu. Zarówno w ubiegłym, jak i w tym roku z naszej specjalności przyjęto na staż drogą rekrutacji 2 osoby.

● Jak oceniają Panowie przebieg stażu i jego rezultaty?

Bardzo pozytywnie. Staż trwał 2 lata, w pierwszym roku uczestniczyliśmy w serii wykładów prowadzonych przez fachowców z różnych dziedzin firmy, poznawaliśmy sposoby działania dużych firm z branży lotniczej od zarządzania po produkcję.



Inauguracja działalności Koła w sali Rady WEiI.

Fot. M. Misiakiewicz

Drugi rok poświęcony był realizacji pracy dyplomowej i poznawaniu firmy od tzw. kuchni w konkretnej jednostce WSK.

● Niewątpliwie, kierowani tam studenci mają znacznie ułatwiony start w przyszłe życie zawodowe. Co, Waszym zdaniem, najbardziej zasługuje na podkreślenie?

Zdobyte doświadczenie zawodowe przez te dwa lata stażu pozwoliło nam zaaklimatyzować się już w firmie, dzięki temu jesteśmy gotowi rozpocząć pracę od razu na konkretnym stanowisku pra-

cy. Kończąc staż w WSK, wiemy, czego się oczekuje i wymaga od nas jako przyszłych pracowników tej firmy i nie tylko. Wiemy też, czym moglibyśmy się zajmować w tej firmie.

● Ilu studentów zainteresowanych jest pracą w tym Kole?

Założycielami Koła było 18 studentów. Obecnie liczy ono już 23 członków. Po wakacjach będziemy zachęcać do przyłączenia się młodszych kolegów, szczególnie z obecnego trzeciego rocznika.

● Opiekunem Koła jest...

Opiekunem Koła jest Pan dr inż. Roman Tabisz, który bardzo pomógł nam

w założeniu Koła. Należy podkreślić, iż większość studentów, członków naszego Koła, zachęca do przystąpienia tematyka przedmiotów dodatkowych prowadzonych przez dr. R. Tabisza.

● Na czym polega działalność Koła od momentu jego utworzenia?

Podczas spotkań dzielimy się nawzajem doświadczeniami w tej dziedzinie oraz naszymi osiągnięciami i problemami naszych prac dyplomowych. Uczestniczyliśmy w konferencji dotyczącej systemów pomiarowych prowadzonej przez przedstawicieli fir-

my "Keithley". W przyszłości chcemy również zwiedzać inne firmy, z którymi chcemy nawiązać współpracę.

● Kto może być członkiem koła naukowego pomiarowców "6sigma"?

Jest to koło studenckie całego Wydziału Elektrotechniki i Informatyki. W naszym Kole mogą działać i działają studenci obydwu kierunków studiów i wszystkich specjalności, którzy są zainteresowani pracą w Kole i akceptują jego zatwierdzony statut.

● Plany na przyszłość?

Powiększyć Koło. Chcemy zachęcić młodszych kolegów tematyką Koła, aby przetrwało po ukończeniu przez nas studiów, a doświadczenia zdobyte w ramach Koła były ciągle przekazywane młodszy rocznikom. Chcemy również nawiązać współpracę z firmami, szczególnie z regionu Podkarpacia.



Rozmawiali: M. Pondo (z lewej) i M. Piwko.

Fot. M. Olejnik

● Dziękując za rozmowę, życzę Panom wielu sukcesów w rozwijaniu tej

cennej idei, a także w przyszłej pracy zawodowej.

My również dziękujemy za rozmowę.

Marta Olejnik

Kosmiczne tyczenie

W dniu 2 czerwca 2006 r. na terenie miasteczka akademickiego PRZ odbył się pokaz najnowszego sprzętu geodezyjnego. Imprezę przygotowało i zorganizowało Naukowe Koło Geodetów

GL©B z Wydziału Budownictwa i Inżynierii Środowiska, którego opiekunem jest st. wykładowca Jerzy Gajdek. Główną atrakcją pokazu było sprawdzenie i wytyczenie punktów pod budo-

wę krytej pływalni za pomocą satelitarne odbiornika Hiper Pro japońskiej firmy Topcon. Punkty obrysu pływalni studenci GL©B-u wytyczyli wcześniej metodą klasyczną (biegunową). Teraz dzięki systemom GPS i GLONASS możliwe było sprawdzenie tego wytyczenia, a raczej sprawdzenie, czy dane z tych systemów pozwolą "trafić" na uprzednio wytyczone punkty. Eksperyment się udał, stwierdzono bowiem różnice na wcześniej wytyczonych punktach zawierające się w przedziale 5-25 mm.

Systemy satelitarne są jedną z najprężniej rozwijających się dziedzin geodezji. Odbiornik Hiper Pro wykorzystuje zarówno amerykańskie satelity GPS, jak i rosyjskie GLONASS, a w niedalekiej przyszłości również będą to europejskie satelity GALILEO. Niestety, chociaż ich precyzja pomiaru jest bardzo duża, mierzą już z dokładnością do 1 cm, to poważną barierą w ich szerszym stosowaniu jest cena, ponieważ najtańszy kosztuje



Kosmiczne tyczenie to nieodległa przyszłość.

Fot. M. Misiakiewicz

100 tys. zł. Jednak mimo tej wysokiej ceny, ich sprzedaż rośnie z roku na rok dwukrotnie. Firmy geodezyjne zdają sobie sprawę z tego, że dzięki temu zwiększają swoją wydajność nawet 5-krotnie. Do obsługi Hiper Pro wystarczy jedna osoba i co najważniejsze, prace wytyczeniowe (realizacyjne) można prowadzić też po zapadnięciu zmroku, co ma kapitalne znaczenie w odrabianiu zaległości w budowie autostrad. Odbiorniki mają również nieograniczony dostęp do internetu, dzięki czemu wyniki pomiaru można od razu przesłać e-mailem do dowolnego miejsca w Polsce.

Oprócz odbiorników GPS, oddziały firmy Topcon warszawski i rzeszowski udostępniły też kilka innych atrakcyjnych "cacek". Studenci mogli poznać takie dzieła techniki, jak laserowe niwelatory, samonaprowadzające tachymetry czy podręczne zminiaturyzowane dalmierze. Całej zabawie przyglądało się liczne grono studentów oraz przedstawiciele kilku rzeszowskich firm budowlanych i administracji geodezyjnej.

Mateusz Sobek
wiceprezes GL©BU

Konkurs na najlepszą pracę z wykorzystaniem programu STATISTICA

Konkurs na najlepszą pracę doktorską i magisterską przygotowaną z zastosowaniem narzędzi statystyki i analizy danych zawartych w programach z rodziny Statistica jest organizowany corocznie przez firmy StatSoft Inc. i StatSoft Polska. Celem konkursu jest promocja autorów najlepszych prac korzystających z metod analizy danych oraz popularyzacja umiejętności stosowania nowoczesnych narzędzi analitycznych zawartych w programach z rodziny Statistica.

W ósmej edycji, zorganizowanej w 2005 r., na konkurs nadesłano ponad 30 prac pochodzących z różnych dziedzin badań naukowych. Nagrodzono trzy prace w kategorii prac magisterskich. W kategorii prac doktorskich Komisja najwyższej oceniła pracę dr. inż. Janusza Konkola (adiunkta w Zakładzie Inżynierii Materiałowej i Technologii Budownictwa Politechniki Rzeszowskiej) zatytułowaną *Zastosowanie analizy struktury do oceny właściwości betonów*. Promotorem nagrodzonej pracy był dr hab. inż. Grzegorz Prokopski, prof. PRz. Oprócz nagrody dla autora i promotora pracy Wydział Budownictwa i Inżynierii Środowiska Politechniki Rzeszowskiej promujący pracę otrzyma roczną 15-stanowiskową akademicką licencję Statistica.

Gratulujemy Autorowi i Promotorowi oraz zapraszamy zainteresowane osoby do udziału w dziewiątej edycji konkursu w 2006 r.

Jadwiga Kaleta

Redakcja miesięcznika "Forum Akademickie" ogłasza drugą edycję konkursu na artykuł popularnonaukowy

SKOMPLIKOWANE I PROSTE MŁODZI UCZENI O SWOICH BADANIACH

Honorowy patronat nad konkursem objął
prof. Michał Seweryński, minister nauki i szkolnictwa wyższego.

W konkursie mogą wziąć udział **pracownicy naukowcy uczelni i instytutów badawczych oraz doktoranci**, którzy nie ukończyli 35. roku życia.

Artykuły powinny dotyczyć **własnych badań naukowych uczestników konkursu lub badań, w których brali udział**. Na konkurs będą przyjmowane teksty w języku polskim o objętości **10-12 tys. znaków** (ze spacjami) w trzech egzemplarzach opatrzonych godłem (tekstowym lub graficznym).

Można dołączyć fotografie i rysunki obrazujące badania.

Do prac należy dodać zaklejoną kopertę z godłem zawierającą dane osobowe autora (imię, nazwisko, wiek, stopień naukowy, adres, numer telefonu, adres e-mail) i krótką notę o przebiegu pracy naukowej.

Prace prosimy przysyłać pod adresem redakcji **do 30 listopada 2006 r.** z dopiskiem "Konkurs" (liczy się data stempla pocztowego).

Rozstrzygnięcie konkursu nastąpi w **grudniu 2006**.

NAGRODY:

- I nagroda:** laptop, ufundowany przez Związek Banków Polskich, oraz weekend w pałacu Wiejce www.wiejce.pl dla dwóch osób, w apartamencie z wyżywieniem, o wartości 1200 zł, ufundowany przez firmę Horizon Travel, www.horizon-travel.pl, profesjonalnego organizatora konferencji i twórcę portalu organizatorów konferencji (www.conféro.pl).
- II nagroda:** 2 noclegi w hotelu St. George w Kudowie Zdroju www.kongrescentrum.pl (dla 2 osób, ze śniada-

niem, obiadowaniem i 2 zabiegami w klinice Beauty and Spa), ufundowana przez Horizon Travel, oraz nagroda pieniężna 2000 zł ufundowana przez firmę Carl Zeiss sp. z o.o., dostawcą sprzętu mikroskopowego i oprogramowania do analizy obrazu.

- **III nagroda:** weekend w hotelu Qubus 4* w Krakowie www.qubushotel.com (dwa noclegi dla dwóch osób, ze śniadaniem), ufundowana przez Horizon Travel, oraz nagroda pieniężna ufundowana przez Millipore, producenta sprzętu do filtracji laboratoryjnej i przemysłowej.

WYRÓŻNIENIA:

Każdy laureat trzech równorzędnych wyróżnień otrzyma trzy komplety nagród ufundowanych przez SAS Institute, światowego lidera w zakresie Business Intelligence:

Oprogramowanie SAS Learning Edition

<http://support.sas.com/rnd/le/index.html>

JMP IN

<http://www.sas.com/apps/pubscat/bookdetails.jsp?catid=1&pc=70035>

Dwie dowolne książki z SAS Publishing, zgodnie z zainteresowaniami laureata

<http://www.sas.com/apps/pubscat/welcome.jsp>

Kursy on-line: SAS Self-Paced e-Learning

Nagroda dla jednej osoby ma wartość ponad 2000 zł.

Najlepsze artykuły zostaną nagrodzone i opublikowane w "Forum Akademickim".

W jury zasiądą znani popularyzatorzy nauki.

Teksty nadesłane na konkurs nie będą zwracane.

Szczegółowe informacje:

Grzegorz Filip

tel.: (0-81) 524 02 55, 528 08 22-23.

Regulamin konkursu na stronie internetowej www.forumakad.pl

VI wystawa potargowa IPS w naszej uczelni



Otwarcie wystawy przez prodziekana ds. nauki WBMiL prof. PRz Andrzeja Tomczyka.

Fot. M. Misiakiewicz

W dniach od 30 maja do 1 czerwca 2006 r. w sali posiedzeń Rady Wydziału Budowy Maszyn i Lotnictwa odbyła się kolejna wystawa naukowej książki zagranicznej, zorganizowana przez International Publishing Service przy współudziale Biblioteki Głównej PRz. Zaprezentowanych zostało przeszło 500 tytułów, z których znaczną część stanowiły dezyderaty pracowników PRz. Mimo ograniczonych środków finansowych zakupiono około 100 pozycji. Sześćdziesiąt dwie książ-



Zainteresowanie wystawą było duże.

Fot. M. Misiakiewicz

Wystawie towarzyszyła prezentacja podręczników akademickich z zastosowaniem nowych technologii grupy wydawniczej Pearson Education, wspomagających dydaktykę w szkole wyższej.

Organizatorzy stwierdzają z ogromną satysfakcją, że impreza cieszyła się niekwestionowanym zainteresowaniem środowiska naukowego Politechniki Rzeszowskiej.

Elżbieta Kałuża



Na pierwszym planie od lewej: p. Barbara Gębka (IPS – organizator wystawy), prof. PRz Romana Śliwa i p. Dorota Murawska (Pearson Education).

Fot. M. Misiakiewicz

Władze ZNP na nową kadencję

W dniu 24 maja 2006 r. odbyło się Walne Zebranie Związku Nauczycielstwa Polskiego w naszej uczelni, w czasie którego wybrano na nową kadencję zarząd w składzie:

- ▶ dr inż. Władysław Proszak - przewodniczący,
- ▶ dr inż. Julian Koziół - wiceprzewodniczący,
- ▶ Krystyna Karmelita - sekretarz,
- ▶ członkowie: mgr inż. Halina Nycz, dr inż. Jan Mróz, dr inż. Artur Stec.

W skład Komisji Rewizyjnej wchodzi:

- ▶ mgr inż. Witold Gawlik,
- ▶ dr Wiesław Stępień,
- ▶ mgr inż. Piotr Szałański.

W wymienionym składzie zarząd działać będzie do 2010 r.

Krystyna Karmelita

0 puchar Rektora w skokach przez przeszkody

27 i 28 maja br. na stadionie "Resovii" po ponad 70-letniej przerwie odbyły się międzynarodowe zawody w skokach przez przeszkody. Brali w nich także udział zawodnicy z zagranicy, m.in. z Włoch, Słowacji, Ukrainy, Białorusi.

Mimo nie najlepszej pogody widownia była liczna, ponieważ organizatorzy zawodów skutecznie zadbałi o szeroką reklamę tej imprezy w środkach masowego przekazu. Oprócz konkursów skoków można było przejechać wierzchem na koniu huculskim lub skorzystać z przejażdżki bryczką.



Jeździec i koń w pokonywaniu przeszkód.

Fot. M. Misiakiewicz

Głównym organizatorem zawodów był Uniwersytet Rzeszowski (stąd ich akademicki charakter) oraz Jeździecki Klub Sportowy "Pogórze", a do grona sponsorów nagród włączyła się Politechnika Rzeszowska. Wśród nagród do zdobycia były m.in. puchary rektorów Politechniki Rzeszowskiej i Uniwersytetu Rzeszowskiego. Puchar Rektora Politechniki Rzeszowskiej zdobył absolwent naszej uczelni Sławomir Uchwat, reprezentant JKS "Pogórze".



Anna Worosz

Sławek Uchwat - zdobywca pucharu Rektora PRz, z prawej prorektor Leszek Woźniak.

Fot. M. Misiakiewicz



P R A S A O P O L I T E C H N I C E



Debata o przyszłości lotniska w Jasionce – informuje GW z 25

maja 2006 r. W redakcji GW odbyła się z udziałem władz samorządowych województwa podkarpackiego debata nt. przyszłości lotniska w Jasionce. Ze strony PRz w debacie uczestniczył prof. J. Gruszecki z WBMiL. "Zaproszeni goście nie mieli wątpliwości, że budowa nowego terminalu na podrzeszowskim lotnisku jest kluczem do tego by mogło się rozwijać".

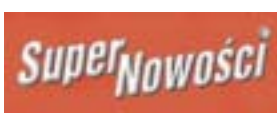
Zaloguj się na Politechnikę – proponuje GW z 27 maja 2006 r. "W tym roku po raz pierwszy kandydaci na Politechnikę Rzeszowską, by złożyć podanie, w ogóle nie będą musieli się pojawić na uczelni. Rusza elektroniczna rekrutacja". W nowym roku akademickim studenci PRz otrzymają też **elektroniczne legitymacje** studenckie – informuje w tym samym numerze GW.

Międzynarodowe skakanie na Resovii – donosi GW z 29 maja 2006 r. Zawody w skokach przez przeszkody, zorganizowane przez Uniwersytet Rzeszowski i JKS "Pogórze", to nowość w Rzeszowie. 27 i 28 maja br. po ponad 70 latach odbyły się na stadionie Resovii międzynarodowe zawody w tej konkurencji. W konkursie o puchar rektora Politechniki Rzeszowskiej zwyciężył Sławomir Uchwat, absolwent Wydziału

Zarządzania i Marketingu PRz. Podobne informacje przekazały "Super Nowości" i telewizja regionalna.

Politechnika wyróżniła swoich najlepszych studentów – informuje GW z 14 czerwca 2006 r. 13 czerwca br. w Klubie Studenckim PLUS odbyło się uroczyste wręczenie nagród rektora 116 studentom naszej uczelni. Wśród najlepszych znalazła się wychowana w tradycji lotniczej Aneta Wójcik z Bydgoszczy – studentka III roku pilotażu na WBMiL.

Politechnika się rozrasta – czytamy w GW z 27 czerwca 2006 r. "Na Politechnice Rzeszowskiej właśnie powstał nowy Wydział Matematyki i Fizyki Stosowanej. To szósty wydział na tej uczelni". Podobną informację zamieścił w lipcowym wydaniu "Nasz Dom". O powołaniu nowego wydziału piszemy na str. 4. GP.



Mokre Dni Rzeszowa – czytamy w SN z 6 czerwca 2006 r. "W niedzielnym koncercie na scenie w Rynku zatańczył m.in. Zespół Pieśni i Tańca "Połoniny". Od lat działający na uczelni zespół folklorystyczny "Połoniny" uświetnia wiele miejskich i regionalnych uroczystości, regularnie uczestniczy w organizowanych

przez władze miasta Dniach Rzeszowa, w kraju i w świecie znakomicie promuje macierzystą uczelnię.

Elektroniczna politechnika – informują SN z 1 czerwca 2006 r. "Bez stosu podań i druków. Tak od tego roku będzie wyglądała rekrutacja na Politechnikę Rzeszowską. Wystarczy zasiąść przed komputerem i zarejestrować się na wybranym kierunku". Kandydaci niemający dostępu do komputera mogą osobiście się zgłosić na uczelnię. Oprócz wprowadzenia systemu internetowej rekrutacji na studia, uczelnia w nowym roku akademickim wprowadza elektroniczne legitymacje studenckie. "Od października br. uczelnia wprowadzi również nowe legitymacje. Na razie elektroniczną wersję dostaną studenci pierwszego roku" – czytamy. O wprowadzeniu elektronicznej legitymacji poinformowały także "nowiny".

Ważna nie tylko średnia – czytamy w SN z 16 czerwca 2006 r. "Kwiaty, dyplomy i kwitek do uczelnianej kasy otrzymali najlepsi studenci Politechniki Rzeszowskiej. W tym roku akademickim nagrody rektora otrzymało aż 116 osób". Nagrody przyznawane są za działalność naukową, organizacyjną, sportową i kulturalną. "O otrzymaniu wyróżnienia decyduje nie tylko średnia ocen, choć dość często bywa tak, że wysokie oceny idą w parze z innymi

talentami" – poinformował na łamach prorektor ds. nauczania prof. Leszek Woźniak.

Naukowcy w Rzeszowie – informują SN z 22 czerwca 2006 r. w związku z odbywającą się w naszej uczelni międzynarodową konferencją pt. "Konstrukcje metalowe". "W programie są sesje plenarne i tematyczne. Zostanie ogłoszonych 111 referatów, których współautorami są naukowcy z 26 krajów, m.in. Australii, Japonii, Bułgarii, Chorwacji, Grecji, Węgier, Włoch, Iranu, Niemiec, USA. Jest to już XII edycja tej prestiżowej konferencji. W tym roku organizuje ją Politechnika" – czytamy. Podobne informacje zamieścił dziennik "nowiny".

Rektor politechniki profesorem – donoszą SN z 22 czerwca 2006 r. "Andrzej Sobkowiak, rektor Politechniki Rzeszowskiej, otrzymał tytuł naukowy profesora. Nominację wręczył mu prezydent Lech Kaczyński, we wtorek (20 bm.)". Podobną informację zamieścił dziennik "nowiny". Szerzej o nominacji na str. 8 GP.

Indeksy czekają – czytamy w SN 6 lipca 2006 r. "Na Politechnice Rzeszowskiej została utworzona nowa jednostka. Jest nią Wydział Matematyki i Fizyki Stosowanej. Na wydziale tym można studiować matematykę, specjalność nauczycielską z informatyką lub matematykę ze specjalnością zastosowania matematyki w ekonomii oraz fizykę techniczną, specjalność fizyczne podstawy diagnostyki i miernictwa". Informację pt. "Nowy wydział" zamieścił również "Nasz Dom" 20 lipca br.

Nie będzie likwidacji kierunków – informują SN z 9 sierpnia 2006 r. "Zakończyła się rekrutacja na studia dzienne. Uczelnie przeliczyły przyszłych studentów. Na Politechnice Rzeszowskiej jest o 20 proc. mniej kandydatów niż w ub.r. Uczelnia nie przewiduje jednak likwidacji kierunków. Do 15 września trwa dodatkowo nabór na studia dzienne". Powodem zmniejszenia liczby kandydatów jest niż demograficzny i nowa matura. Rektor A. Sobkowiak zapewnił, że uczelnia nie spocznie na laurach i wciąż poszerza liczbę kierunków i specjalności cieszących się zainteresowaniem kandydatów.

Ciepłej i oszczędniej – informują SN z 25 sierpnia 2006 r. "10 milionów złotych otrzymała Politechnika Rzeszowska na termoizolację jednego ze swoich budynków dydaktycznych. Prace rozpoczną się jeszcze w tym roku i potrwać trzy lata" – czytamy. Środki na ten cel pochodzące z MNiSzW przeznaczone zostaną na docie-

plenie bud. L i modernizację centralnego ogrzewania tamże.

Studenci szukają stancji – informują SN z 30 sierpnia 2006 r. Samorząd Studencki PRz od wielu lat prowadzi skuteczną akcję "Pokój dla żaka", informując przy okazji o oczekiwaniach studentów i właścicieli wynajmowanych mieszkań.



Student z elektroniczną kartą – informują "nowiny"

z 29 maja 2006 r. "Politechnika Rzeszowska jako pierwsza w kraju uczelnia publiczna wprowadzi od przyszłego roku akademickiego elektroniczną legitymację studentką. Przetarg na wykonanie całego systemu wygrała firma OPTeam z Rzeszowa" – czytamy.

Nie żerujcie na młodych ludziach – apelują "nowiny" z 30 maja 2006 r. "Maturzyści, którzy składają podania na studia, są przerażeni wysokością opłat wstępnych. Uczelnie mogą żądać od 80 zł do 150 zł od podania. Jeśli ktoś nie dostanie się na wybrany kierunek, pieniądze przepadną". W ub. roku opłata na wybrany kierunek studiów w PRz wynosiła 80 zł. W tym roku, na podstawie decyzji MNiSzW, zwiększona została do 85 zł.

Miejsce na basen wskażą satelity – donoszą "nowiny" z 31 maja 2006 r. "Studenci studiów dziennych PRz już wyznaczyli te punkty metodą tradycyjną" – poinformował na łamach dziennika starszy wykładowca Jerzy Gajdek. Centrum Dydaktyczno-Sportowe PRz to pierwszy budynek w Rzeszowie, którego kubaturę wyznaczono z użyciem sygnałów nadawanych przez rosyjskie i amerykańskie satelity. Pokaz zorganizowano we współpracy z warszawską firmą TOPCON. Powtórzenie informacji pt. "Basen wskażą satelity" ukazało się 1 czerwca br.

Bez dodatkowych egzaminów – informują "nowiny" z 31 maja 2006 r. "Politechnika Rzeszowska nie planuje dodatkowych egzaminów dla kandydatów na studia. Maturzyści, którzy nie zdawali matury z wymaganego na dany kierunek przedmiotu, dostaną z niego zero punktów". O przyjęciu na studia w PRz decyduje od wielu lat konkurs świadectw.

Satelity na usługach studentów – czytamy w "nowinach" z 6 czerwca 2006 r. "Studenci Politechniki Rzeszowskiej z Koła Naukowego Geodetów GLOB wytyczyli punkty pod budowę krytej pływalni. Zrobili

to dzięki sygnałom nadawanym przez amerykańskie satelity GPS i rosyjskie GLO-NASS". Podobne informacje zamieściły SN.

Spełniły się marzenia rzeszowskich chemików – czytamy w "nowinach" z 22 czerwca 2006 r. "Przypomina raketę kosmiczną. Jest najnowocześniejszy na świecie. Spektrometr wart 3 mln zł – o to urządzenie do badań chemicznych wzbogaciła się Politechnika Rzeszowska". Wydarzenie odnotowane zostało 23 czerwca br. na łamach GW. Szerzej na ten temat na str. 18 GP.

Politechnika ma nowych profesorów – informują "nowiny" z 27 czerwca 2006 r. "Prezydent Lech Kaczyński nadał Bogumiłowi Bieniaszowi oraz Januszowi Rakowi z Politechniki Rzeszowskiej tytuły naukowe profesorów nauk technicznych". Szerzej o nominacji na str. 9-12 GP.

Sukces – informują "nowiny" z 6 lipca 2006 r. "Prof. Włodzimierz Kalita z Politechniki Rzeszowskiej został uhonorowany Pierścieniem Zasługi przez Fachhochschule Südwestfalen, Hochschule für Technik und Wirtschaft". Podobną informację zamieścił w lipcowym wydaniu "Nasz Dom". Szerzej o wyróżnieniu piszemy na str. 21.

Zaczyna się walka o indeksy – donoszą "nowiny" 12 lipca 2006 r. Największym zainteresowaniem kandydatów na studia w PRz – informuje rzecznik uczelni – cieszą się kierunki: informatyka, budownictwo oraz zarządzanie i marketing. W artykule pt. "O indeksy trzeba walczyć" z 14 lipca br. "nowiny" informują, że "Politechnika przygotowała ponad 5,5 tys. indeksów na 15 kierunkach, z czego 3 tys. studentów na studia dzienne".

Ten ranking odstrasza przyszłych studentów – czytamy w "nowinach" 22 sierpnia 2006 r. "Ogólnopolski DZIENNIK w rankingu *Uwaga! Te kierunki mogą być zamknięte* wymienił Uniwersytet i Politechnikę Rzeszowską oraz uczelnie z Przemysła i Tyczyna. Rektorzy są zaskoczeni tą nieprawdziwą informacją". W raporcie o uczelniach zdyskredytowano Wydział Zarządzania i Marketingu, a jego autor oparł się na danych sprzed 3 lat. Sprawę wyjaśnił na łamach DZIENNIKA przewodniczący PKA na korzyść WZiM.

Uczelnie nie czekają na "maturzystów Giertycha" – czytamy w "nowinach" z 25 sierpnia 2006 r. "Maturzyści z amnestii wciąż nie mają świadectw. Minister edukacji nie podpisał rozporządzenia i nie wiado-

mo, kiedy to zrobi. Uczniowie nie mogą więc składać dokumentów na studia". Zakończenie naboru na studia w PRz upływa z dniem 15 września 2005 r., co pozwala sądzić, że miejsca na najbardziej atrakcyjnych kierunkach będą zajęte nawet w przypadku zorganizowania dodatkowego naboru.

DZIENNIK POLSKI

U nas już ekstraklasa – informuje DzP z 5 czerwca 2006 r. "Międzynarodowe zawody w skokach przez przeszkody wzbudziły ciekawość wielu rzeszowian. Rozmachem imprezy zorganizowanej w tym mie-

ście po raz pierwszy od lat 30. ubiegłego stulecia zaskoczeni byli sami jeźdźcy". W czasie zawodów rozegrano m.in. konkurs o puchar rektora Politechniki Rzeszowskiej.

*Opracowanie
Marta Olejnik*

Ósme POKAZY z FIZYKI

W dniach 18-19 maja 2006 r. pracownicy Katedry Fizyki Politechniki Rzeszowskiej, wspólnie z członkami Polskiego Towarzystwa Fizycznego (oddziały w Lublinie i Rzeszowie) oraz Fundacji Nauka dla Przemysłu i Środowiska, już po raz ósmy zorganizowali pokazy doświadczeń z fizyki dla uczniów szkół regionu podkarpackiego, kandydatów na studia i studentów.

było więcej niż miejsc na sali, a więc nie wszyscy chętni mogli obejrzeć ciekawe zjawiska fizyczne.

Pokazy pozwoliły powiązać znane z podręczników prawa fizyki ze zjawiskami występującymi w otaczającym nas świecie i uświadomić, że prawa te określone zostały przez naturę, a w wyniku badań naukowych jedynie opisano je za pomocą reguł i formuł matematy-

cieczy i gazów. Dzięki wielu zestawom pokazowym o zamkniętym obiegu wody można było obserwować eksperymenty dotyczące praw hydrostatyki i hydrodynamiki. Między innymi zilustrowano: prawo Archimedesesa, prawo Pascala, wypływy i przepływy płynów, studnię artezyjską, paradoks hydrostatyczny i nurka Kartezjusza. W zachwyty wprawiło obserwatorów doświadczenie ze słókiem wypełnionym wodą, z którego po odwróceniu do góry dnem woda się nie wylewała. Następowoło to tylko po okrzyku publiczności "wylej się wodo".

Mgr Krzysztof Kiszczak (UMCS) prezentował doświadczenia z elektrostatyki. Przedstawione eksperymenty pozwalały obserwatorowi prześledzić i zrozumieć szereg zjawisk spotykanych w życiu codziennym i, mamy nadzieję, zrozumieć, a także zmienić sąd o tej "strasznej" dziedzinie wiedzy. Do bardziej widowiskowych pokazów z elektrostatyki można zaliczyć zjawiska występujące w obszarze działania silnych pól elektrycznych. Niektóre z prezentowanych doświadczeń mogły zaniepokoić osoby zapraszane do pomocy w pokazach. Aby unaocznić kształt pola elektrycznego powodującego unoszenie się wstążeczek na czapeczce włożonej na głowę zaproszonego widza, trzeba podłączyć go do źródła potencjału o wartości blisko 50000 V. Na ogół nieświadomi jesteśmy tego, że podobne efekty towarzyszą nam podczas czesania suchych włosów czy ściągania z siebie sweterka wykonanego z włókna syntetycznego. Zarówno nasza odzież, grzebień, jak i włosy mogą łatwo się ładować elektrycznie do potencjału rzędu tysięcy



Dr T. Więcek symuluje start rakiety wykonanej z butelki plastikowej.

Fot. własna

Pokazy odbywały się w sali S-1 Zespołu Sal Wykładowych Politechniki Rzeszowskiej przy al. Powstańców Warszawy 10. Chociaż odbyły się one w maju br., a nie w zwyczajowym czerwcowym terminie, cieszyły się ogromnym zainteresowaniem widzów. W szczególności chętnych do udziału w seansach o godz. 8, 10 i 12 zawsze

cznych. Ta opinia jest zapewne źródłem poglądu, że fizyka jest przedmiotem trudnym, chociaż ciekawym.

Tematyka pokazów obejmowała: mechanikę, elektrostatykę, właściwości ciał w niskiej temperaturze, a także właściwości cieczy i gazów. Dr Zdzisław W. Zarębski (UMCS) bardzo interesująco przedstawiał właściwości

woltów. Należy podkreślić, że wszystkie eksperymenty, nawet te z zastosowaniem bardzo wysokiego napięcia, prowadzone były w sposób zapewniający pełne bezpieczeństwo zarówno widzów, jak i prowadzących prezentacje, o czym najlepiej świadczy uśmiechnięta, aczkolwiek nieco zaskoczona mina młodej uczestniczki eksperymentu (na załączonej fotografii).

Prof. dr hab. Karol Krop wraz z mgr. Marcinem Kowalikiem i panem Emilem Pękałą (Katedra Fizyki PRz) demonstrowali w temperaturze ciekłego azotu, tj. w temperaturze 77 K, zachowanie się ciał stałych, takich jak rtęć, guma, ołów, oraz gazów, takich jak argon, hel i dwutlenek węgla. Został skroplony argon i zestalony dwutlenek węgla. Skroplono także powietrze i pokazano, że jest ono wzbogacone w ciekły tlen. W temperaturze ciekłego azotu pokazano wyraźnie widoczną w ciemności fluorescencję skorupki jajka wywołaną naświetlaniem ultrafiole-

tem. W temperaturze pokojowej tego zjawiska nie można zaobserwować.

Prawa zachowania pędu, momentu pędu i energii oraz zastosowanie prawa Bernoulliego, a także rurę Reijkiego głośno trąbiącą podczas przepływu podgrzanego powietrza przedstawili dr Tadeusz Jasiński i dr inż. Tomasz Więcek (Katedra Fizyki PRz).

W pokazach brali udział również studenci pierwszego roku *fizyki technicznej* - ciągle jeszcze nowego kierunku studiów prowadzonych w Politechnice Rzeszowskiej.

Pokazy zaszczylił swą obecnością prorektor ds. nauczania prof. dr hab. inż. Leszek Woźniak, a red. Grażyna Bochenek z Polskiego Radia Rzeszów przeprowadziła wywiady z uczestnikami pokazów i ich organizatorami. W dwudniowych pokazach wzięły udział blisko trzy tysiące osób z ponad 70 szkół województwa podkarpackiego. Po każdym seansie młodzież oraz opiekunowie dziękowali organizato-



Fot. własna

rom i wykonawcom za bardzo ciekawe pokazy oraz wyrażali nadzieję, że następne będą równie atrakcyjne jak obecne.

Tadeusz Jasiński
Tadeusz Paszkiewicz

Ciąg dalszy ze str. 42

Turcja - kraj kontrastów i egzotyki



Dziewczeta w tradycyjnych chustach.

Fot. własna

Pokazy z fizyki



Otwarcie pokazów przez prorektora ds. nauczania - prof. L. Woźniaka (w środku).



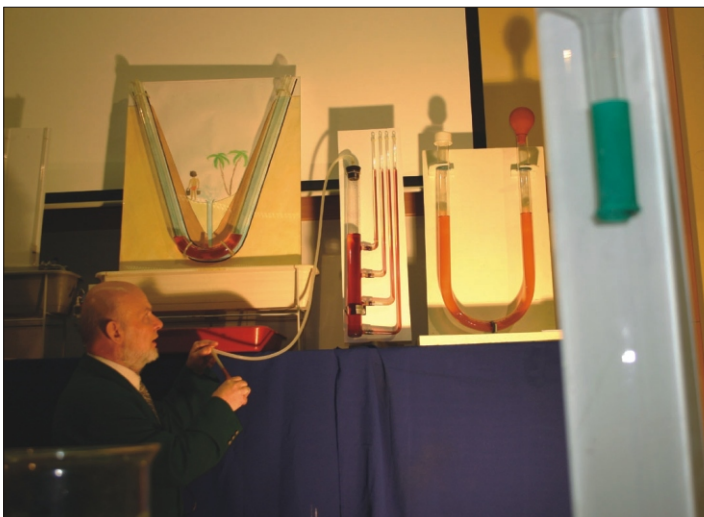
Mgr K. Kiszczak prezentuje doświadczenia z elektrostatyki.



Demonstracja zasady zachowania momentu pędu przez dr. T. Jasińskiego.



Zabawa z ciekłym azotem, z lewej prof. K. Krop.



Dr Z. Zarębski i prawo Pascala.



Sala S-1 wypełniona była po brzegi. W II rzędzie od lewej prof. T. Paszkiewicz, kierownik Katedry Fizyki.

Ruszajmy się

Sport Akademicki

Puchar dla Mistrza

Finał Pucharu Polski w tenisie stołowym został zorganizowany przez Uczelnię AZS w hali PRz w dniach 10-11 czerwca br. Oprócz naszego beniaminka zgromadził trzy



Puchar Polski wręcza Wiceprezydent Rzeszowa R. Winiarski.

czołowe drużyny ekstraklasy LKS ROBEN ODRA GŁOSKA Księginice (Mistrz Polski) KS TUR RAVAK DARTOM Jaktorów (brązowy medalista) i MKSTS TRASKO Ostrzeszów (szóste miejsce). W półfinale nasz zespół nie sprostał obecnemu mistrzowi kraju i późniejszemu zdobywcy Pucharu Polski z Księginic, a w meczu o trzecie miejsce przegrał 1:4 z MKSTS TRASKO Ostrzeszów.

Zakończenie sportowego roku akademickiego

W środowe popołudnie 7 czerwca br. spotkali się przy ognisku sportowcy, działacze i sympatycy AZS-u, by podsumować kończący się rok akademicki i pożegnać sportowców kończących studia. Koleżanki i koledzy (35 osób), którzy przez pięć lat godnie reprezentowali barwy AZS i PRz, otrzymali z rąk prorektorów prof. T. Markowskiego i prof. L. Woźniaka listy gratulacyjne oraz pamiątkowe plakietki i klubowe koszulki.

Obecny był również na imprezie szef firmy Bać-Pol - pan Leszek Bać - główny sponsor drużyny tenisa stołowego AZS PRz. Pan Bać wręczył zawodnikom, którzy wywalczyli awans do ekstraklasy, koperty, i z tego co wiemy - nie była to korespondencja. Po części oficjalnej, już na luzie, przy grillu i piwie wspominaliśmy wydarzenia miniego roku i snuliśmy plany na przyszłość do późnych godzin nocnych.

Nagrody Rektora PRz

We wtorek 13 czerwca w Klubie Studenckim PLUS, jak co roku najlepszych z najlepszych w nauce, sporcie i działalności organizacyjnej na rzecz środowiska akademickiego PRz spotkali się z Rektorem prof. A. Sobkowiakiem. JM Rektor serdecznie pogratulował wyróżnionym studentom oraz życzył dalszych sukcesów. Po części oficjalnej spotkał się na krótko z grupą sportowców i działaczy. Wyraził zainteresowanie naszymi osiągnięciami i problemami, zapewnił również, że sport akademicki będzie mógł liczyć na pomoc władz uczelni w miarę skromnych obecnie możliwości finansowych. W tym roku grupa 19 osób związanych ze sportem akademickim wyróżniona została Nagrodą Rektora PRz.



JM Rektor w rozmowie z M. Balaną, pierwszą kolarzką PRz.



Sportowcy AZS. Na pierwszym planie J. Czech "złoty" pływak.

Tekst i fot. Stanisław Kolodziej

Autorzy tekstów

- dr hab. inż. Dorota Antos, prof. PRz - Prodziekan WCh
- mgr inż. Jerzy Bakunowicz - WBMiL
- mgr inż. Sylwia Dziedzic - WZiM
- Tadeusz Chwalczyk - Klub Seniorów Lotnictwa w Świdniku
- mgr inż. Jerzy Gajdek - WBiIŚ
- prof. dr hab. inż. Henryk Galina - Dziekan WCh
- mgr inż. Lidia Galda - WBMiL
- dr Tadeusz Jasiński - WMiFS
- mgr inż. Tomasz Kaczmarski - CZ RMSK
- prof. dr hab. inż. Galyna Kalda - WBiIŚ
- dr hab. inż. Jan Kalembkiewicz, prof. PRz - WCh
- dr inż. Jadwiga Kaleta - WBiIŚ
- mgr Elżbieta Kaluża - Dyrektor Biblioteki Głównej
- dr Stanisława Kanas - WMiFS
- Krystyna Karmelita - Kancelaria Uczelni
- mgr Urszula Kluska - Dział Współpracy z Zagranicą
- mgr Stanisław Kolodziej - SWFiS
- dr hab. inż. Aleksander Kozłowski, prof. PRz - Prorektor ds. Współpracy Międzynarodowej i Regionalnej
- dr hab. inż. Ludomir Laużański, prof. PRz - Prodziekan WZiM
- dr inż. Grzegorz Masłowski - WEiI
- mgr Marta Olejnik - Redaktor Naczelny "GP"
- mgr Barbara Pasaman - Dział Nauczania
- prof. dr hab. Tadeusz Paszkiewicz - Dziekan WMiFS
- dr hab. inż. Paweł Pawlus, prof. PRz - WBMiL
- mgr Agnieszka Pikor - Sekretariat Rektora
- mgr Joanna Ruszel - Dział Współpracy z Zagranicą
- Mateusz Sobek - Student WBiIŚ
- dr inż. Dorota Stadnicka - WBMiL
- mgr inż. Bronisław Świder - Samodzielna Sekcja Rozwoju Kadry Naukowej
- dr inż. Andrzej Trytek - WBMiL
- prof. dr hab. Elżbieta Walajtys-Rode - WCh
- dr inż. Jolanta Warchoń - WBiIŚ
- prof. dr hab. inż. Stanisław Wołowicz - WCh
- mgr Anna Worosz - Dział Współpracy z Zagranicą
- prof. dr hab. inż. Leszek Woźniak - Prorektor ds. Nauczania
- mgr inż. Bożydar Ziółkowski - WZiM

Gazeta Politechniki

Zespół redakcyjny

Stanisława Duda
Marcin Gebarowski
Cecylia Heneczowska
Jadwiga Kaleta
Marta Olejnik
Jolanta Plewako
Mieczysław Płocica
Bronisław Świder

Adres Redakcji

Politechnika Rzeszowska
35-959 Rzeszów
ul. Poznańska 2, bud. P
pok. 407, tel. 017-865-12-55
e-mail: olema@prz.rzeszow.pl
www.prz.rzeszow.pl

Wydawca

Politechnika Rzeszowska
im. Ignacego Łukasiewicza
35-959 Rzeszów
ul. W. Pola 2

Łamanie i skanowanie zdjęć

Oficyna Wydawnicza PRz

Autor zdjęcia na str. 1

Grzegorz Masłowski

Druk

Drukarnia Oficyny Wydawniczej PRz, zam. 60/06
ISSN 1232-7832

Redakcja zastrzega sobie prawo skracania i opracowywania artykułów oraz zmiany ich tytułów.
Nakład: 650 egz. Cena: 2 zł